

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

Uniwersytet
Zielonogórski

3 | 260 |

MARZEC 2019
ISSN 1644-7867

DZIEŃ OTWARTY

WYDZIAŁU
INFORMATYKI,
ELEKTROTECHNIKI
I AUTOMATYKI

rada uczelnia

UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Jerzy Ostroch

Małgorzata Ragiel

Dariusz Dolański

Sebastian Saniuk

Jarosław Gniazdowski

Roman Stryjski

Danownika Masioneck

FOT. MAMERT JANION

W numerze:

- DARIA KORONA / Z obrad Senatu **4**
- DARIA KORONA / Zarządzenia JM Rektora **6**
- EWA SAPEŃKO / Rada Uczelni Uniwersytetu Zielonogórskiego **7**
- KONSTYTUCJA DLA NAUKI / Rada Doskonałości Naukowej – zweryfikuj swoje dane i weź udział w wyborach! **8**
- KONSTYTUCJA DLA NAUKI / Jak oceniane będą jednostki naukowe? Prezentujemy rozporządzenie ws. ewaluacji **9**
- Profesor Józef Korbicz przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych PAN w Warszawie **10**
- MAŁGORZATA ŁUCZYK, LESZEK SZYMAŃSKI / Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Lubuskiego dla prof. Marka Smoluka **11**
- ADAM WYSOKOWSKI / Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Świętokrzyskiej prof. Kazimierzowi Furtakowi **12**
- Lubuski Wawrzyn Literacki 2018 **14**
- Absolwenci WM zarabiają najlepiej! **15**
- MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Studenci są gotowi na przyszłość **16**
- WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- Wydział Artystyczny **17**
- Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska **27**
- Wydział Ekonomii i Zarządzania **33**
- Wydział Humanistyczny **34**
- Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki **37**
- Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu **39**
- Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii **39**
- Wydział Mechaniczny **40**
- Wydział Nauk Biologicznych **42**
- Wydział Prawa i Administracji **42**
- ANNA WOROZ / O Konstytucji dla Nauki podczas konferencji PR i Marketing Uczelni 2.0 **44**
- JOLANTA KOSTECKA, BARBARA KRZESZEWSKA-ZMYŚLONY / Historia rozpoczyna się przed twoimi drzwiami, opowiedz o tym! **45**
- ZE SPORTU AKADEMICKIEGO:
- Ruszają Lubuskie Igrzyska Studentów AZS **47**
- Co ich nie zabije, to ich wzmocni **48**
- Ewa Popiłka / Nowości wydawnicze **49**

Nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce powoli zmienia kształt uczelni wyższych. Rady uczelni pojawiają się w kolejnych uczelniach publicznych. Mamy ją i my.

Historyczna, pierwsza Rada Uczelni Uniwersytetu Zielonogórskiego, podjęła pierwszą decyzję – wskazała kandydata na przewodniczącego i już pracuje nad swoim regulaminem.

Poza tym w numerze o: ewaluacji, tj. o tym jak oceniane będą jednostki naukowe; o Wawrzynach Literackich, którymi tradycyjnie już są nagradzani autorzy związani z Uniwersytetem Zielonogórskim i o absolwentach dwóch kierunków Wydziału Mechanicznego UZ, którzy znaleźli się na liście najlepiej zarabiających w Polsce.

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski, Michał Dołigalski, Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Daria Korona, Pola Kulczka, Paulina Komorowska-Birger, Małgorzata Kozłowska, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Marek Lemański, Joanna Markiewicz-Stanny, Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Nakład: 500 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA

ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2019 r. podjął następujące uchwały:

—Nr 319 w sprawie zmian w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 319 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 320 w sprawie określenia sposobu powołania i zadań pierwszej Rady Uczelni.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 320 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 321 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku *pielęgniarstwo* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 321 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 322 w sprawie likwidacji kierunku studiów pierwszego stopnia *edukacja techniczno-informatyczna* prowadzonego na Wydziale Mechanicznym.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 322 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 323 w sprawie likwidacji kierunku studiów drugiego stopnia *edukacja techniczno-informatyczna* prowadzonego na Wydziale Mechanicznym.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 323 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 324 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Prawo energetyczne* prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 324 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 325 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Prawo europejskie dla praktyków* prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 325 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 326 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Podyplomowe studia przekładu prawniczego* prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 326 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 327 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Podyplomowe studia legislacji samorządowej* prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 327 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 328 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Studia podyplomowe prawa medycznego i bioetyki* prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 328 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 329 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Organizacja i zarządzanie oświatą* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 329 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 330 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Pedagogika Marii Montessori i Plan Daltonski* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 330 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 331 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 331 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 332 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Nauczanie języków obcych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 332 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 333 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Komunikacja alternatywna i wspomagająca* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 333 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 334 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Logopedia* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 334 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 335 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Logopedia i język migowy* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 335 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 336 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Logopedia i terapia pedagogiczna* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 336 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 337 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Wczesne nauczanie języka obcego* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 337 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 338 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Coaching w życiu i biznesie* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 338 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 339 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Stres, wypalenie zawodowe, mobbing - profilaktyka patologii organizacyjnych* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 339 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 340 w sprawie zmiany nazwy studiów podyplomowych *Edukacja elementarna i terapia pedagogiczna* prowadzonych na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 340 z dnia 30 stycznia 2019 r.

—Nr 341 w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy dzierżawy nieruchomości gruntowej rolnej.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 341 z dnia 30 stycznia 2019 r.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27 lutego 2019 r. podjął następujące uchwały:

—Nr 342 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Wiesława Leńskiego z Uniwersytetu Zielonogórskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 342 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 343 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Romana Ciuryły z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 343 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 344 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Jakuba Marcinińskiego z Uniwersytetu Zielonogórskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 344 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 345 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Szymona Cyferta z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 345 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 346 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Wojciecha Dyducha z Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 346 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 347 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Wojciecha Tadeusza Czakona z Uniwersytetu Jagiellońskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 347 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 348 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Grzegorza Węgrzyna z Uniwersytetu Gdańskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 348 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 349 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Bazylego Czyżewskiego z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 349 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 350 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Bronisława

Sitka z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 350 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 351 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Tomasza Huzarskiego z Uniwersytetu Zielonogórskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 351 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 352 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Bogusława Śliwerskiego z Uniwersytetu Łódzkiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 352 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 353 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Marka Konopczyńskiego z Uniwersytetu w Białymstoku jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 353 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 354 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Marii Zielińskiej, prof. UZ z Uniwersytetu Zielonogórskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 354 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 355 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Krystyny Slany z Uniwersytetu Jagiellońskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 355 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 356 w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. inż. Józefa Korbicza z Uniwersytetu Zielonogórskiego jako kandydata na członka Rady Doskonałości Naukowej.

Senat podjął uchwałę nr 356 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 357 zmieniająca uchwałę nr 23 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla studentów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 357 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 358 w sprawie przyjęcia założeń do statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat podjął uchwałę nr 358 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 359 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *filologia germańska* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 359 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 360 w sprawie utworzenia studiów drugiego stopnia na kierunku *filologia germańska* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 360 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 361 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich na kierunku *pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 361 z dnia 27 lutego 2019 r.

—Nr 362 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich na kie-

runku *pedagogika specjalna* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 362 z dnia 27 lutego 2019 r.

Nr 363 w sprawie zmiany uchwały nr 321 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku *pielęgniarstwo* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 363 z dnia 27 lutego 2019 r.

Nr 364 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Centrum Doskonałości Naukowej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 364 z dnia 27 lutego 2019 r.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 1 z dnia 3 stycznia 2019 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2018/2019.

Nr 2 z dnia 8 stycznia 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 40 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie limitów przyjęć na studia wyższe w roku akademickim 2018/2019.

Nr 3 z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie ustalenia dni wolnych od pracy w 2019 r. dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

Nr 4 z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie powołania Zespołu ds. szkół doktorskich.

Nr 5 z dnia 23 stycznia 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 101 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz projektów uchwał okostatutowych.

Nr 6 z dnia 23 stycznia 2019 r. w sprawie powołania Komisji do przeprowadzania kontroli stanu zabezpieczenia materiałów niebezpiecznych oraz kontroli stanu zabezpieczenia p.poż. na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 365 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 365 z dnia 27 lutego 2019 r.

Nr 366 w sprawie likwidacji studiów podyplomowych *Edukator ekologiczny* prowadzonych na Wydziale Nauk Biologicznych.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 366 z dnia 27 lutego 2019 r.

Nr 367 zmieniająca uchwałę nr 34 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie powołania Rady Wydawniczej.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 367 z dnia 27 lutego 2019 r.

Nr 7 z dnia 12 lutego 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 106 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 5 grudnia 2016 r. w sprawie powołania Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia.

Nr 8 z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie Elektronicznej Karty Dostępu.

Nr 9 z dnia 12 lutego 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 31 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie powołania komisji do przeprowadzenia przetargu na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 10 z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu realizacji prac zleconych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 11 z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie struktury organizacyjnej Centrum Doskonałości Naukowej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 12 z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

Daria Korona
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
POD ADRESEM: <http://www.uz-zgora.pl/ap/>

CZAS JEST NAJLEPSZYM LEKARSTWEM NA SMUTEK, A WSPOMNIENI NIKT NAM NIE ODBIERZE, ZAWSZE BĘDĄ Z NAMI

Aldonie Szudrze-Szatkowskiej

wyrazy głębokiego współczucia i słowa otuchy
z powodu śmierci Mamy

składa

Prorektor i koleżanki z Pionu Prrektora ds. Jakości Kształcenia

RADA UCZELNI UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Ewa Sapeńko

Na marcowym posiedzeniu (27 marca 2019 r.) Senat powołał pierwszą w historii Uniwersytetu Zielonogórskiego Radę Uczelni. Obok rektora i senatu jest to trzeci organ uczelni wprowadzony nową ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Zgodnie z zapisami ustawy, w skład rady uczelni wchodzi 6 albo 8 osób powoływanych przez senat, z zastrzeżeniem, że osoby spoza wspólnoty uczelni muszą stanowić co najmniej 50 proc. tego składu. Obligatoryjnie członkiem rady uczelni jest przewodniczący samorządu studenckiego.

W pierwszej Radzie Uczelni Uniwersytetu Zielonogórskiego znaleźli się:

PRZEDSTAWICIELE UZ WYBRANI PRZEZ SENAT UZ:

prof. dr hab. Dariusz Dolański z Instytutu Historii Wydziału Humanistycznego UZ

dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ z Katedry Inżynierii Zarządzania i Systemów Logistycznych Wydziału Ekonomii i Zarządzania UZ

dr hab. inż. Roman Stryjski, prof. UZ z Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Wydziału Mechanicznego UZ

CZŁONKOWIE RU SPOZA UZ WYBRANI PRZEZ SENAT UZ:

Małgorzata Ragiel - dyrektor Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 1 „Budowlanka” im. Tadeusza Kościuszki w Zielonej Górze

dr inż. Jarosław Gniazdowski - prokurent w Polkol sp. z o.o., Aeroklub Ziemi Lubuskiej

Jerzy Ostroch - prezes Wielospecjalistycznego Szpitala Wojewódzkiego w Gorzowie Wielkopolskim

PRZEWODNICZĄCA PARLAMENTU STUDENCKIEGO UZ:

Dominika Masionek

FOT. MAWERT JANION

RADA DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ – ZWERYFIKUJ SWOJE DANE I WEŹ UDZIAŁ W WYBORACH!

Okolo 40 tys. doktorów habilitowanych i profesorów - szacujemy, że tyle osób będzie mogło wziąć udział w wyborach do Rady Doskonałości Naukowej (RDN). RDN zastąpi Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów, a jej głównym zadaniem będzie nadzorowanie indywidualnych postępowań awansowych. Jak zweryfikować swoje dane w elektronicznym systemie wyborczym, by móc oddać głos w nadchodzących wyborach na członków RDN?

Kandydatów na członków Rady zgłaszać mogą uprawnione do tego podmioty, a więc:

—uczelnie, w których co najmniej jedna podstawowa jednostka posiadała kategorię naukową A+, A albo B (według stanu na 30 września 2018 r.);

—instytuty naukowe PAN, instytuty badawcze i międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które posiadały kategorię naukową A+, A albo B (według stanu na 30 września 2018 r.).

Spośród wskazanych kandydatów osoby uprawnione do głosowania wybiorą do RDN po trzech przedstawicieli każdej dyscypliny. Kto może oddać głos w wyborach rozpoczynających się w kwietniu?

Poszerzamy grono wyborców

W wyborach na członków do Centralnej Komisji mogli uczestniczyć jedynie profesorowie. Konstytucja dla Nauki poszerza grono osób uprawnionych do głosowania na ciało odpowiedzialne za nadzór nad awansami naukowymi. W wyborach do RDN będą mogli wziąć udział również doktorzy habilitowani.

Na wstępnej liście wyborczej znajdą się więc wszystkie osoby, dla których w systemie POL-on podano następujące informacje:

—o posiadaniu stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora,

—o numerze PESEL (lub w przypadku jego braku - o numerze dokumentu tożsamości wraz z krajem wydania i datą urodzenia). Weryfikacja danych - dlaczego taka ważna?

Ostateczna lista osób uprawnionych do głosowania zostanie sporządzona przez komisję wyborczą do 9 kwietnia 2019 r. Żeby się na niej znaleźć i otrzymać indywidualny dostęp do karty wyborczej, należy dokonać weryfikacji danych. W systemie POL-on muszą pojawić się jeszcze dwie kluczowe informacje:

—o reprezentowanej dziedzinie i dyscyplinie (na podstawie złożonego oświadczenia), a także

—o aktualnym adresie e-mail.

Do 1 kwietnia doktorzy habilitowani i profesorowie mogą nie tylko weryfikować i aktualizować swoje dane, ale także wnioskować o dodanie do spisu wyborców.

Więcej informacji w zakładce: <https://konstytucjadlanauki.gov.pl/rdn>

WYBORY DO RADY DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

PROFESOROWIE ORAZ DOKTORZY HABILITOWANI

- do 10 maja 2019 r. kandydaci, którzy uzyskają najwyższą liczbę głosów, otrzymają informację o nominacji.
- 24 maja 2019 r. na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zostaną opublikowane ostateczne wyniki.

KonstytucjaDlaNauki.gov.pl/RDN

Rada Doskonałości Naukowej to nowy organ działający na rzecz rozwoju kadry naukowej. Rada będzie dbała o najwyższe standardy jakości działalności naukowej wymagane do uzyskania stopni naukowych, stopni w zakresie sztuki i tytułu profesora. Docelowo zastąpi Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów. Pierwsza kadencja rady rozpocznie się w czerwcu, a jej skład zostanie wybrany w demokratycznych wyborach w elektronicznym systemie wyborczym.

SYSTEM WYBORCZY:
RADON.OPI.ORG.PL

JAK OCENIANE BĘDĄ JEDNOSTKI NAUKOWE?

PREZENTUJEMY ROZPORZĄDZENIE WS. EWALUACJI

Ewaluacja to serce Konstytucji dla Nauki. W wyniku reformy system oceny działalności naukowej został gruntownie zmieniony na korzyść naukowców. Trzy zmiany są jednak najbardziej kluczowe. Pierwsza z nich to ocena działalności naukowej w ramach dyscyplin (a nie wydziałów). Dzięki temu dokonania językoznawców będą porównywane tylko z dokonaniem innych językoznawców, a nie - np. z historykami. Druga z nich - to objęcie ewaluacją wszystkich pracowników naukowych - zatrudnionych na stanowiskach badawczych i badawczo-dydaktycznych (a nie tylko wybranych pracowników). Trzecia - to wprowadzenie limitu osiągnięć zgłaszanych do oceny. Zmiana ta pozwoli naukowcom skupić się na ambitnych badaniach, a nie produkcji publikacji. Za sprawą tych zasad ewaluacja będzie sprawiedliwsza i bardziej miarodajna. Będzie także motywowała uczelnie i instytuty do rozwoju. Na ostateczny kształt opublikowanego właśnie rozporządzenia ogromny wpływ miało środowisko akademickie. Wspólne prace nad dokumentem trwały od sierpnia ubiegłego roku. Dziś prezentujemy ich efekty.

Dlaczego w ramach dyscyplin? Filozof będzie porównywany z innym filozofem

Wiele wydziałów na polskich uczelniach tworzy wielkie konglomeraty dyscyplin, które mają odmienną specyfikę, podejście badawcze, metodologię. Dotychczas ocena jakości działalności naukowej odbywała się w ramach jednostek organizacyjnych, czyli np. wydziałów. Prowadziło to do sytuacji, w której na ocenę parametryczną wydziału humanistyczno-społecznego pracowali np. przedstawiciele nauk o sztuce i politologii. Nowy model ewaluacji każdą z tych dyscyplin będzie traktował odrębnie. Dlaczego?

Ponieważ ewaluacja przeprowadzana będzie w obrębie dyscyplin w ramach uczelni. To kluczowe założenie nowego modelu oceny jakości działalności naukowej. Dzięki niemu potencjał naukowy uczelni zostanie wzmocniony - a przedstawiciele poszczególnych dyscyplin, którzy rozsiani są obecnie po różnych wydziałach tej samej uczelni, nie będą ze sobą rywalizować. Połączą siły.

Ewaluacja w dyscyplinach nie przeszkodzi w prowadzeniu badań interdyscyplinarnych. Zmiany w rozporządzeniu pozwolą na kwalifikowanie badań interdyscyplinarnych do wybranej przez naukowca dyscypliny.

Uczciwa ewaluacja - wszyscy pracownicy mają wpływ na wyniki ewaluacji

Poprzednio obowiązujący system umożliwiał sytuację, w której wydział osiągał wysoką ocenę parametryczną, mimo że tylko kilku pracowników publikowało wartościowe prace. Pozostali albo nie publikowali wcale, albo prowadzili badania na niskim poziomie. Uzyskana wysoka kategoria nie mówiła więc nic o poziomie całego wydziału (jednostki). Co najwyżej o poziomie tych kilku ewaluacyjnych prymusów. Teraz to się zmieni.

Do oceny brane będą pod uwagę osiągnięcia wszystkich pracowników prowadzących działalność naukową w ewaluowanej dyscyplinie, a także osiągnięcia uczestników szkół doktorskich. Pozwoli to obiektywnie ocenić poziom naukowy konkretnej dyscypliny w uczelni, a jednocześnie zachęci uczelnie i instytuty do prowadzenia zrównoważonej polityki kadrowej. Z ich punktu widzenia optymalne będzie inwestowanie w większą liczbę badań u wielu pracowników. Ta zmiana pociąga z kolei za sobą kolejną - kluczową w nowym systemie ewaluacji.

Limit osiągnięć - 4 osiągnięcia na 4 lata

Nowy model ewaluacji wprowadza limit osiągnięć, jakie jeden pracownik może zgłosić do ewaluacji. Nie będzie trzeba już zgłaszać dziesiątek dokonań, a jedynie cztery najlepsze. Stare zasady sprawiły, że naukowcom bardziej opłacało się pisać wiele artykułów naukowych niewystarczającej jakości niż pracować nad kilkoma dobrymi, które mogłyby wnieść znaczący wkład do nauki. Wprowadzony mechanizm sprawi, że polscy naukowcy będą mogli skupić się na pracy nad wartościowymi projektami, a nie na pogoni za punktami. Limity publikacji będą odpowiednio zwiększane dla publikacji wieloautorskich. To zachęta do powstawania zespołów badawczych.

Ewaluacja jednostek i ocena okresowa nauczycieli akademickich

Ocena jednostki uzyskana w wyniku ewaluacji nie przełoży się wprost na ocenę okresową nauczyciela akademickiego. Ocenie okresowej (indywidualnej) podlegają wszyscy nauczyciele akademicy nie rzadziej niż raz na cztery lata. Szczegółowe kryteria tej oceny określi rektor - natomiast będą one dotyczyć nie tylko działalności naukowej, ale i kształcenia, czy działalności organizacyjnej. Władze

uczelnia dostosują zasady oceny okresowej do specyfiki uczelni.

Pakiet rozwiązań dla humanistów

W tworzeniu rozporządzenia w sprawie ewaluacji - podobnie zresztą jak reformy całego systemu szkolnictwa wyższego i nauki - brało udział środowisko akademickie. To właśnie podczas wspólnych prac pojawiła się potrzeba większego uwzględnienia specyfiki poszczególnych dziedzin nauki w kryteriach oceny. Dziedziny naukowe podzielono na cztery grupy:

- I grupa - nauki humanistyczne, społeczne i teologiczne,
- II grupa - nauki ścisłe, przyrodnicze, medyczne i o zdrowiu,
- III grupa - nauki inżynierskie, techniczne i rolnicze,
- IV grupa - dyscypliny artystyczne.

Wszystkie grupy nauk będą oceniane w ramach trzech podstawowych kryteriów - będą one jednak miały inną wagę w przypadku każdej z grup. To pozwoli na ocenę poszczególnych dyscyplin z uwzględnieniem specyfiki każdej z nich.

Poza tym zerwano wreszcie z dyskryminacją czasopism humanistycznych. Do tej pory artykuł naukowy filozofa czy historyka otrzymywał mniej punktów niż lekarza-naukow-

ca. Dlaczego? Ponieważ czasopism humanistycznych z tej grupy nie zaliczano, co do zasady, do najwyższej punktowanej części wykazu - części A. Punktacja oparta w niej była na wskaźniku Journal Impact Factor, który co do zasady nie jest wyliczany dla czasopism humanistycznych. Teraz będzie inaczej. Socjolog i medyk otrzymają za pracę opublikowaną w prestiżowym czasopiśmie tyle samo punktów.

Ewaluacja przyjazna również dla uczelnianej administracji

W dotychczasowym modelu ewaluacyjnym osiągnięcia naukowe były przedstawiane przez wydziały (albo inne jednostki) raz na cztery lata w formie ankiety. Takie techniczne rozwiązanie znacznie obciążało pracowników administracji. Teraz dane o osiągnięciach będą wprowadzane do POL-ONU - Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym na bieżąco, szybko i sprawnie.

<https://konstytucjadlanauki.gov.pl/jak-oceniane-beda-jednostki-naukowe-prezentujemy-rozporzadzenie-ws-ewaluacji>

PROFESOR JÓZEF KORBICZ PRZEWODNICZĄCYM RADY NAUKOWEJ INSTYTUTU BADAŃ SYSTEMOWYCH PAN W WARSZAWIE

Z przyjemnością informujemy, że 27 lutego 2019 r. zielonogórska społeczność akademicka została doceniona poprzez wybór prof. Józefa Korbicza na funkcję przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk (PAN) w Warszawie na kolejną kadencję (2019-2022). Dodajmy, że prof. Józef Korbicz był przewodniczącym Rady Naukowej IBS w latach 2015-2018.

Instytut Badań Systemowych, powołany w 1976 r., od początku swojego powstania prowadzi badania podstawowe oraz stosowane w obszarze nauk technicznych w wielu obszarach, m.in. analizy systemowej, metod optymalizacji, badań operacyjnych, a także metod matematycznych w analizie ryzyka i finansach, czy obszarze zastosowań analizy systemowej w ochronie środowiska, modelowaniu regionalnym, zarządzaniu organizacjami oraz modelowaniu strategii rozwoju rolnictwa. Należy także dodać, iż Instytut powstał jako kontynuator działalności Zakładu Automatyki PAN (1954-1962), Instytutu Automatyki PAN (1962-1971), Instytutu Cybernetyki Stosowanej PAN (1971-1973) oraz Instytutu Organizacji i Kierowania PAN i MNSzWiT (1973-1976).

Prof. dr hab. inż. Józef Korbicz (ur. 1951) studia w zakresie automatyki i telemechaniki ukończył w 1975 r. na

Politechnice Kijowskiej. Od tego czasu związany jest z naszym środowiskiem naukowym, bowiem właśnie w roku 1975 rozpoczął pracę na ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień naukowy doktora z automatyki i robotyki otrzymał w roku 1980, a stopień doktora habilitowanego w roku 1986. Oba stopnie uzyskał na swojej macierzystej uczelni, tj. Politechnice Kijowskiej. Z kolei tytuł naukowy profesora otrzymał w 1993 r. na wniosek Instytutu Badań Systemowych PAN w Warszawie, a w 2007 r. został wybrany członkiem korespondentem PAN.

Profesor J. Korbicz reprezentuje nauki techniczne w dyscyplinie *automatyka i robotyka* oraz *informatyka*. Prowadzi badania w obszarze diagnostyki technicznej i medycznej, metod sztucznej inteligencji oraz modelowania i sterowania procesami fizycznymi. Jest m.in. współautorem monografii *Estymacja i sterowanie stochastyczne układami o parametrach rozłożonych* (1991 r.), wydanej przez Państwowe Wydawnictwo-Naukowe (PWN), jak również powszechnie uznanej w środowisku książki *Sztuczne sieci neuronowe. Podstawy i zastosowania* (1994 r., Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT). Duże zainteresowanie w środowisku wywołała opublikowana w 2002 r. przez Wydawnictwo Naukowo-Techniczne (WNT) monografia zbiorowa pt. *Diagnostyka procesów. Modele, metody sztucznej inteligencji, zastosowania*, której jest współredaktorem i współautorem. Rozszerzona wersja angielska tej monografii pt. *Fault Diagnosis. Models, Artificial Intelligence, Applications* została opublikowana w 2004 r. przez prestiżowe wydawnictwo Springer-Verlag.

Niewątpliwie obszar badawczy podejmowany na przestrzeni lat przez prof. Józefa Korbicza dzięki zbieżności tematyki badań z Instytutem Badań Systemowych PAN owocował wieloletnią współpracą. Przyczyniło się do tego także doświadczenie wynikające z realizacji wielu krajowych i międzynarodowych projektów badawczych finansowanych przez Unię Europejską, m.in. w ramach programu *COPERNICUS* oraz 5 Programu Ramowego. Aktualnie jest kierownikiem projektu badawczego finansowanego przez NCN w ramach konkursu *OPUS*, dotyczącego diagnostyki medycznej wybranych zachorowań na raka i realizowanego na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Telekomunikacji.

Od 1993 r. jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, przy czym w latach 2003-2015 był zastępcą

przewodniczącego Komitetu, a od 2016 r. jest jego przewodniczącym. Ponadto w Oddziale PAN w Poznaniu w latach 2003-2015 był przewodniczącym Komisji Cybernetyki Technicznej, a od 2016 r. jest przewodniczącym Komisji Informatyki i Automatyki. Od 2012 r. jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, przy czym w kadencji 2012-2016 pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Sekcji VI Nauk Technicznych.

Profesor J. Korbicz jest także twórcą (1991 r.) oraz redaktorem naczelnym międzynarodowego kwartalnika naukowego *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS)*, który od 2007 r. znajduje się na prestiżowej „liście filadelfijskiej” (IF: 1.694 (2017 r.), 5IF: 1.712 (2017 r.)).

W ramach aktywności międzynarodowej jest m.in. członkiem wyższej rangi (*Senior Member*) amerykańskiego stowarzyszenia elektryków i elektroników (IEEE) oraz członkiem Komitetu Technicznego pt. *Detection, Supervision and Safety for Technical Processes, SAFEPROCESS* międzynarodowej federacji automatyki (IFAC). W latach 2013-2018 reprezentował Polskę w Zgromadzeniu Ogólnym *European Control Association*. W 2018 r. był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego i członkiem Komitetu Programowego 10 edycji Sympozjum IFAC pt. *Fault Detection, Supervision and Safety for Technical Processes, SAFEPROCESS (29-31.08.2018, Warszawa)*. Jest też przewodniczącym Komitetu Sterującego Europejskich Warsztatów pt. *Advanced Control and Diagnosis, ACD*. Był tzw. profesorem wizytującym na uczelniach w USA, Kanadzie, Australii, Chinach i Francji, a ostatnio w Rosji.

Profesor J. Korbicz był dziekanem i prorektorem ds. nauki na Politechnice Zielonogórskiej, a później na Uniwersytecie Zielonogórskim. Od 1992 r. jest dyrektorem Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI) na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki.

Posiada trzy ministerialne nagrody naukowe, a także odznaczenia państwowe, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Więcej: <http://staff.uz.zgora.pl/jkorbicz/>

Opracowanie własne redakcji

ODZNAKA HONOROWA ZA ZASŁUGI DLA WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO DLA PROF. MARKA SMOLUKA

Na wniosek władz rektorskich i przy pełnym poparciu wyrażonym przez Dziekana oraz Radę Wydziału Humanistycznego, 11 lutego br. radni Sejmiku Województwa Lubuskiego podjęli uchwałę o przyznaniu prof. UZ, dr. hab. Markowi Smolukowi *Odznaki Honorowej za Zasługi dla Województwa Lubuskiego*.

Profesor Smoluk jako koordynator unijnego programu Erasmus+, a wcześniej Erasmus LLP, od ponad 10 lat zajmuje się w Instytucie Neofilologii nawiązywaniem międzynarodowych kontaktów oraz nadzorowaniem współpracy z zagranicznymi ośrodkami akademickimi w zakresie wymiany studentów oraz kadry naukowej. W tym okresie Pro-

profesor Smoluk zainicjował i kontynuuje współpracę z dwudziestoma pięcioma ośrodkami naukowymi, głównie z Unii Europejskiej (Hiszpanii, Portugalii, Grecji, Litwy oraz Rumunii), ale również z uniwersytetami spoza Unii Europejskiej (z Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Turcji oraz Gruzji).

Zauważyć należy, że w Instytucie Neofilologii na Wydziale Humanistycznym Profesor Smoluk rekrutuje największą liczbę studentów zagranicznych w porównaniu z innymi wydziałami UZ. Podobnie przedstawia się kwestia liczby wyjazdów zielonogórskich studentów na półroczne stypendia lub praktyki poza granice naszego kraju.

Działania Profesora przyczyniają się do tego, że zarówno zielonogórscy studenci studiujący za granicą, jak i obco-krajowcy po zakończeniu nauki na UZ i powrocie do swoich macierzystych uczelni, upowszechniają wiedzę o naszym regionie.

Trzeba też wspomnieć, że dzięki zaangażowaniu Profesora na Uniwersytecie Zielonogórskim goszczą z wykładami i wizytami monitorującymi zagraniczne delegacje kadry akademickiej. Za przykład posłużyć może ubiegłoroczny Międzynarodowy Tydzień Erasmasa, w którym wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz uniwersyteckich (rektorzy, prorektorzy) z Serbii oraz Bośni i Hercegowiny. Aktualnie Uniwersytet Zielonogórski odwiedzają profesorowie z Rize, Novi Pazar, Tbilisi oraz Aten.

Działania Profesora Smoluka są znane i przychylnie oceniane przez przedstawicieli regionu, czego dowodzi pismo Burmistrza Krosna Odrzańskiego Marka Cebuli. Zaangażowanie Profesora Marka Smoluka w propagowanie regionu

FOT. ?????

nie uszło również uwadze radnych Sejmiku Województwa Lubuskiego, którzy wyrazili swoje uznanie dla Jego osiągnięć przyznając Mu *Odznakę Honorową za Zasługi dla Województwa Lubuskiego*.

Małgorzata Łuczyk
Leszek Szymański

UROCZYSTOŚĆ NADANIA TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ PROF. KAZIMIERZOWI FURTAKOWI

Ta podniosła uroczystość odbyła się 6 marca 2019 r. w gościnnych murach gmachu Rektoratu Politechniki Świętokrzyskiej. Zgromadziła ona nie tylko szerokie grono ludzi nauki, w tym świata akademickiego wraz z rektorami wielu uczelni, ale również przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, a także szeroko rozumianego przemysłu.

Profesor Kazimierz Furtak należy do grona najwybitniejszych postaci polskiej inżynierii lądowej i trzeba dodać, że w tej dziedzinie jest niekwestionowanym autorytetem. Jest autorem licznych publikacji zarówno krajowych jak i zagranicznych w dziedzinie projektowania, budowy, eksploatacji oraz utrzymania obiektów mostowych. Ponadto zajmuje się badaniami innowacyjnych technologii, szczególnie w dziedzinie nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych jak również ich wdrażaniem do praktyki inżynierskiej.

Ważną cechą dorobku Profesora jest umiejętność łączenia sfery naukowej z praktyką oraz dydaktyką młodej kadry inżynierów. Szerokie spectrum dziedzin badawczych jakimi się zajmuje, świadczy o uniwersalnym charakterze działalności prof. Kazimierza Furtaka. Na uwagę zasługuje fakt, że pełnił i pełni wiele szacownych funkcji, tak w technicznych organizacjach krajowych, jak i na świecie. Był wieloletnim, aktywnie działającym członkiem i przewodniczącym Polskiej Akademii Umiejętności, członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych, Sekcji Inżynierii Komunikacyjnej i Sekcji Inżynierii Materiałów Budowlanych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. W obecnej kadencji jest przewodniczącym KLIiW PAN. Ponadto uczestniczył w pracach Komisji Technicznej PKN, jest zastępowym członkiem Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej.

Pełnił wiele szacownych funkcji w zakresie rozwoju kadry naukowej, m.in. dziekana, prorektora ds. nauki, a następnie przez dwie kadencje rektora Politechniki Krakowskiej w latach 2008-2016.

Od 2017 r. pełni również funkcję Przewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

Wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie honorowego tytułu Doktora Honoris Causa prof. dr. hab. inż. Kazimierzowi Furtakowi został złożony do JM Rektora Politechniki Świętokrzyskiej prof. dr. hab. inż. Wiesława Trąpczyńskiego przez profesorów wnioskodawców: prof. dr. hab. inż. Marka Iwańskiego, prof. dr. hab. inż. Zdzisławę Owsiak, prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Rusina, oraz dr. hab. inż. Barbarę Goszczyńską, prof. PŚk. Uzupelnieniem wniosku była szczegółowa charakterystyka Kandydata oraz Jego niepodważalne zasługi, zarówno na polu naukowym jak i dydaktycznym. Promotorem w przewodzie został prof. dr. hab. inż. Marek Iwański. Wniosek został zaopiniowany i poparty m.in. przez Senaty: Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Łódzkiej, a następnie Politechniki Świętokrzyskiej, która na swoim posiedzeniu 28 listopada 2018 r. postanowiła nadać Tytuł Doktora Honoris Causa PŚk prof. dr. hab. inż. Kazimierzowi Furtakowi.

JM Rektor Politechniki Świętokrzyskiej otwierając uroczystość przywitał gości na czele z dostojnym Doktorantem oraz członków Jego rodziny. Następnie krótko przedstawił przebieg procedury nadania tytułu DHC.

Obszerne Laudatio poświęcone prof. Kazimierzowi Furtakowi przygotowała i wygłosiła prof. Barbara Goszczyńska. Niejednokrotnie podkreślała w swoim wystąpieniu liczne zasługi Doktoranta, jako cenionego uczonego, inżyniera i nauczyciela zarówno w polskim, jak i międzynarodowym środowisku akademickim i naukowym.

Po ceremonii nadania tytułu *doktora honoris causa* wraz z uroczystym wręczeniem dyplomu, prof. Kazimierz Furtak uświetnił uroczystość godnym wystąpieniem na temat *Wybranych refleksji na temat rozwoju nauki i techniki - wczoraj, dziś i jutro*.

W swoim wykładzie Profesor pokreślił rolę nauki w stale zmieniającym się otaczającym nas świecie i przekazał cenne rozważania na temat przyszłych kierunków jej rozwoju. W wykładzie zawarł również istotę konieczności łączenia posiadanej wiedzy oraz wyobraźni, które uzupełniają się w dążeniu do osiągnięcia zakładanego przez nas celu.

W uroczystości uczestniczyła delegacja Uniwersytetu Zielonogórskiego, pod przewodnictwem prof. dr. hab. inż. Tadeusza Bilińskiego, z udziałem prof. Jacka Korentza, prof. Janusza Szelki i prof. Adama Wysokowskiego (autora relacji).

Delegacja przekazała życzenia i list laudacyjny w imieniu JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego, a także władz dziekańskich Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz własnym.

Miło mi dodać, że Profesor Furtak od wielu lat jest stałym uczestnikiem konferencji, które odbywają się na naszym Uniwersytecie. Jest również członkiem Komitetu Naukowego uznanej w środowisku inżynierskim Konferencji „Konstrukcje Zespólone” organizowanej na początku przez Politechnikę Zielonogórską, a obecnie Uniwersytet.

Nezwykle cenię w Profesorze to, że zawsze jest otwarty na ludzi, dla których zawsze znajduje czas, o co coraz trudniej w naszym zagonionym dziś świecie. Emanuje przy tym profesjonalizmem i dobrą organizacją, jak rów-

1

2

3

1. PREZYDIUM UROCZYSTOŚCI NADANIA TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA PROF. KAZIMIERZOWI FURTAKOWI
2. JM REKTOR POLITECHNIKI ŚWIĘTOKRZYSKIEJ PROF. WIEŚLAW TRĄPCZYŃSKI W TRAKCIE WRĘCZENIA ZASZCZYTNEGO TYTUŁU
3. DELEGACJA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO Z PROF. K. FURTAKIEM (OD LEWEJ: A. WYSOKOWSKI, T. BILIŃSKI, K. FURTAK WRAZ Z MAŁŻONKĄ, J. SZELKĄ, J. KORENTZ)

FOT. Z WYDZIAŁU

niez trafnymi wskazaniami naukowymi, czego wielokrotnie miałem okazję doświadczać osobiście od momentu naszego poznania czyli przez ponad cztery dekady.

dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ

LUBUSKI WAWRZYN LITERACKI 2018

LUBUSKI WAWRZYN W KATEGORII NAUKOWEJ DLA BIOLOGÓW Z WNB

Tegoroczny Lubuski Wawrzyn w kategorii naukowej za *Lubuski atlas ornitologiczny. Ptaki lęgowe Ziemi Lubuskiej* otrzymało sześciu autorów: Grzegorz Jędro, prof. dr hab. Leszek Jerzak, dr Marcin Bocheński, dr Olaf Ciebiera, dr Paweł Czechowski, Sławomir Rubacha. Atlas został wydany w 2018 r. przez Oficynę Wydawniczą Uniwersytetu Zielonogórskiego, która właśnie za tę publikację na Poznańskich Targach Książki 2019, w Konkursie o Nagrodę Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych im. Księdza Edwarda Pudelki, otrzymała wyróżnienie.

Wszyscy autorzy Atlasu są związani z Uniwersytetem Zielonogórskim - prof. Jerzak dwie kadencje był dziekanem Wydziału Nauk Biologicznych, a dziś jest szefem Katedry Ochrony Przyrody. Pozostała piątka, to absolwenci Wydziału Nauk Biologicznych, a co więcej - magistranci prof. Leszka Jerzaka. Poza tym doktorzy: Bocheński, Ciebiera i Czechowski - doktoraty także robili pod kierunkiem prof. Jerzaka. Dziś są pracownikami Katedry Ochrony Przyrody na Wydziale Nauk Biologicznych, poza dr. Pawłem Czechowskim, który pracuje w Zakładzie Turystyki i Rekreacji na Wydziale Zamiejscowym UZ w Sulechowie.

LUBUSKI WAWRZYN W KATEGORII POEZJA DLA DOKTORANTA UZ

Lubuski Wawrzyn Literacki w kategorii POEZJA, za tomik *Miejsca*, trafił do Michała Banaszaka, doktoranta Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tomik *Miejsca* na zlecenie Galerii Literackiej przy GSW BWA w Olkuszu wydała Drukarnia Grafpress.

Michał Banaszak - urodził się w 1988 r. w Zielonej Górze. Absolwent prawa i filologii angielskiej na Uniwersytecie Wrocławskim, obecnie na studiach doktoranckich w zakresie literaturoznawstwa na Uniwersytecie Zielonogórskim. *Miejsca*, to jego drugi tomik poetycki. Wydany został jako nagroda w Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim im. Kazimierza Ratonia. Pierwszy tomik - *Piosenka o rozpadzie* - ukazał się w 2016 r. w ramach nagrody w Konkursie Poetyckim im. Anny Świrszczyńskiej „Książkowy debiut poetycki”.

PRACOWNIA BADAŃ NAD LITERATURĄ REGIONALNĄ IFP UZ WYRÓŻNIONA PODCZAS GALI LUBUSKICH WAWRZYNÓW 2018

28 lutego 2019 r. podczas wręczania Lubuskich Wawrzynów 2018 w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Cypriana Norwida w Zielonej Górze wyróżnione zostały prof. Małgorzata Mikołajczak i dr Kamila Gieba z Pracowni Badań nad Literaturą Regionalną działającej w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kierująca Pracownią dr Kamila Gieba otrzymała nominację do tegorocznego Lubuskiego Wawrzynu Naukowego za książkę *Lubuska literatura osadnicza* jako narracja założycielska regionu. Książka była finansowana z grantu otrzymanego z Narodowego Centrum Nauki (konkurs PRELUDIUM 9) i została opublikowana w prestiżowym krakowskim wydawnictwie TAIWPN Universitas (w serii Nowy re-

FOT. PIOTR SROCEK

ZE WSTĘPU:

Pierwsze dekady XXI w. to okres dynamicznych przemian społecznych i gospodarczych w Polsce. Z jednej strony wzrastająca konsumpcja dóbr, a z drugiej wprowadzanie nowych technologii w przemyśle, rolnictwie czy leśnictwie sprawiają, że wzrasta eksploatacja zasobów naturalnych. Nie pozostaje to bez negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze i poszczególne jego komponenty. Najczęściej objawia się to niszczeniem siedlisk i w konsekwencji zmniejszaniem lokalnej różnorodności gatunkowej flory i fauny. Jednocześnie pewna część gatunków roślin i zwierząt, charakteryzujących się większą plastycznością siedliskową, dostosowuje się do szybko zmieniających się warunków, zwiększając swoje zasięgi występowania oraz liczebność. Jedną z grup zwierząt cieszącą się szczególnym zainteresowaniem nie tylko wśród zawodowych biologów, ale i obserwatorów przyrody amatorów są ptaki. Z tego powodu należą do najlepiej zbadanych grup kregowców. Z uwagi na stosunkową łatwość prowadzenia obserwacji i możliwości efektywnego pozyskiwania dobrej jakości danych o zmianach zachodzących w ich populacjach ptaki odgrywają ważną rolę zarówno w ocenie stanu środowiska, jak i zmian w nim zachodzących. [...]

FOT. ANIETA MICHAŁOWSKA

gionalizm w badaniach literackich).

Natomiast prof. dr hab. Małgorzata Mikołajczak, założycielka Pracowni, podczas tegorocznej gali Wawrzynów została uhonorowana dyplomem za osiągnięcia naukowe, a w szczególności za projekt Regionalizm w badaniach literackich: tradycja i nowe orientacje, będący zespołowym międzyuczelnianym przedsięwzięciem badawczym realizowanym pod patronatem Komitetu Nauk o Literaturze PAN w ramach środków grantowych przyznanych przez Narodowe Centrum Nauki (konkurs OPUS 5).

zebrała redakcja

ABSOLWENCI WM ZARABIAJĄ NAJLEPIEJ!

Wśród 20 kierunków, których absolwenci zarabiają najwięcej, dwa są z Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego! Są to: **zarządzanie i inżynieria produkcji** - studia niestacjonarne II stopnia i **mechanika i budowa maszyn** - również studia niestacjonarne II stopnia, ale też stacjonarne I stopnia

Jedna z toruńskich gazet (NOWOŚCI Dziennik Toruński) pokusiła się o zestawienie kierunków studiów, po których absolwenci osiągają najwyższe zarobki. Zestawienie powstało na podstawie Ogólnopolskiego systemu monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych (ELA), który pozwala poznać zarobki absolwentów rok po ukończeniu studiów. I tak:

ZARZĄDZANIE

1. Zarządzanie - Akademia Finansów i Biznesu Vistula; Wydział Biznesu i Stosunków Międzynarodowych - niestacjonarne II stopnia - 9 193, 10 zł brutto;
2. Zarządzanie - Szkoła Główna Handlowa w Warszawie - inne II stopnia - 7 464, 71 zł brutto;
3. Zarządzanie i inżynieria produkcji - Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Mechaniczny - niestacjonarne II stopnia - 7 148, 90 zł brutto.

ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI

1. Zarządzanie i inżynieria produkcji - Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Mechaniczny - studia niestacjonarne II stopnia - 7 148, 90 zł brutto;

2. Zarządzanie i inżynieria produkcji - Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie; Wydział Inżynierii i Zarządzania - niestacjonarne II stopnia - 5 430, 89 zł brutto;
3. Zarządzanie i inżynieria produkcji - Politechnika Poznańska; Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania - niestacjonarne II stopnia - 5 381, 06 zł brutto.

MECHANIKA I BUDOWA MASZYN

1. Mechanika i budowa maszyn - Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Mechaniczny - niestacjonarne II stopnia - 7 104, 70 zł brutto;
2. Mechanika i budowa maszyn - Akademia Morska w Gdyni; Wydział Mechaniczny - inne I stopnia - 6 701, 90 zł brutto;
3. Mechanika i budowa maszyn - Politechnika Warszawska; Wydział Mechaniczny, Energetyki i Lotnictwa - niestacjonarne II stopnia - 6 286, 02 zł brutto;
4. Mechanika i budowa maszyn - Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Mechaniczny - inne I stopnia - 6 064, 63 zł brutto.

Źródło: <https://nowosci.com.pl/gdzie-studowac-zeby-zarabiac-najwiecej-na-etacie-top-10-uczelni/ga/13248892/zd/33685330>

STUDENCI SĄ GOTOWI NA PRZYSZŁOŚĆ

Małgorzata Ratajczak-Gulba
Biuro Promocji

Kilka -
dziesiąt miejscowości,
wydarzeń i spotkań - to bilans pracy Biura

Promocji i Biura Rekrutacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w ciągu minionych trzech miesięcy. To gorący czas kampanii rekrutacyjnej wszystkich uczelni wyższych. Spotykaliśmy się z młodzieżą w ich szkołach, na targach edukacyjnych, a także na Uniwersytecie Zielonogórskim. Podczas naszych działań mówiliśmy nie tylko o ofercie edukacyjnej uczelni czyli o kierunkach jakie można u nas studiować, ale przedstawialiśmy też liczne wydarzenia i osiągnięcia uniwersyteckie. Zachęcaliśmy do studiowania w Zielonej Górze, bowiem jest to miejsce przyjazne młodym ludziom. Uczestnictwo w Targach Edukacyjnych daje młodym lu-

dziom możliwość porównania oferty innych uczelni, a do naszych zadań należy zachęcanie ich do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim. Spotkania z młodzieżą są dla nas jednym z najważniejszych działań, ponieważ bez studentów nie ma uniwersytetu. Bezpośrednie rozmowy dają możliwość zadawania pytań, rozwiewania wątpliwości i przekonania o wyborze kierunku studiów na UZ.

Młodzież, która pojawia się w murach uczelni, to przede wszystkim osoby z mniejszych miejscowości naszego województwa. Dlatego też nasze działania skierowane są przede wszystkim do tamtejszych szkół. Byliśmy w tym roku m.in. w Sulechowie, Szprotawie, Lubsku, Żaganiu, Sulęcinie, Międzyrzeczu, Lubinie czy Skwierzynie. Nie zabrakło nas też w większych miastach, czyli Poznaniu, Gorzowie Wielkopolskim, Kłodzku czy Toruniu. Bo i z tych miast mamy studentów na UZ.

Z pomocą w naszej pracy przychodzą nam wydziały Uniwersytetu, których przedstawiciele również jeżdżą do szkół i zachęcają do studiowania u nas. Przygotowują dla młodzieży warsztaty i wykłady. Nie jest łatwo przekonać niezdecydowanych, więc pomoc z każdej strony jest bardzo potrzebna. Cóż, „wszystkie ręce na pokład”. Im częściej będziemy pojawiać się w szkołach, tym większa szansa na to, że zachęcimy młodzież do przyjazdu do Zielonej Góry i związania swojej przyszłości edukacyjnej z naszym Uniwersytem.

Wszak nasi Studenci są gotowi na przyszłość, a kandydaci muszą to zrozumieć. Dlatego też o ich przyszłość należy zadbać. I my chcemy im w tym pomóc!

FOT. MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogórskiego

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W piątek, 12 kwietnia 2019 r. o godz. 11.00 Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki UZ przy ul. Wiśniowej odbył się **wernisaż wystawy Agnieszki Maćkowiak z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu**. Autorka zaprezentowała cykl tematyczny *Pomiędzy* wykonany w technice linorytu. Wystawie towarzyszył wykład z prezentacją pt. *Pomiędzy - o odczuwaniu czasu* z panelem dyskusyjnym dla studentów. Wykład odbył się w Bibliotece Sztuki zaraz po otwarciu wystawy. Kuratorami wystawy są dr Janina Wallis, starszy kustosz dyplomowany oraz prof. Andrzej Bobrowski. Wystawę można zwiedzać do końca maja 2019 r. Serdecznie zapraszamy.

Agnieszka Maćkowiak - urodzona w 1991 r. w Poznaniu. Absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz grafiki na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem w zakresie grafiki warsztatowej uzyskała w 2017 r. w Pracowni Wypukłodruku prof. Andrzeja Bobrowskiego. Praca magisterska Agnieszki Maćkowiak została nominowana w konkursie im. Marii Dokołowicz, który jest konkursem dla najlepszych dyplomów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Współtworzyła nieistniejącą już Galerię Studencką Drewnutnia.

Od zakończenia studiów związana z macierzystą uczelnią. Obecnie jest zatrudniona na stanowisku asystenta w I Pracowni Grafiki - Wypukłodruku.

Wystawy w kraju i za granicą, wybór:

Międzynarodowe Triennale Grafiki (Kraków 2018), A small graphics salon, Tekirdağ (Turcja 2018), XIV Konkurs Graficzny im. Józefa Gielniaka (Jelenia Góra 2018).

W 2014 roku pozyskała dotację w ramach Programu Regrantowego Miasta Poznania, dzięki której stworzyła, autorski cykl grafik. Prowadziła warsztaty z zakresu grafiki, m.in. w ramach projektu TechKultura w poznańskim Zakładzie, podczas Festiwalu Floralia, w ramach cyklu „Sztuka - jak to się robi?” na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu oraz podczas Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki.

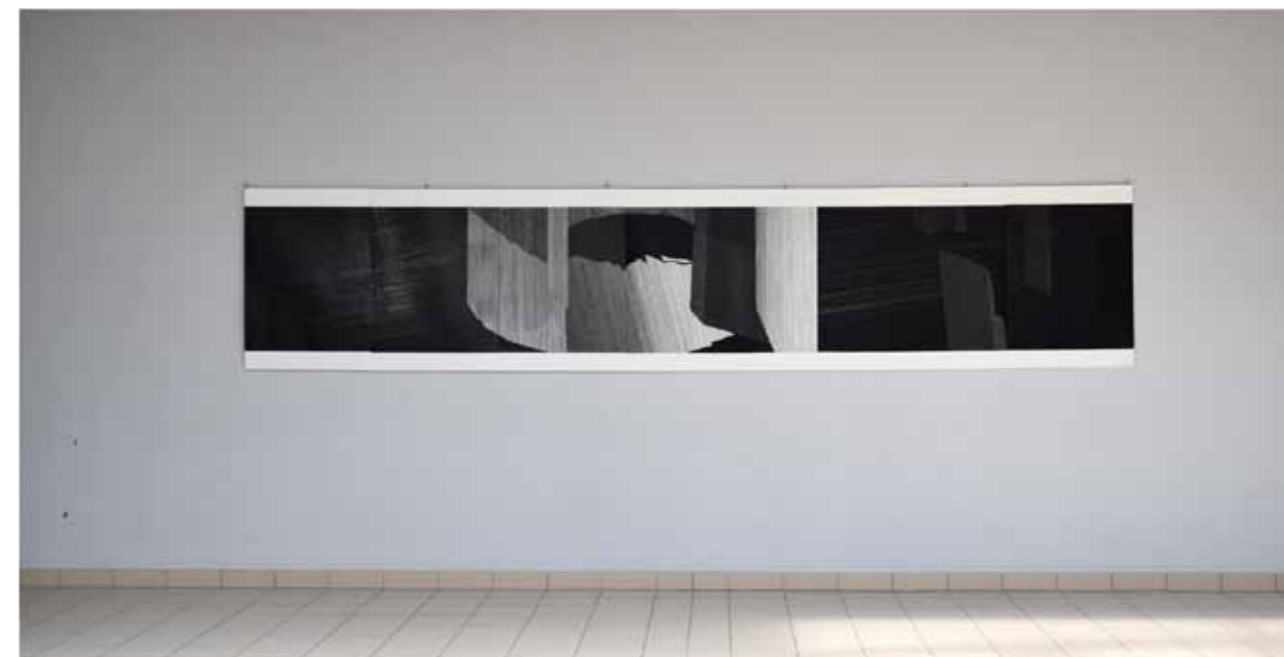
Zajmuje się grafiką warsztatową, głównie linorytem.

Credo artystyczne Agnieszki Maćkowiak:

Od lat jestem ciekawa, jak zmienia się świat. Ewolucja jest nieodłączna od żywych istot, wszystko się zmienia, świat jest w ciągłym rozwoju. Najbardziej interesuje mnie to, co jest pomiędzy: przestrzeń między tym, co realne i nierealne, moment między przeszłością a przyszłością. Te obszary to moje główne pole poszukiwań i refleksji. Moją główną dziedziną poszukiwań w sztuce jest linoryt, technika, która towarzyszy mi od lat. Tworzenie projektu, wycinanie matrycy i drukowanie są dla mnie rodzajem medytacji i momentem głębokiej refleksji nad moim nastawieniem do świata. Upraszczając grafiki i syntetyzując formę, staram się przekazać widzowi tę chwilę zastanowienia. Wierzę, że widz, uważnie obserwując dzieło, może, na zasadzie rezonansu, dotrzeć do wnętrza artysty i poczuć jego emocje towarzyszące mu podczas tworzenia.

Janina Wallis

AGNIESZKA MAĆKOWIAK, „ELAN VITAL”, 2017, LINORYT, FORMAT 495 X 110 CM

SHOTY 3: PLURALADOR - czas/pamięć, światło i przestrzeń
Wystawa absolwentów Instytutu Sztuk Wizualnych w BWA

Trzecia edycja cyklicznej wystawy absolwentów Instytutu Sztuk Wizualnych w BWA w Zielonej Górze **SHOTY 3: PLURALADOR - czas/pamięć, światło i przestrzeń** po raz trzeci już dała wgląd w szerokie spektrum ideowych i artystycznych poszukiwań dyplomantów Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, będąc jednocześnie dokumentem wieloletniej współpracy Uczelni z instytucjami kulturalnymi na terenie naszego miasta. Na ekspozycji zaprezentowaliśmy trzynaście wybranych prac plastycznych, w tym - dwie magisterskie i dziesięć - w kilku wypadkach prawdziwie innowatorskich - licencjackich.

Podtytuł wystawy - **PLURALADOR** - wskazywał na wielość inspiracji twórczych i rozwiązań formalnych osiągniętych z użyciem tradycyjnych technik i nowoczesnych projekcji filmowych czy multimedialnych. Były wśród nich monochromatyczne prace na papierze i złożone instalacje, odnoszące się do holistycznego i fragmentarycznego postrzegania struktur rzeczywistości i będących jej refleksem struktur obrazowych.

Próbując określić syntetycznie tematykę opisywanego pokazu podyplomowego, na najwyższym poziomie uogólnienia wyróżnić można trzy jej zasadnicze dominanty - czas i pamięć, światło oraz przestrzeń. Odniesienia do nich prezentujemy poniżej w odwołaniu do wybranych fragmentów realizacji na reprodukcjach.

Illuminacje przywoływane w prezentowanych pracach w odniesieniu do ikonografii sakralnej i świeckiej w realizacjach **Marleny Sawicz Neon. Animowane projekcje holograficzne** (licencjat: grafika, promotor: dr Piotr Czech) oraz **Sylwii Januszewskiej Patronki** (magisterium: malarstwo, promotor: prof. Norman Smużniak) eksponowały

ewolucję symbolicznych znaczeń, przywoływanych za pomocą fluorescencyjnych barw czy neonów, kultowych figur i ideologicznie konotowanej architektury, stając się sygnałem transferu myśli i emocji.

Pokrewna w sensie ideowym do opisanej powyżej interpretacja Augustyńskiej kategorii czasu i jego percepcji oraz ich artystycznej transmisji, to choćby praca **Żywii Leszkowicz-Baczyńskiej Procesualność i forma** (licencjat: malarstwo, promotor: prof. Stanisław Kortyka, aneks: Wkleśtodruk, prowadzący: prof. Piotr Szurek). Ściśle związane z przemijaniem zagadnienie (ponad)indywidualnej pamięci analizowane jest tu w abstrakcyjnych kompozycjach serigraficznych, ukazujących jej warstwy. Z kolei w podzielonych na segmenty malarskich kompozycjach, będących echem wyblakłych rodzinnych fotografii zatytułowanych **Ślady**, podobną problematykę podjęła **Katarzyna Grabias-Banaszewska** (licencjat: malarstwo, promotor: prof. Stanisław Kortyka), podczas gdy **Ewelina Pytiak** w swej **Jaskini pamięci** (licencjat: grafika, promotor: prof. Andrzej Bobrowski) podjęła próbę wizualizacji percepcji wykraczającej poza kategorie opisu trójwymiarowej przestrzeni. Ukazany tu widok bez odniesień do konkretnego miejsca, złożony jest z pozornie niespójnych fragmentów jako subiektywna kumulacja wspomnień. Temu krajobrazowi mentalnemu brak trójwymiarowości, gdyż zapamiętana przestrzeń to amalgamat obrazu specyficznego *locum* i kojarzonych z nim stanów psychicznych, a więc odczuć abstrakcyjnych.

Przywołane prace służą analizie struktur świadomości i tożsamości. Często suplementem czy punktem wyjścia do wykorzystanych w nich abstrakcyjnych czy onirycznych obrazów są wspomnienia czy baśnie, przekazywane z pokolenia na pokolenie przez kobiety i pełniące funkcję inicjacyjną, czego przykładem jest dyplom **Marty Olejnik Zbójceki narzeczony** (magisterium: sztuki wizualne, promotor: prof. Radosław Czarkowski).

Nieustannie aktualizowana (auto)kreacja osobowości analizowana jest w eksponowanych pracach choćby przez zwrot do „infantylnego” obrazowania, jak w ujętych w idealną formę kwadratu obrazach akrylowych z cyklu **Pauliny Zdanowicz Szkicownik** (licencjat: malarstwo, promotor: prof.

OD LEWEJ UCZESTNICY: SYLWIA JANUSZEWSKA, KACPER BĘDKOWSKI, KATARZYNA GRABIAS - BANASZEWSKA, MARTA OLEJNIK, ŻYWIA LESZKOWICZ - BACZYŃSKA, JAGODA KRASNY, ADAM ŁUCKI, WERONIKA DOBROWOLSKA, NINA KORCZOWSKA, EWELINA PYTIAK. KURATORZY: RADOSŁAW CZARKOWSKI, MIROŚLAW GUGAŁA. FOT. KAROLINA SPIAK

FRAGMENT WYSTAWY „SHOTY 3: PLURALADOR” FOT. KAROLINA SPIAK

Ryszard Woźniak), będących wynikiem autoretrospekcji, powstałych na bazie rysunków z dzieciństwa. Podobną funkcję pełni również przeniesienie popularnego *selfie* ze sfery ulotnego zapisu cyfrowego w szklaną formę, nawiązującą do antycznej gemmy, jak w autorefleksji nad własną osobowością i będącą jej zwierciadłem fizjonomią w multiimedialnej instalacji z podświetlanymi komponentami ze szkła, przygotowanej przez **Jagodę Krasny** i zatytułowanej **Kamień spadł mi z selfie** (licencjat: sztuki wizualne, promotorka: prof. Paulina Komorowska-Birger). Zbliżony w sensie medialnym efekt daje zatrzymanie potoku obrazów, a zarazem wyciszenia szumu informacji poprzez transpozycję migawek z internetu w unikalne odbitki, wykonane w żmudnej technice druku wkleśtowego w realizacji **Kacpra Będkowskiego Inertnet** (licencjat: sztuki wizualne, promotor: prof. Piotr Szurek), już w momencie wykonywania skłaniające do „spowolnienia” percepcji i do kontemplacji.

Przeźrzenie - tę empiryczną i tę mentalną - na wystawie konotowały dwojakie obiekty. Po pierwsze - eksperymentalne i indywidualnie modyfikowalne projekty wielofunkcyjnych czy multisensorycznych mebli, raz to wpisujących się w nurt industrialno-minimalistyczny, jak w pracy **Niny Korczowskiej Przechowuj - eksponując. Projekt mebla multifunkcyjnego** (licencjat: architektura wnętrz, promotorka: dr Anna Owsian-Matyja), a raz w nurt ekologiczny, choćby w prototypie **Mebla multisensorycznego Klauddii Grabas** (licencjat: architektura wnętrz, promotorka:

dr Anna Owsian-Matyja). Po drugie - przestrzeń wystawową zagarniętą złożone, wręcz monumentalne instalacje, będące sugestią alternatywnych światów, w których komponenty konceptualny i formalny na równi ujawniały rolę multimedialnych w rozpoznawaniu gry form i gry określającej modus międzyludzkich interakcji, jak w realizacji **Adama Łuckiego Amorobile C8-H11-N** (licencjat: malarstwo, promotor: prof. Magdalena Gryśka), już wcześniej prezentowanej w BWA w ramach indywidualnej wystawy dyplomowej. Kolegom z tej zasłużonej instytucji wystawienniczej w naszym mieście serdecznie dziękujemy za zaangażowanie w realizację projektu i stworzenie ramy dla wystawy honorującej osiągnięcia absolwentów naszego Instytutu.

SHOTY 3: PLURALADOR - czas/pamięć, światło i przestrzeń
Dyplomy Instytutu Sztuk Wizualnych w BWA w Zielonej Górze
11.01-3.02.2019

Uczestnicy:

Kacper Będkowski, Weronika Dobrowolska, Klaudia Grabas, Katarzyna Grabias-Banaszewska, Sylwia Januszewska, Nina Korczowska, Jagoda Krasny, Żywia Leszkowicz-Baczyńska, Adam Łucki, Marta Olejnik, Ewelina Pytiak, Marlena Sawicz, Paulina Zdanowicz

Kuratorzy:

dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ, dr Lidia Głuchowska, mgr Mirosław Gugala

Lidia Głuchowska

Wystawa Przemysława Mateckiego

Kiedy Przemysław Matecki w 2002 r. kończył studia w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej UZ (dziś Instytut Sztuk Wizualnych), nikt chyba nie przypuszczał, że w ciągu następnych lat stanie się on jednym z najważniejszych

w swoim pokoleniu polskich malarzy. Fakt, że jego dyplom miał miejsce w dużej sali galerii BWA wynikał z prośby jego promotora, prof. UZ Ryszarda Woźniaka, ale też dużej ilości prac, których nigdzie indziej w zakładany sposób pokazać by się nie dało. Po kilku latach (w 2006 r.) w tym samym miejscu Matecki miał swoją pierwszą dużą wystawę indywi-

FRAGMENT EKSPOZYCJI W BLMK W COTTBUS, FOT. WOJCIECH KOZŁOWSKI

dualną, ale wtedy już było wiadomo, że mamy do czynienia z artystą niezwykłym.

Współpraca, którą Matecki podjął z Galerią Raster, jednym z miejsc kreujących od 18 lat kształt polskiej sztuki, stała się decydującym momentem w jego karierze. Artysta prezentował swoje prace m.in. w Zachęcie - Narodowej Galerii Sztuki, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Galerii Labirynt w Lublinie, galeriach RawArt w Tel Avivie, Carlier Gebauer w Berlinie, Hollybush Garden w Londynie oraz na wielu targach sztuki (m.in. w Bazylei, Wiedniu, Moskwie, Tbilisi, Miami). Jego obrazy znajdują się w kolekcjach m.in. w Muzeum Narodowym w Warszawie, Rubell Family Collection w Miami, Susan and Michael Hort Collection w Nowym Jorku, SOR Rusche Sammlung w Berlinie.

Przemysław Matecki jest malarzem, dla którego akt malowania, materia obrazu, jego forma, to elementy nierozdzielne właściwie z życiem codziennym. Postawa totalnego zaangażowania w twórczość widoczna jest w ostatnim cyklu *Mate obrazy*, który artysta realizuje od 2016 r. do dziś. W jego ramach powstało już ponad 1000 prac, będących malarskimi kolażami, tworzonymi na podstawie reprodukcji obrazów z całego obszaru sztuki zarówno dawnej jak współczesnej. Na stronie Galerii Raster czytamy - „...W *Matych obrazach* Matecki mierzy się z ogromem sztuki. Namacalnym symbolem jej nieogarnialności są wielokilogramowe pryzmy zbędnych katalogów i magazynów o sztuce, które artysta zbiera od znajomych, galerii i instytucji, a następnie wertuje w poszukiwaniu inspirujących podkładów do własnych prac. Malarz nadaje reprodukcjom nowe życie przeistaczając je w zagadkowe i zabawne, miniaturowe obrazy olejne - ich format nie przekracza ram kwadratu 20 x 20 cm. Pła-

skość druku dyskontuje eksperymentami fakturalnymi, aplikacjami i montażami, zaś sens cytowanych prac parodiuje na zasadzie podobnej do internetowych memów”.

Rzeczywiście niewielkie obrazy Mateckiego są pełne znaczeń, odniesień, zderzeń symbolicznych, dzięki którym stają się one rodzajem rebusu, niezawierającego jednak skomplikowanego rozwiązania, odpowiedzi jest tu bowiem wiele. Można czytać te prace jak encyklopedię sztuki, w której, choć w formie pastiszu, możemy odebrać lekcję z historii wizualności. Piotr Kosiewski w Tygodniku Powszechnym (nr 13/2018) pisze: „Przyglądając się *Matym obrazom* wciąż wracamy do ich źródeł. Mateckiemu przynajmniej na chwilę udało się przywrócić cudzym dzieciom - często zawłaszczonym przez kulturę masową - siłę. Ostatecznie wystawa (...) okazuje się przewrotnym może, ale jednak hołdem złożonym innym twórcom”.

Nawet jeśli artysta przekształca klasyczne prace nie do poznania, zamalowując reprodukcje tak, że nie widzimy niekiedy granicy pomiędzy drukiem a farbą, są one widzialnym, choć często fragmentarycznie, punktem wyjścia. Zraniony Marat jednak dokądś idzie, Henryk Stażewski spotyka się z Pacmanem, a Van Gogh włożył swoje porzucone w pokoju buty. Na wystawie Kazimierza Malewicza robot gra na trąbce, Bóg Ojciec z Kaplicy Sykstyńskiej idzie po linie, a *Umarta klasa* Tadeusza Kantora jedzie autobusem Andrzeja Wróblewskiego. Mieszają się czasy, porządki, smutne robi się wesołe, a wesołemu śmiech zamiera na ustach. Sztuka jednak cały czas jest na miejscu, zawłaszczona przez Mateckiego, jeszcze głośniejsze wypowiada swoją prawdę.

Artysta, stosując popularny obecnie zabieg *appropriation* (*przywłaszczenia*), nie ukrywa inspiracji, podaje je nam, mówiąc jakby - *Oto cały ten wielki świat sztuki pokazuję wam*

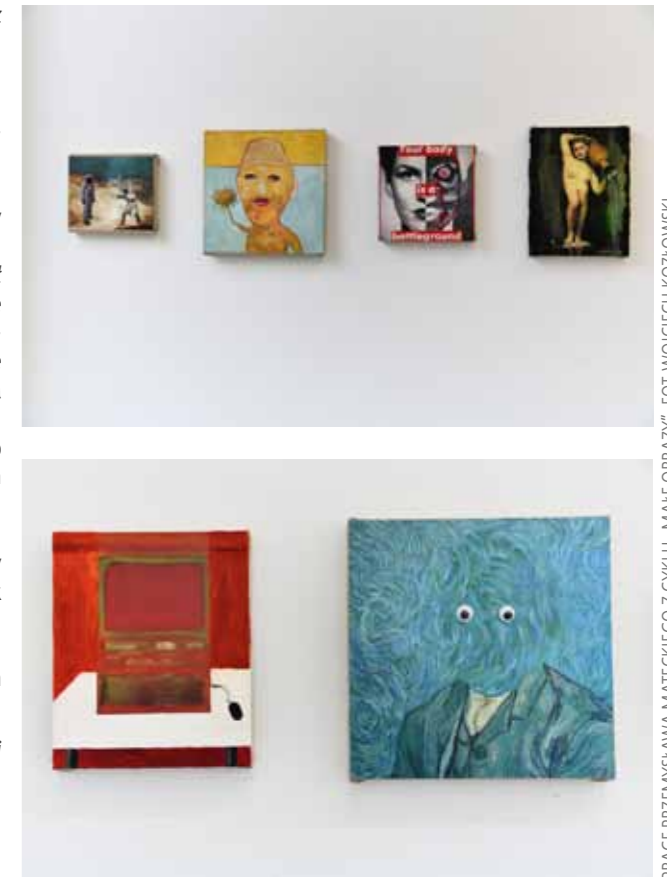
tak, jak lubicie go oglądać - szybko i bezrefleksyjnie. A teraz zadajcie sobie trud i sprawdźcie, jak to było naprawdę.

Nie znaczy to oczywiście, że Matecki chce być edukatorem - raczej bawi się konwencją, testuje jej wytrzymałość, opowiada o malarstwie po raz kolejny udowadniając żywotność tego, wiele już razy skazywanego na śmierć medium. Istotne w tym projekcie jest również to, że artysta umieszcza regularnie swoje prace na Instagramie. Jak czytamy o artyście w piśmie „Szum”, w numerze 23. podsumowującym rok 2018 w polskiej sztuce: *Ktoś w końcu zrozumiał internet i przeniósł go na płótno*. Instagramowe reprodukcje (*Reprodukcja jest reprodukcją jest reprodukcją*, że tu strawestuję, być może wbrew intencjom autorki, przesławne zdanie Gertrudy Stein) prac Mateckiego na ekranie monitora mogą być oglądane w skali 1:1, i ani im to nie przeszkadza, ani nie pomaga. Choć są ze świata materii, równoległego wobec wirtualnego, to jednocześnie współgrają z nim i ich memetyczność zaciera jakiegokolwiek granice.

Paradoksalnie, posługując się zwielokrotnioną reprodukcją, Matecki przywraca nam pamięć oryginału, może nie tyle, by go uświęcić, co tylko przypomnieć o jego materialnym jednak istnieniu. Wie przecież, że nie ma już powrotu do naoczności, że znamy świat poprzez pośredników, a jednak delikatnie, prześmiewczo, acz z czułością, po raz kolejny odkrywa nam sztukę jako niezastąpione narzędzie poznania natury świata.

Wojciech Kozłowski

Przemysław Matecki, *Mate obrazy*, Brandenburgisches Landesmuseum für Moderne Kunst, Cottbus, 09/11.2018, Galeria BWA w Zielonej Górze, 12.2018/01.2019

PRACE PRZEMYSŁAWA MATECKIEGO Z CYKLU „MATE OBRAZY”, FOT. WOJCIECH KOZŁOWSKI

Aleksandra Kubiak. I made a model of you

Wystawa odbyła się w CSW Kronika w Bytomiu, w dniach 26 stycznia do 8 marca 2019, kuratorka: Agata Cukierska

(...) *But they pulled me out of the sack,
And they stuck me together with glue.
And then I knew what to do.
I made a model of you, (...)
So daddy, I'm finally through.
Sylvia Plath, Daddy, fragment
fragment wiersza Sylvi Plath „Daddy”*

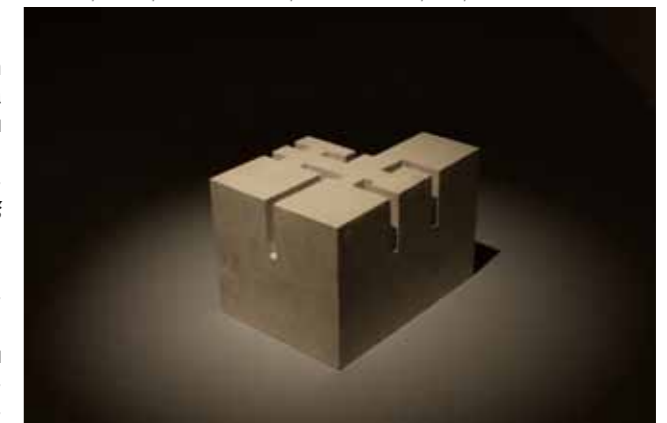
W oddzielonych od siebie, quasimieszkalnych pomieszczeniach bytomskiej Kroniki toczy się autobiograficzna opowieść, szczelnie ukryta za ciężkimi kotarami: osobista, niewygodna, ale też niezdrowo wciągająca, bulwersująca i fascynująca. Składają się na nią trzy historie. Każda dzieje się w innym domu w małej miejscowości Olszyna Lubańska. Aleksandra Kubiak numeruje je: dom pierwszy, drugi i trzeci. Adresu pierwszego artystka nie pamięta, to tam mają miejsce wydarzenia oddane w pracy *Mięso słonina*. W trzecim domu zginęła mama, którą Kubiak wskrzesza w pracy *Śliczna jesteś Laleczko*. Do drugiego domu - tego przy ulicy Wolności, artystka powraca w najnowszej realizacji - *Żyj głuptasie!*

Trzy prace wideo to trzy eksperymenty. Artystka poszerza w nich narzędzia sztuki performance redefiniując jej formę - włączając osoby trzecie, elementy teatru czy filmu dokumentalnego, ale również przeprowadzając doświadczenia na samej sobie: własnych wspomnieniach i trauma-

tycznych przeżyciach. To rodzaj rozliczenia z przeszłością, autoterapeutycznego przepracowania, przy czym przerebiane są nie tylko trudne wspomnienia, ale też głęboko zakorzeniony, wieloletni wstyd.

Forma aktualnej, indywidualnej działalności artystki to efekt długiego procesu, lat terapii i zdobywania wiedzy. Kluczowym dla jej pracy jest termin trauma, wprowadzony do psychoanalizy przez Zygmunta Freuda, oznaczający ranę, uszkodzenie skóry. Kubiak pokazuje, że umysł człowieka też można zranić, poddając go silnym bodźcom. W swych realizacjach posiłkuje się nie tylko psychoanalizą Freuda, ale też teoriami Hanny Segal czy badaniami Caroline Garland, według której „osoba, która przeżyła

ALEKSANDRA KUBIAK „POWIETRZE W MOIM DOMU BYŁO CIĘŻKIE. TERAZ WAŻY 26 KILO”, OBIEKT, ODLEW GIPSOWY, 39 x 26 x 28 CM, 2014, FOTO. MARCIN WYSOCKI

traumę, musi przepracować wiedzę o bolesnych wydarzeniach oraz pamięć o nich i włączyć je do świadomości, zamiast skrywać w trudno dostępnych obszarach aktywności psychicznej.”

Artystka wykorzystuje w tym celu najlepsze narzędzie jakie posiada - sztukę. Jej działania oscylują na granicy pomiędzy tym co prywatne, a tym co publiczne. W myśl hasła „prywatne jest polityczne”, włącza więc do debaty publicznej kwestie uważane w patriarchalnym społeczeństwie za zbyt trywialne lub zbyt osobiste, okryte tajemnicą czterech ścian, jak przemoc, również seksualna, wobec kobiet i dzieci.

Jak pisze w swej pracy doktorskiej: „Moje zainteresowania oscylują w obszarze zbrodni popełnianej w zaciszu domowym, w małych społecznościach, wśród najbliższych. Stosunkowo często przemoc domowa kończy się dla jednego z członków rodziny tragicznie. Rzadko jednak te dramaty przedostają się do naszej świadomości, gdyż wypierane są przez zbrodnie bardziej spektakularne, silniej reprezentowane w przestrzeni medialnej.”

W Polsce z powodu przemocy domowej giną średnio trzy kobiety tygodniowo. Co roku ponad 90 tys. osób pada ofiarą przemocy w rodzinie - prawie 90 proc. dorosłych ofiar stanowią kobiety. Brak też rzetelnego monitoringu ze strony państwowych instytucji oraz wsparcia dla ofiar, których często nie traktuje się poważnie, nie wierzy się im, wyśmiewa, domaga dowodów. Statystyki nie są dokładne, bo większość nie przyznaje się do tego, co dzieje się w domu ze wstydu lub strachu. Kubiak używa tu sformułowania „strażniczki tajemnic”. Tak nazywa mamę i babkę, które od dzieciństwa uczyły ją, jak ma się zachowywać w sytuacjach społecznych, aby ukrywać trudności domowe, jak się ubierać, maskować, aby nikt się nie domyślił.

Artystka nie daje gotowych rozwiązań do walki z problemem systemowym, ale ma odwagę mówić o nim głośno, ciągle walcząc ze wstydem.

Aleksandra Kubiak (ur. 1978 r. w Lubaniu) - artystka multimedialna, autorka performansów, filmów, form przestrzennych. W swych działaniach bada społeczną skuteczność sztuki. W latach 2002-2013 współtworzyła z Karoliną Wiktor Grupę Sędzia Główny. Po zawieszeniu działalności grupy (2010) wznowiła działalność indywidualną. Od 2014 r. pracuje nad autobiograficznym cyklem dzieł. W 2016 r. Kubiak uzyskała stopień doktora sztuki pod kierunkiem prof. Izabelli Gustowskiej, we współpracy z prof. Markiem Wasilewskim, na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Od 2017 r. pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych na Uniwersytecie Zielonogórskim. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP. Z Karoliną Wiktor jako Grupa Sędzia Główny były nominowane do Paszportów Polityki (2011) i Spojrzeń (2008) oraz zostały laureatkami Międzynarodowego Konkursu Performancje w Trento we Włoszech i Nagrody TVP Kultura. Indywidualne prace Kubiak oraz Grupy Sędzia Główny były prezentowane zarówno w Polsce, jak i na świecie. Znajdują się w kolekcjach Muzeum Narodowego w Warszawie, Narodowej Galerii Sztuki Zachęta, Muzeum Sztuki w Łodzi, Fundacji Signum w Poznaniu oraz wielu depozytach i kolekcjach prywatnych.

Kubiak mieszka i pracuje w Zielonej Górze, gdzie współpracuje z Fundacją Salony oraz Galerią BWA.

Agata Cukierska

CSW Kronika, Bytom we współpracy z BWA Zielona Góra
zdjęcia: Marcin Wysocki
Aleksandra Kubiak. I made a model of you
26 stycznia - 8 marca 2019 r.
kuratorka: Agata Cukierska

FRAGMENT EKSPOZYCJI, OD LEWEJ: ALEKSANDRA KUBIAK, „MAŁY TATA”, OBIEKT WE WSPÓŁPRACY Z BEATĄ I ARTURKEM BELINGAMI, 2019, W TYLE PROJEKCJA FILMU „ŻYJ GŁUPIASIE”, 30 MIN, 2019

FRAGMENT WYSTAWY „FALA UNOSI WLECZE” BASI BAŃDY W BWA KATOWICE, FOT. BASIA BAŃDA

Wywiad z Basią Bańdą

Marta Lisok: *Co skłoniło cię do wyboru medium malarstwa (szeroko pojętego) i rzeźby? Dlaczego wybrałaś akurat te sposoby komunikacji z odbiorcami?*

Basia Bańda: Kiedyś miałam pomysł na performance, jeszcze na studiach. Naznosiłam dużo sprzętu. Zaprosiłam widzów, a gdy miałam przed nimi stanąć poczułam, że nie jestem w stanie tego zrobić. To nie jest mój środek wyrazu. Najlepiej czuję się w malarstwie, rysunku, kolażu. Mogę sobie spokojnie pracować, nikt mi nie przeszkadza, jestem uzależniona tylko od siebie. Przemawia do mnie kolor. Nawet rysunki ostatnio robię kolorowe. Po prostu czuję, że muszę malować.

Czy zauważasz fazy w swojej twórczości? Czy coś się zmieniło w formie i treści twoich prac w przeciągu ostatnich lat?

Wszystkie zmiany wynikają z mojej wewnętrznej potrzeby. W pewnym momencie czuję, że wyczerpałam formułę, w której się poruszam, zmieniają się też moje zainteresowania.

We wczesnym okresie swojej twórczości oscylowałam między malarstwem a obiektem. Do niedużych kompozycji na płótnie doczepiałam zastony z wetny lub innych materiałów. Pozwoliły ukryć wstyd, chroniły moją intymność. Jednocześnie prace prowokowały widza do ich dotykania i rozbierania. Czyniły z widza podglądacza i tym samym wstyd dotykał także oglądającego. Haft na płótnie był równie istotny jak farba. W następnych pracach zastona zmieniła się w obiekt, który czasami ukrywał jakiś sekret lecz przede wszystkim zachęcał do dotknięcia.

Po jakimś czasie skupiłam się na czystej formie malarskiej. Obiekty i kurtyny stały się zbędne. Zafascynował mnie świat

baśni i przyrody. W obydwu okrucieństwo i niewinność występują równocześnie.

W pracach, które złożyły się na moją pracę doktorską poruszam się w obrębie języka abstrakcyjnego. Opowiadania z cyklu *Opowieści niesamowite*, które stały się punktem wyjścia dla serii obrazów, spełniały dla mnie rolę impulsu, uruchamiały wyobraźnię. Pomogły mi wykreować nową rzeczywistość wizualną. Powstałe obrazy stanowią w moim odczuciu samodzielne dzieła sztuki, mogące istnieć niezależnie od opowiadań, które były potencjałem wyobraźniowym dla obrazu. Nie interesowało mnie mechaniczne przełożenie języka literackiego na język malarstwa, ale znalezienie właściwej (w subiektywnym odczuciu) formy plastycznej dla oddania atmosfery, nastroju i poetyki opowieści. Zamiast ilustrować próbowałam uchwycić barwę i dominujące kształty. Postaciom z opowieści, wraz z ich symbolicznie określoną figurą, nadałam wartość kolorystyczną, relacje między nimi zyskały charakter malarski. Jedyną dosłownością zaczerpniętą bezpośrednio z tekstu jest tytuł, który stanowi niejako pamiątkę po impulsie wyobraźniowym.

W ostatnim cyklu prac ponownie to przyroda stała się dla mnie punktem wyjścia, choć nie przedstawiam jej w sposób bezpośredni. Nadal poruszam się obrębie języka abstrakcji. W obrazach można odnaleźć wątki pejzażowe choć jednocześnie (jak sama zauważyłaś), mogą dotyczyć przyrody, ale i tożsamości, sytuacji, otoczenia, środowiska. Wibrująca lekkość zestawiona jest z konkretnie określonym kształtem.

Skąd czerpiesz inspirację do prac? Czy masz jakieś rytuały w związku z pracą twórczą, prywatne sposoby na pobudzenie weny?

Najprzyjemniej pracuje mi się rano. Mam wtedy największej energii. Lubię też prace przy świetle dziennym. Inspiracji

szukam w podróży, jeżdżę na rowerze, chodzę po górach. Mam wtedy czas, by pomyśleć o różnych projektach. Lubię oglądać wystawy, szczególnie malarstwa, przeglądać albumy, których mam sporą kolekcję. Dużo czytam. Literatura od zawsze była dla mnie silnym źródłem inspiracji. Czasami pomysły przychodzą kiedy nic nie robię tylko leżę sobie na leżaku na działce i pijam wino albo gawędzę z przyjaciółmi.

Bohaterowie twoich prac są w bliskiej relacji z przyrodą. Jak myślisz, z czego wynika ta zażyłość? Jak można ją tłumaczyć w kontekście twoich doświadczeń?

Przyroda jest mi bardzo bliska. Moi rodzice mają dom w Karkonoszach, spędzam tam dużo czasu. Wspinając się na górę, doznaję pewnego rodzaju oczyszczenia. Uwalniam się z nieprzyjemnych myśli. Lubię wyzwania, zmęczyć się porządnie, wypić piwo na szczycie, z widokiem. Poczucie zapach sosny albo, gdy nie ma już sosny, to kamienia. Morze też lubię, szczególnie zimą.

Spędzanie czasu na świeżym powietrzu jest dla mnie inspirujące, dodaje mi energii, chce mi się potem malować. Często podczas różnych wyjazdów znajduję na dworze jakieś ciekawe dla mnie drobne przedmioty. Trzymam je później w kieszeni, znajduję w torebce, w samochodzie. Przypominają mi przyjemne chwile. Ostatnio pracuję nad serią obiektów, w których te przedmioty wykorzystuję. Są to takie małe pomniki poświęcone przyjemności.

Mówisz, że zafascynowały cię świat baśni i przyrody.

Bardzo inspirujące dla mnie jest brzmienie niektórych słów, jestem niestrudzoną poszukiwaczką ciekawych wyrazów. Stąd moje zainteresowanie słownikami. Inspiracją dla mnie był słownik języka angielskiego, wyrazów obcych i bardzo ciekawy słownik onomatopei. Dziwne, zabawne, całkiem piękne słowa jak: brekek, mli czy ff okazały się naprawdę inspirujące. Z przyjemnością mi się z tym słownikiem pracowało. W pewnym momencie zainteresowały mnie baśnie, szczególnie mroczne historie braci Grimm. Jako dorośli odbieramy je zupełnie inaczej niż w dzieciństwie. Dostrzegamy ukryte znaczenia wcześniej dla nas nieczytelne, a także okrucieństwo i wszechobecny lęk, który nie wydaje się być przeznaczony dla dzieci.

Baśnie stały się dla mnie pretekstem do badania nieracjonalnych aspektów strachu i lęków wynikających z rozbudowanej wyobraźni. Studia nad złem i okrucieństwem zawartym w baśniach, lękiem mającym swoje źródło w pierwotnych instynktach i próby zbadania, oswojenia owego lęku pochłonęły mnie na dłuższy czas.

Kto jest bohaterem/bohaterką twoich prac?

To też zależy od okresu mojej twórczości. Ale punktem wyjścia do każdej historii jestem chyba ja sama.

Czy tworzenie ma dla ciebie znaczenie terapeutyczne?

Tworzenie uspokaja mnie i odwraca uwagę od problemów. Czasami w sposób zakamuflowany przetwarzam smutek czy problem, z którym się aktualnie zmagam w problem malarstwa i w jakimś sensie te smutki oswojam.

Większość twoich prac, pomimo pastelowych kolorów jest daleka od sielanki. Jakie zagrożenia portretujesz w swoich pracach?

W ostatnich pracach chciałam osiągnąć efekt trochę nierealny, senny. Nastrój niepokoju jest raczej podskórny. Do końca nie wiemy z czego wynika. Dla mnie obcowanie z moimi ostatnimi pracami przypomina patrzenie na Morze Bałtyckie. Uspokaja i jednocześnie niepokoi, pobudza wyobraźnię, wywołuje tęsknoty. Fala „unosząca i wlecze gdzieś daleko”. Pięknie,

ale i trochę strasznie, bo nie wiemy co czai się na dnie. Na pewnej głębokości woda nie jest już przejrzysta.

O zilustrowaniu jakiego tekstu marzysz?

Nie jestem pewna czy podjęłabym się zilustrowania tekstu. Ilustracja musi być mu podporządkowana, a ja w sumie nie przepadam za podporządkowaniem. Chyba bardziej wolałabym rozpracować płytę z muzyką. Zrobić całość – okładkę i wnętrze. Bardzo lubię przygotowywać znajomym różne składanki muzyczne i rozpracowywać je też plastycznie. Z przyjemnością zaprojektowałabym coś na przykład dla Jerzego Miliana czy Novi Singers.

Jakie mogłabyś wskazać impulsy ze strony literatury do powstania poszczególnych prac?

Namalowałam także serię obrazów (cykl prac składających się na moją pracę doktorską), dla których punktem wyjścia stały się opowiadania niesamowite. Powstałe prace są niezależne od literatury. Na płótnach malarskich są tylko ślady opowieści, często nieczytelne dla odbiorcy. Jako że szczególnie spodobały mi się opowiadania japońskie, kilka moich obrazów ma japońskie tytuły, takie jak *Mujina* czy *Ubazakura*, które w moich uszach brzmią wyjątkowo pięknie.

W akwarelach z serii *Uzdrowisko* tytuły zaczerpnęłam ze starego przewodnika po uzdrowiskach i sanatoriach. Urzekły mnie wyrażenia typu „słońcowanie skóry”, „w górach rozmiary serca trochę maleją”, czy „sanatorium dr Przygody”. Jest w nich swoista poezja, jakaś nostalgiczna nuta, ale i element grozy.

Czy próbujesz dzielić się swoimi refleksjami z odbiorcami, włączyć ich w swój proces myślowy, dzielić własnymi doświadczeniami, etapami rozwoju (światopoglądowego, ekologicznego, wewnętrznego)?

Wydaje mi się, że każdy artysta to robi. Wystawiając pracę, którą się wykonało na pokaz, dzielimy się nią (i tym co sobą reprezentuje) z widzami. Nie zawsze widz odczytuje dokładnie to, co miałam na myśli, tylko odnajduje własną drogę interpretacji, co właściwie mi nie przeszkadza. Zależy mi tylko, by praca przemówiła i zostawiła po sobie ślad.

Czy swoimi pracami próbujesz wpłynąć na odbiorców, zainspirować ich do zmiany podejścia do przyrody?

Może jedynie chciałabym przypomnieć, że warto zwracać uwagę na tu i teraz, i dobrze czasami po prostu przebywać samemu ze sobą w jakimś niesamowitym miejscu. I żebyśmy pamiętali, że ta niesamowitość może nie być na zawsze, więc tym bardziej warto o nią dbać i w niej być.

Jak wspominasz okres studiów? Czy klasyczna akademicka edukacja wpłynęła na twoją twórczość?

Najbardziej niesamowite dla mnie były początki na studiach, jeszcze w Instytucie Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze. Zaczęłam tam studiować tuż po liceum ogólnokształcącym, w którym musiałam przyswoić sporo nieinteresującej dla mnie wiedzy. W szkole artystycznej większość przedmiotów wydawała mi się ciekawa. Na rysunku u Izabeli Gustowskiej dowiedziałam się, że tak naprawdę mogę wszystko. Nie muszę wiernie odtwarzać martwej natury, mogę się z nią swobodnie pobawić albo w ogóle się nią nie zajmować. Mam przestrzeń do pracy z dużymi formatami. Spotykam się z ludźmi, którzy mają podobne zainteresowania. To było naprawdę świetne. Klimat małej szkoły sprzyjał intymności. Kiedy wyjechałam studiować na ASP w Poznaniu, to ciekawa była przede wszystkim zmiana miejsca. Podobały mi się zajęcia z rysunku z Jarostawem Kozłowskim. Dużo się rozmawiało o pracach swoich

i kolegów. W sumie zdobyłam cenną umiejętność wypowiadania się o własnych pracach. Staralam się unikać pracowni z typowo akademickim podejściem i raczej współpracowałam z nauczycielami o otwartym podejściu do sztuki i nauczania. Jeśli chodzi o moje prace, to spotykały się raczej z przychylnymi reakcjami, które utwierdziły mnie, że to co robię ma sens.

Czy sztuka zmienia odbiorców?

Myślę, że czasami tak.

W nowej serii prac Basi Bańdy widoczne jest odejście od wątków autobiograficznych, na rzecz szerszej perspektywy. Osią wystawy nie jest już sama *Basia* (znaczące zdrobienie, które jest też jej pseudonimem artystycznym), a środowisko, które modeluje zachowania. Wcześniej charakterystyczna rozchwiana forma prac Bańdy służyła podkreśleniu ciągłego ruchu w procesie konstytuowania się osoby. Teraz jest raczej opowieścią o otoczeniu pochłaniającym jednostkę, sytuacji budującej tożsamość.

Próba opisu nowych pejzażowych prac Basi Bańdy uwidacznia ich odczasownikowy charakter. Obserwujemy tu występujące w różnej skali: tamowanie, odsącanie, przyciąganie, magnetyzowanie, naciąganie, oscylowanie, przeciekanie, przesączanie, płamienie, sączenie, broczenie, topnienie, kapanie, rozmrażanie, unoszenie, zaczepianie się, otaczanie, zazębianie, pochłanianie. Te ciekące

ASTROPISANIE

W dniach od 15 stycznia do 4 lutego 2019 r. odbyła się wystawa prac Mirosława Gugęty ASTROPISANIE w galerii *nad-pod* na Wydziale Grafiki i Komunikatu Wizualnego w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

Na wystawie zaprezentowano prace z trzech serii. Pierwsza z nich, to cykl *W niemocy* ukazujący problematykę ludzkich słabości egzystencjalnych. Drugi zestaw prac, to *Typo - Astrale*, rozpoczęty i trwający w czasie cykl unikatowych, jednoegzemplarzowych grafik, ewoluujących poprzez stałe modyfikacje zawartych w nich znaków przetworzonych

kształty ukazują świat raz z perspektywy mikroskopu, jako preparaty botaniczne, raz z lotu ptaka, w formie rozchwianych map terytoriów. Fluidalne, płynno-wodne inspiracje niosą obietnice niekończącej się witalności, zmienności i elastyczności.

Jak wskazuje tytuł jednej z prac *rysunek na obniżenie ciśnienia*, seria ta ma leczniczy charakter. Inspirowana jest sanatoryjnym wyciszeniem, wystawianiem na dobroczynne działanie słońca i świeżego powietrza. *Akwarele* – recepty dokumentują procesy fluktuacji, ciągłej osmozy, podlegania wpływom otoczenia. Inicjują decyzje o wydaniu się siłom natury, akceptacji jej praw.

Badając tkankę otoczenia, na którą składają się różnorodne formy przypominające wodorosty, wiry, kołtuny, drobnoustroje, gąbki, rurki, odnoża Bańda dodaje do nich elementy o architektoniczno-designerskiej proweniencji. Pomiędzy tymi dwoma obszarami dochodzi do ciągłej wymiany. Delikatne rusztowania pomiędzy poszczególnymi stanami materii, która rozrzedza się, by w innych miejscach zgęstnieć, budują jeden harmonijnie funkcjonujący organizm. Dialektyka bezpieczeństwa i zagrożenia, powódź, burza i katastrofa zestawione z wygodną kryjówką i ciepłym legowiskiem, staje się tu zabiegiem służącym zachowaniu równowagi w ekosystemie.

pism i ich elementów. Trzeci cykl, także otwarty, *Typo - Uprawy*, to prace odnajdujące harmonię rytmiki zapisu. Wszystkie prace to barwne grafiki powstałe w technice serigrafii z elementami rysunku i kaligrafii, a także charakterystycznymi dla artysty perforacjami. Także wszystkie z prac dotykają zagadnienia niezwykle inspirujących, wizualnych podobieństw do wszelkich form zapisu, czasem widzialnego w najprostszych, otaczających nas kształtach, czasem zauważalnych wyłącznie w subiektywnie interpretowanych zjawiskach i doznaniach.

Mirosław Gugęta

M. C. GUGAŁA TYPO - ASTRALE - III, IV - DYPTYK, SERIGRAFIA, SZABLON, MONOTYPIA, RYSUNEK, KALIGRAFIA, PAPIER PERFOROWANY, 2015
FORMAT: 57 X 76 CM, FOTOGRAFIA: GRZEGORZ GEMBARA

OD PRAWY ALEKSANDRA KUBIAK; ALICJA LEWICKA - SZCZEGÓŁA; GABRIELA KOWALICZEK; FOT. BASIA BAŃDA

Gabriela Kowaliczek Wystawa pt. **SŁOWO**

Institut Sztuk Wizualnych UZ
Koto Naukowe PWW
Galeria PWW, Pracownia Wolnego Wyboru
ul. Ogródowa 52A, Zielona Góra
5-25 marca 2109 r.

Zarówno Słowo jak i Obraz posiadają specyficzną moc. Obie te jakości są podstawą języka i społecznych sposobów wymiany informacji.

Pasjonuje mnie poszukiwanie, odpowiadających mojemu doświadczeniu, „obrazów słowa”, czyli takich form prezentacji tekstu, które wzmacniają jego siłę i kształtują

sens. W moim odczuciu poezja i sztuki wizualne posiadają duchowy charakter, co stwarza nieograniczone możliwości kreowania znaczeń, w oparciu o ich wzajemne przenikanie. W poszczególnych pracach używam cytatów z literatury (Charles Bukowski, Marek Hłasko), tekstów nacechowanych politycznie lub fragmentów anonimowych wypowiedzi, zasłyszanych na ulicy.

Prace tu prezentowane powstały w związku z programami realizowanymi przeze mnie w dwóch pracowniach; Pracowni Rysunku i Intermediów, pod kierunkiem prof. Alicji Lewickiej-Szczegóły i dr Aleksandry Kubiak oraz Pracowni Malarstwa pod kierunkiem prof. Ryszarda Woźniaka i dr Barbary Bańdy.

Gabriela Kowaliczek

*Pani Profesor Janinie Nowak
wyraży głębokiego współczucia z powodu śmierci męża Gerarda Nowaka*

składają

Dziekan i Pracownicy Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

UROCZYSTOŚĆ OBCHODÓW 80-LECIA URODZIN ORAZ 50-LECIA ODNOWIENIA DOKTORATU PROF. DR. HAB. INŻ. KAZIMIERZA FLAGA, DR H. C. MULTI

Profesor Kazimierz Flaga jest wybitnym, cenionym autorytetem w środowisku naukowym, zawodowym oraz społecznym lokalnym, ogólnokrajowym, ale i poza granicami naszego kraju.

można by obdzielić wiele osób. JM Rektor PK, prof. Jan Kazior, podkreślił wybitne zasługi prof. Flagi dla swojej macierzystej Uczelni w czasie dwukadencyjnego piastowania przez Niego funkcji Rektora Politechniki Krakowskiej. W dalszej kolejności obszernie Laudatio poświęcone prof. Fladze przygotował i wygłosił prof. Wojciech Radomski dr h.c.

Uroczystość odnowienia doktoratu poprowadził jego promotor, prof. Jacek Śliwiński, przybliżając uczestnikom tezy i historię jego obrony.

Mimo ogromnej liczby obowiązków, które prof. Kazimierz Flaga bierze na siebie, zawsze znajduje czas dla ludzi, czego wszyscy mamy okazję osobiście doświadczać.

PREZYDIUM UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZU. UROCZYSTE LAUDATIO WYGŁASZA PROF. W. RADOMSKI, FOT. ADAM WYSOKOWSKI | JUBILAT PROF. KAZIMIERZ FLAGA DR H.C.MULTI, FOT. ADAM WYSOKOWSKI | DELEGACJA UNIwersytetu Zielonogórskiego z JUBILATEM (OD LEWEJ: J. KORENTZ, T. BILIŃSKI, A. WYSOKOWSKI)

Jak sięgnę pamięcią, od kiedy Profesora poznałem, cztery dekady temu, poczynając od lat moich studiów na Politechnice Wrocławskiej - zawsze imponował mi swoją wiedzą, wysoką kulturą osobistą, sposobem zachowania, ale również ciepłem, którym emanuje. Jest dla mnie od tamtego czasu, i pozostaje nadal, niedoścignionym wzorem. Moje, oraz wielu znanych mi osób osiągnięcia naukowe, w dużej mierze są zasługą Profesora, czerpiąc dobry wzór, korzystając ze wspianych cennych rad, motywacji i ocen, czasami krytycznych, które wskazywały i wskazują właściwą drogę postępowania.

Prof. Kazimierz Flaga znany jest również z organizowania wspianych Wypraw Mostowych, przy organizacji których wykazuje wiele wytrwałości i cierpliwości. Ich uczestnicy pod kierunkiem Profesora, do których miło mi się również zaliczyć, od wielu lat czerpią korzyści w postaci ogromnej wiedzy technicznej jak i poznawczej, która jest naprawdę nieoceniona. Te cykliczne spotkania jednoczą środowisko nie tylko mostowców.

Profesor jest stałym uczestnikiem wielu konferencji, które odbywają się od wielu lat na naszym Wydziale. Jest również przewodniczącym Komitetu Naukowego uznanej w środowisku naukowym Konferencji „Konstrukcje Zespolone” organizowanej na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Uroczystość Jubileuszu miała miejsce w gościnnych murach Politechniki Krakowskiej 24 stycznia 2019 r. i zgromadziła nie tylko wybitne grono ludzi nauki, przyjaciół i rodzinę Jubilata, ale również licznych przedstawicieli władz i organizacji społecznych. Licznie zebranych przywitał i sylwetkę Jubilata przybliżył prof. Kazimierz Furtak. Następnie prof. Lucyna Domagała w swojej wypowiedzi stwierdziła, że życiowym dorobkiem Profesora

Coraz mniej jest takich osób w otaczającym nas świecie...

Ad multos annos Panie Profesorze!

Adam Wysokowski

Symposium w Korei Południowej

W dniach 4-9 grudnia 2018 r. na zaproszenie College of Urban Science, Incheon National University, nasz pracownik - dr inż. Piotr Ziembicki, wziął aktywny udział w międzynarodowym sympozjum pt. *SmartCity International Symposium Annual Meeting. SmartCity Implementation & Development Strategies*, które odbyło się w Seulu w Korei Południowej. Dr

Ziembicki wygłosił referat pt. *A conception of innovative system of on-line monitoring and analysis air pollution in the urban areas*. Poruszone zagadnienie, związane z jakością powietrza w miastach oraz integracją systemów analitycznych z technologiami Smart City jest częścią pla-

nowanego projektu badawczo-wdrożeniowego. Pomysłodawcą i twórcą koncepcji projektu jest dr Ziembicki, a jego realizacja jest planowana w konsorcjum z Incheon National University w Korei Południowej. W ramach pobytu w Seulu dr Ziembicki przeprowadził również szereg spotkań z naukowcami z w/w Uniwersytetu. Celem tych spotkań było przedstawienie Instytutu Inżynierii Środowiska UZ oraz Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, a także identyfikacja obszarów możliwej współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy jednostkami naukowymi i poszczególnymi pracownikami, po stronie IIS oraz College of Urban Science INU. Efektem rozmów jest powołanie zespołów roboczych, które aktualnie przedstawiają i konsultują wzajemnie potencjalne wspólne kierunki badań.

W sympozjum wzięli również udział naukowcy z Korei Południowej, Hiszpanii, Danii, Chin oraz Stanów Zjednoczonych. Niezwykle ciekawe referaty zostały opublikowane i są dostępne dla osób zainteresowanych u dr. inż. Piotra Ziembickiego.

Piotr Ziembicki

Studenci Budownictwa na BUDMIE 2019

13 lutego br. grupa studentów reprezentujących III rok budownictwa i V rok budownictwa w specjalności konstrukcje budowlane i inżynierskie uczestniczyła w wyjeździe terenowym do Poznania na Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA 2019. Wyjazd zorganizowany został pod patronatem Zakładu Konstrukcji Budowlanych Instytutu Budownictwa UZ, natomiast opiekunką grupy była mgr inż. Anna Kucharczyk z ZKB UZ.

W tym roku Targi BUDMA 2019 odbywały się w dniach 12-15 lutego, tradycyjnie już w Poznaniu. Pierwsze Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA odbyły się na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich (MTP) już w roku 1991. Natomiast MTP istnieją od roku 1921 i obecnie zajmują przestrzeń ograniczoną ulicami Roosevelta, Głogowską, Grunwaldzką i Śniadeckich, o powierzchni otwartej liczącej prawie 35 tys. m² i powierzchni przekraczającej 110 tys. m² w pawilonach, halach wystawienniczych i salach konferencyjnych. Można wspomnieć, że w końcówce lat 20. XX wieku zorganizowano tutaj prestiżową Powszechną Wystawę Krajową, którą odwiedziło przeszło 4 mln osób. Obecnie MTP są członkiem organizacji zrzeszających podobne centra wystawiennicze z całego świata, jak np. Światowe Stowarzyszenie Przemysłu Targowego (UFI) czy Międzynarodowy Związek Statystyk Targowych (CENTREX).

Jeśli chodzi o Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA, szacuje się, że jest to największe w Europie wydarzenie wystawiennicze związane z szeroko pojętym budownictwem. Zarówno w ostatnich latach, jak i w roku bieżącym w BUDMIE wzięło udział przeszło 1000 wystawców reprezentujących branżę budowlaną z przeszło 40 państw. Oprócz tego na tegorocznych Targach, jak zresztą i na poprzednich pojawiło się już w dniu otwarcia, kilkadziesiąt tysięcy (szacunkowo ponad 50 tys.) osób z całego świata, reprezentujących między innymi wykonawców, inwestorów, przedstawicieli handlu, architektów, ale także projektantów i producentów nowych rozwiązań systemowych w zakresie technologicznym jak i produkcji materiałów i wyrobów budowlanych, no i oczywiście byli tam również nasi studenci. W prezentowanej ofercie budowlanej znalazło się również miejsce na pokazy najnowocześniejszych maszyn, urządzeń, narzędzi oraz systemów technologicznych, a także pokazy praktyczne

montażu różnych elementów na przygotowanych wcześniej modelach, np. więźby dachowej. Zainteresowani zagadnieniami teoretycznymi mogli wziąć udział w towarzyszących targom konferencyjnych i specjalistycznych

FOT. ANNA KUCHARCZYK

obiektach budowlanych przemysłowych i rolniczych czy Efektywne zarządzanie energią w budownictwie.

Studenci z Instytutu Budownictwa UZ, którzy wzięli udział w wyjeździe mieli okazję zapoznać się między innymi z nowościami z zakresu projektowania (w tym BIM oraz oprogramowanie i zaawansowane wspomaganie budowy), a także z nowymi materiałami budowlanymi i innowacyjnymi technologiami. Z dużym zainteresowaniem obserwowali zorganizowane na Targach zawody dekarzy oraz specjalistów od układania parkietów, w których wzięli udział najlepsi wykonawcy z tych branż. Mogli również uczestniczyć w pokazie profesjonalnego montażu stolarki budowlanej. Generalnie, wyjazd został przez studentów oceniony jako bardzo udany, interesujący i rzucający nowe spojrzenie na całe otoczenie materiałowo-technologiczne szeroko pojętego budownictwa.

Marek Dankowski

Geoinformacja w rozwoju lokalnym

28 lutego br. w Urzędzie Marszałkowskim w Zielonej Górze odbyła się konferencja zatytułowana *Informacja przestrzenna impulsem dla rozwoju lokalnego*, zorganizowana głównie dla przedstawicieli samorządów lokalnych. Wzięli w niej udział m.in. członkowie Zarządu Województwa

seminariach. Odbyły się na przykład konferencje o następującej tematyce: *Buduj bezpiecznie. Ograniczanie zagrożeń przy wykorzystaniu prac na wysokości*, *Innowacje w budownictwie stalowym*, *Przestrzeń w lepszym klimacie* albo *seminaria, jak np. Nowoczesne technologie w nowo powstających lub rewitalizowanych*

Lubuskiego Marcin Jabłoński i Tadeusz Jędrzejczak oraz dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ, dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz pracownicy Instytutu Budownictwa. Przedstawione na konferencji problemy dotyczyły integracji danych przestrzennych dla poziomu województwa, a tematyka była poświęcona głównie: planowaniu przestrzennemu i jego wpływowi na konkurencyjność regionu.

Konferencję zorganizowali pracownicy Departamentu Geodezji, Gospodarki Nieruchomościami i Planowania Przestrzennego podsumowując prowadzony projekt „Regionalny System Informacji Przestrzennej Województwa Lubuskiego (RSIPWL)” współfinansowany w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 (LRPO). Projekt realizowany był zgodnie z aktami prawnymi regulującymi pracę administracji publicznej, a zwłaszcza z zapisami ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, będącą implementacją dyrektywy INSPIRE Parlamentu Europejskiego. Zasadniczym celem projektu jest usprawnienie funkcjonowania administracji samorządowej w zakresie rozwoju edukacji gospodarki przestrzennej oraz rozwiniecie usługi e-informacji związanych z infrastrukturą społeczeństwa informacyjnego. Działania na rzecz informatyzacji baz danych mają znaczenie dla podniesienia jakości e-usług między innymi w zakresie dostarczania kompleksowych informacji o obiektach.

Wystąpienie w pierwszej części konferencji dr hab. inż. Marii Mrówczyńskiej, prof. UZ, prodziekana ds. Nauki Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska dotyczyło kształcenia na kierunkach:

DR HAB. INŻ. MARIA MRÓWCZYŃSKA, PROF. UZ, PRODIEKAN DS. NAUKI WYDZIAŁU BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA, FOT. ARCHIWUM WYDZIAŁU

LUCZESTNICY KONFERENCJI „INFORMACJA PRZESTRZENNA IMPULSEM DLA ROZWOJU LOKALNEGO”, FOT. ARCHIWUM WYDZIAŁU

DR INŻ. ANNA BAZAN-KRZYWOSZANSKA, INSTYTUT BUDOWNICTWA, FOT. ARCHIWUM WYDZIAŁU

budownictwo, inżynieria środowiska i architektura oraz przedstawienia nowo wprowadzonych kierunków studiów: zarządzania gospodarką komunalną, energetyki komunalnej oraz geoinformatyki i technik satelitarnych. Ten ostatni kierunek (geoinformatyka i techniki satelitarne), prowadzony w obrębie nauk inżynieryjno-technicznych i nauk o Ziemi, zajmujący się numerycznym przetwarzaniem i analizowaniem informacji geograficznej, prowadzony będzie we współpracy z Wydziałami: Fizyki i Astronomii oraz Wydziałem Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki. Absolwent tego kierunku przygotowany będzie do pracy w interdyscyplinarnych zespołach w przedsiębiorstwach oraz administracji samorządowej zarządzających danymi geoinformatycznymi dotyczącymi np.: planowania przestrzennego, ochrony środowiska, logistyki, transportu, geodezji, kartografii, budownictwa, geologii itp. Będzie także przygotowany do pracy w instytucjach i firmach zajmujących się tworzeniem produktów geoinformacyjnych: map cyfrowych, geoportali, aplikacji komputerowych i mobilnych mających za zadanie pozyskanie i przetworzenie danych przestrzennych.

W drugiej części konferencji wystąpiła dr inż. **Anna Bazan-Krzywoszańska**, która przedstawiła wpływ dostępu danych przestrzennych na zintegrowane zarządzanie przestrzenią. Planowanie rozwoju miast oraz sposobu zagospodarowania terenu wymaga dostępu do wszechstronnej i wiarygodnej informacji. Wykorzystanie technologii GIS, modeli 3D i modeli matematycznych w ramach analiz przestrzennych oraz monitoringu zmian zagospodarowania przestrzeni daje możliwości zgromadzenia informacji budujących bazę wiedzy o terenie. Wiedza (baza danych) to narzędzie wspomagające podejmowanie decyzji. Problematyka związana z obraniem kierunków zagospodarowania przestrzeni, czy zarządzania przestrzenią, z racji możliwych skutków społeczno-ekonomicznych, wymaga decyzji podbudowanych argumentami, ale również świadomością i akceptacją społeczności lokalnej, której problem dotyczy. Zarządzanie przestrzenią i jakościowy rozwój miast nie jest możliwy bez powiązania celu, jakim jest realizacja nowych inwestycji, uwzględnieniu wyników interdyscyplinarnej oceny opcji zagospodarowania terenu (variantów), z analizą potencjału i ryzyka zagospodarowania gruntu. Analizy przeprowadzone z wykorzystaniem modeli 3D, jako narzędzi badań, wydają się być pomocne w uzasadnieniu decyzji władz gminy dotyczących równoważenia kierunków rozwoju.

Anna Bazan-Krzywoszańska
Maria Mrówczyńska
Marta Skiba

Seminarium Bartosza Michalaka

12 lutego br. w siedzibie Instytutu Budownictwa UZ odbyło się Seminarium Instytutowe związane z otwarciem przewodu doktorskiego mgr. inż. **Bartosza Michalaka**. Prelegent przedstawił następujący temat: *Analiza wpływu zastosowania nowoczesnych rozwiązań termomodernizacyjnych na stopień zawilgoceń murów zewnętrznych kościołów modernistycznych na terenie Środkowego Nadodrza*. Do wzięcia udziału w seminarium zaprosił dyrektor Instytutu Budownictwa UZ, dr hab. inż. **Wojciech Eckert**, prof. UZ, który jednocześnie jest promotorem rozprawy doktorskiej mgr. inż. Bartosza Michalaka.

Autor przygotowywanej dysertacji omówił istotę stylu architektonicznego określanego mianem modernizmu i podkreślił, że jest on wciąż stosunkowo słabo rozpoznany stylem architektury na obszarze Polski Zachodniej. Dodał również, że kościoły modernistyczne na terenie Środkowego Nadodrza stanowią grupę budynków wzniesionych w podobnym czasie i przy wykorzystaniu podobnych konstrukcji i technologii. A ich usytuowanie w jednej strefie geograficznej i tym samym w jednakowych warunkach klimatycznych umożliwia przeprowadzenie szeroko ujętych badań porównawczych. W pracy badane są metody ocieplenia budynków zabytkowych od strony wewnętrznej. W tym celu przeprowadzono symulację ocieplenia wykorzystując program komputerowy WUFI Plus, a modele 3D obiektów umożliwiły przeprowadzenie analiz różnych wariantów docieplania.

Jednym z analizowanych wariantów był system Multipor. W celach porównawczych przeprowadzono także symulację ocieplenia od wewnątrz rozwiązaniem systemowym składającym się z wełny mineralnej, paroizolacji i płyt g-k. Autor stwierdził, że ocieplenie budynków od wewnątrz generuje pewne zjawiska niepożądane, jak np. problem pojawienia się wilgoci i niekorzystnego rozkładu temperatury w murze.

Prezentowana tematyka spotkała się z żywym zainteresowaniem ze strony uczestników seminarium. Głos w dyskusji zabrali między innymi: prof. Tadeusz Biliński, prof. Antoni Matysiak, prof. Jacek Korentz, prof. Adam Wysokowski, prof. Piotr Alawdin, dr Gerard Bryś i dr Arkadiusz Denisiewicz.

Osobom zainteresowanym tematem wyjaśnię, że najczęściej stosowanym rozwiązaniem przy termomodernizacji budynków jest montaż ocieplenia od ich strony zewnętrznej. Istnieje jednak pewna grupa obiektów, jak np. budynki wpisane do rejestru zabytków i objęte ochroną konserwatorską, zwłaszcza te o bogatym zewnętrznym detalu architektonicznym, w przypadku których jedynym dopuszczalnym rozwiązaniem jest ocieplenie ich od wewnątrz. I właśnie w takim przypadku jednym z zalecanych systemów jest system Multipor, którego analizy podjął się Autor. W skład tego systemu wchodzi płyty izolacyjne wykonane z bardzo lekkiej odmiany betonu komórkowego. Gęstość objętościowa tych płyt jest mniejsza niż 115 kg/m^3 , współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda=0,043 \text{ W/m}\cdot\text{K}$ (porównywalny z λ dla wełny mineralnej), wytrzymałość na ściskanie $f=0,3 \text{ N/mm}^2$, reakcja na ogień A1. Płyty te mocuje się do ściany za pomocą firmowej zaprawy Multipor. Cały system ma wysoką przepuszczalność pary wodnej ($\mu=3$) i jest odporny na degradację ze strony czynników biotycznych (np. grzyby pleśniowe).

Marek Dankowski

Inne Seminarium

21 lutego br. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska odbyło się seminarium naukowe, w ramach którego mgr inż. arch. **Rafał Dudzik**, pracownik Katedry Architektury i Urbanistyki UZ, przedstawił temat pt. *Kształtowanie przestrzeni komunikacyjnej w budynkach ze względu na warunki ochrony przeciwpożarowej - wybrane zagadnienia*.

6 marca br. w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych Instytutu Budownictwa odbyło się seminarium, w trakcie którego prof. dr hab. inż. **Jakub Marcinowski** wygłosił referat pt. *Wzrost parcia poziomego w silosach stalowych wywołany spadkiem temperatury zewnętrznej*.

Marek Dankowski

XI Gala Inżynierów

23 lutego 2019 r. studenci, pracownicy i sympatycy Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego bawili się na XI Gali Inżynierów, która odbyła się w Wojewódzkim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Drzonkowie.

W imprezie uczestniczyło 160 osób. Muzyczną oprawę wieczoru zapewnił DJ Hektor, który jak co roku bawił gości największymi przebojami kolejnych dziesięcioleci i tradycyjnymi tańcami różnych narodów.

Serdecznie dziękujemy za wsparcie XI Gali Inżynierów dziekanowi WBAiIŚ - prof. Andrzejowi Greinertowi, dyrektorowi Instytutu Budownictwa - prof. Wojciechowi Eckertowi, dyrektorowi Instytutu Inżynierii Środowiska - prof. Andrzejowi Jędrzakowi, kierownikowi Katedry Architektury i Urbanistyki - prof. Jakubowi Marcinowskiemu, Parlamentowi Studenckiemu UZ i innym.

Ogromne podziękowania należą się także członkom Wydziałowego Koła Naukowego „Skamieniały”: Magdalenie Jabłonowskiej (przewodniczącej), Olenie Świżewskiej, Kamili Wiatr, Natalii Kisińskiej, Aleksandrze Rybickiej, Mateuszowi Kramskiemu, Arturowi Wolańskiemu, Piotrowi Pilchowi, Arkadiuszowi Kotek oraz wielu innym.

Osobistościami XI Gali Inżynierów byli: Krośnieńskie Przedsiębiorstwo Wodociągowo-Komunalne Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo CK Ziemiannin, Szkoła Tańca Gracja.

Serdecznie dziękujemy Wszystkim Państwu za uczestnictwo w dorocznym święcie inżynierów oraz wsparcie naszych działań poprzez pomoc organizacyjną i finansową. Zamieszczona poniżej fotogaleria niech będzie miłym wspomnieniem dla wszystkich uczestników imprezy.

Marta Gortych, Mateusz Kramski

WSZYSTYCH UCZESTNICZY BAWILI SIĘ ŚWIETNIE,
FOT. T. BROWARCZYK

WSZYSTYCH UCZESTNICZY BAWILI SIĘ ŚWIETNIE,
FOT. T. BROWARCZYK

XI GALE INŻYNIERÓW OTWORZYŁ PROF. ANDRZEJ GREINERT,
DZIEKAN WBAIIS; FOT. T. BROWARCZYK

ORGANIZATORZY XI GALI INŻYNIERÓW, CZŁONKOWIE IWKN
„SKAMIENTAŁY” WRACZĄ OPEKUNOM DR INŻ. M. GORTYCH
(OD LEWEJ: WIATR, N. KISIŃSKA, A. KOBEK, M. JABŁONOWSKA, M. GORTYCH, M. KRAMSKI, O. ŚWIŻEWSKA, A. WOLAŃSKI,
P. PILCH); FOT. T. BROWARCZYK

WSZYSTYCH UCZESTNICZY BAWILI SIĘ ŚWIETNIE,
FOT. T. BROWARCZYK

WSZYSTYCH UCZESTNICZY BAWILI SIĘ ŚWIETNIE,
FOT. T. BROWARCZYK

Spotkanie z górami Omanu

2 marca br. w Centrum Nauki Keplera - Centrum Przyrodniczych, przy ul. Dąbrowskiego w Zielonej Górze odbyło się spotkanie z dr **Agnieszka Gontaszewską-Piekarz**, pracownikiem Zakładu Technologii Budownictwa, Geotechniki i Geodezji Instytutu Budownictwa UZ. W prelekcji wspomagał dr Agnieszkę jej mąż, Rafał Piekarz. Tematem prezentacji były wrażenia z wyprawy do mało znanego Europejczykom regionu świata, mianowicie do Omanu.

Jest to kraj leżący na Półwyspie Arabskim. Od wschodu otaczają go wody Oceanu Indyjskiego, na północnym-zachodzie graniczy ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, na zachodzie z Arabią Saudyjską, a na południowym zachodzie z Jemenem. Gospodarkę kraju budują wpływy z ropy naftowej oraz z coraz silniej rozwijającej się turystyki. Autorzy wystąpienia byli oczarowani nieskażonymi przez cywilizację krajobrazami i przyrodą Omanu oraz jego zabytkami. A ponieważ Agnieszka Gontaszewska jest geologiem, szczególną uwagę poświęcili eksploracji obszarów górskich, przez które wędrowali wypożyczonym samochodem, koniecznie z napędem na cztery koła. Góryste obszary rozciągają się na północy kraju. Góry te nazywają się *Al-Hadžar*. Najwyższym masywem jest tutaj *Al-Dżabal al-Achadar* kulminujący w szczycie *Jebel Shams* o wysokości 3018 m n.p.m. Jego wierzchołek i nachylony grzbiet jest bardzo charakterystyczny i może formą zbliżony do sylwetki naszego tatrzańskiego Kościelca - ale to zdanie piszącego te słowa. W każdym razie pojawiały się, oglądany z różnych stron, na wielu prezentowanych przeżyciach. W niedalekiej odległości od tej góry znajduje się Wielki Kanion Arabski (*Wadi Ghul*), pod względem głębokości drugi po Kolorado kanion świata. Naszych eksploratorów zafascynowało również niespotykane i dzikie piękno wąwozów rzecznych tzw. *wadi*. Są to doliny okresowych rzek, często o długości kilku kilometrów, obramione nieraz pionowymi ścianami skalnymi o wysokości dochodzącej do 1000 m. W przypadku sporadycznych na tym obszarze, lecz za to nawalnych deszczów, *wadi* gwałtownie wypełniają się wodą, która stanowi poważne zagrożenie dla ewentualnie przebywających tam ludzi. Gwałtownie przepływająca woda przyczynia się również do tego, że powierzchnia skał w partiach dennych *wadi* jest gładka, jakby wypolerowana. Kolejnym etapem podróży był przejazd przez fragment *Pustyni Rub al Khali*. Jak podają niektóre źródła (np. Encyklopedia Britannica), pustynia ta stanowi największy na świecie

ciągły obszar pokryty piaskiem. W strefie pustynnej również spotka się *wadi*, czyli koryta dawno wyschniętych rzek.

Prelekcja ilustrowana była wspaniałymi zdjęciami wykonanymi przez podróżników i wzbudziła szczerze zainteresowanie wśród słuchaczy. Ponad 80 osób zafascynowanych tym mało jeszcze poznanym i tajemniczym krajem wypełniło salkę audytorijną Centrum Przyrodniczego do ostatniego miejsca.

Marek Dankowski
Fot. Agnieszka Gontaszewska-Piekarz

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Wykład otwarty - Czy Polska może być równie bogata jak Niemcy?

23 stycznia 2019 r. gościem Wydziału Ekonomii i Zarządzania był prof. SGH, Andrzej Rzońca.

Andrzej Rzońca - polski ekonomista, doktor habilitowany nauk ekonomicznych, profesor nadzwyczajny Szkoły Głównej Handlowej, członek Rady Polityki Pieniężnej w kadencji 2010-2016, w latach 2016-2017 przewodniczący rady Towarzystwa Ekonomistów Polskich.

Studenci Wydziału Ekonomii i Zarządzania mogli uczestniczyć w wykładzie poświęconym gospodarce Polski oraz nawiązania do problemu konwergencji. W pierwszej części wykładu został poruszony temat kondycji gospodarki Polski w latach transformacji, wejścia do Unii Europejskiej, rozwoju polskiej gospodarki i przedstawienia szans na wyrównanie wskaźników makroekonomicznych z krajami Europy Zachodniej. W drugiej części prof. Rzońca przedstawił fakty i statystyki obrazujące obecną kondycję polskiej gospodarki.

Trzecią częścią spotkania była dyskusja. Pytania dotyczyły stwierdzenia, że „zarówno w Polsce, jak i w Niemczech Wschodnich nastąpiła realna konwergencja względem Niemiec Zachodnich, czyli redukcja luki w dochodzie na mieszkańca, to w Polsce była ona dużo szybsza. Ciekawą tego ilustracją jest to, że PKB na mieszkańca w Warszawie jest dużo wyższy niż w Berlinie, jeśli dokona się korekty o różnicę w poziomie cen, mimo że u progu transformacji Warszawa była najbiedniejszą stolicą w całej Europie Środkowej. Warszawa nie jest przy tym jedynym dużym miastem w Polsce, które ma wyższy PKB na mieszkańca niż Berlin”.

Weronika Abracewicz, Przemysław Dulewicz

Nasza Koleżanka dr inż. Patrycja Łychmus, nagrodzona statuetką „Lubuski Samarytanin”

Wszyscy przywykliśmy do informacji na temat sukcesów naukowych pracowników naszego Uniwersytetu - granty, udziały w międzynarodowych zespołach badawczych, czy też publikacje w renomowanych czasopiśmie. Okazuje się, że są wśród nas nie tylko osoby o otwartych umysłach, ale również otwartych sercach, do grona których bez wątpienia możemy zaliczyć naszą koleżankę dr inż. Patrycję Łychmus, tegoroczną laureatkę nagrody „Lubuski Samarytanin”.

„Lubuski Samarytanin” jest to nowe wyróżnienie dla Lubuszan, którzy niosą pomoc ludziom chorym. Nagroda jest nawiązaniem do niedawno obchodzonego Światowego Dnia Chorego, ustanowionego przez papieża Jana Pawła II w 1992 r. Dnia, który sprzyja refleksji, że często liczy się najmniejszy gest, słowo, uśmiech. Przybliżyła nam sytuację i potrzeby chorych ludzi. Z tej okazji, z inicjatywy biskupa Tadeusza Lityńskiego oraz ks. Tomasza Duszczyka, diecezjalnego duszpasterza służby zdrowia i chorych, postanowiono nagrodzić symbolicznymi statuetkami ludzi szczególnie zasłużonych w województwie lubuskim, nieustrudzenie niosących pomoc ludziom cierpiącym. Nagrodzone zostały osoby, które na wzór ewangelicznego Miłosiernego Samarytanina, widząc potrzebującego, nie tylko się nim wrzuczy-

ły, ale też zaferowały mu konkretną pomoc.

Gala wręczenia nagród „Lubuski Samarytanin” odbyła się w Nowosolskim Domu Kultury, 9 lutego. Wyróżniono osoby, stowarzyszenia i instytucje, które na co dzień leczą i pomagają chorym oraz w sposób bezinteresowny opiekują się nimi. Jednym z nagrodzonych jest Syndrom - Stowarzyszenie Przyjaciół Osób z Zespołem Downa w Zielonej Górze, którego prezesem jest dr inż. Patrycja Łychmus.

Stowarzyszenie to działa od 20 lat, zrzeszając ponad 50 rodzin. Jest Organizacją Pożytku Publicznego, a swoją działalność opiera na pracy wolontariackiej ogółu członków. Celem Stowarzyszenia Syndrom jest niesienie wszechstronnej pomocy we wszystkich dziedzinach życia osobom niepełnosprawnym, zwłaszcza z zespołem

Downa, a także osobom zagrożonym marginalizacją społeczną oraz ich rodzinom. W ramach działalności Stowarzyszenia organizowane są m.in. warsztaty teatralne, zajęcia z muzykoterapii, zajęcia sportowo-rehabilitacyjne, zajęcia na basenie prowadzone według koncepcji pływania metodą Halliwick i wiele innych. Dzięki aktywnemu uczestniczeniu w życiu kulturalno-sportowym miasta i organizacji licznych imprez o charakterze charytatywno-integracyjnym członkowie Stowarzyszenia starają się nagłaśniać ideę tolerancji i równości dla osób z niepełnością intelektualną.

Korzystając z okazji zachęcamy pracowników naszej uczelni do przekazania 1 proc. swojego podatku na pomoc skierowaną do naszych kolegów i koleżanek z pracy, w ramach akcji **Pomagamy sobie** prowadzonej na UZ.

Patrycjjo, jesteśmy z Ciebie dumni! Serdecznie gratulujemy!

Anetta Barska

Wykład otwarty - Czy Polska może być równie bogata jak Niemcy?

23 stycznia 2019 r. gościem Wydziału Ekonomii i Zarządzania był prof. SGH Andrzej Rzońca. Andrzej Rzońca - polski ekonomista, doktor habilitowany nauk ekonomicznych,

profesor nadzwyczajny Szkoły Głównej Handlowej, członek Rady Polityki Pieniężnej w kadencji 2010-2016, w latach 2016 - 2017 przewodniczący rady Towarzystwa Ekonomistów Polskich.

Studenci Wydziału Ekonomii i Zarządzania mogli uczestniczyć w wykładzie poświęconemu gospodarce Polski nawiązującemu do problemu konwergencji.

W pierwszej części wykładu został poruszony temat kondycji gospodarki Polski w latach transformacji, wejścia do Unii Europejskiej, rozwoju polskiej gospodarki i przedstawienia szans na wyrównanie wskaźników makroekonomicz-

nych z krajami Europy Zachodniej. W drugiej części prof. Rzońca przedstawił fakty i statystyki obrazujące obecną kondycję polskiej gospodarki.

Trzecią częścią spotkania była dyskusja. Pytania dotyczyły stwierdzenia, że „zarówno w Polsce, jak i w Niemczech Wschodnich nastąpiła realna konwergencja względem

Niemiec Zachodnich, czyli redukcja luki w dochodzie na mieszkańca, to w Polsce była ona dużo szybsza. Ciekawą tego ilustracją jest to, że PKB na mieszkańca w Warszawie jest dużo wyższy niż w Berlinie, jeśli dokona się korekty o różnicę w poziomie cen, mimo że u progu transformacji Warszawa była najbiedniejszą stolicą w całej Europie Środkowej. Warszawa nie jest przy tym jedynym dużym miastem w Polsce, które ma wyższy PKB na mieszkańca niż Berlin”.

Przemysław Dulewicz, Weronika Abraciewicz

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Nasi badacze o swojej pracy, czyli semestr zimowy ZKF

Zielonogórskie Konwersatorium Filozoficzne działające w ramach Polskiego Towarzystwa Filozoficznego Oddział w Zielonej Górze, w semestrze zimowym 2018/2019 zorganizowało szereg odczytów, które wygłosili „miejscowi” filozofowie. Ideą jednoczącą wystąpienia było to, że okazje do wygłoszenia swoich poglądów miały osoby, które korzystają z naukowych grantów.

„Grantowcy” zaprezentowali swoje badania w niezwykle ciekawej i przyciągającej rzeszę uczestników formie. To niesamowite, że Zielonogórskie Konwersatorium Filozoficzne skupia tak wielu słuchaczy spoza akademickiego „getta”. To dla nas ważne, nobilitujące ale i będące bodźcem do dalszych działań na rzecz popularyzacji filozofii szczególnie w naszym mieście.

25 października ub.r. mieliśmy okazję posłuchać logika, dr. Adama Trybusa, który rozpoczął semestr „grantowy” od wystąpienia pod tytułem *Od Kanta do sztucznej inteligencji: o tym jak Russell, Tarski i inni starali się*

DR. ADAM TRYBUS, FOT Z WYDZIAŁU

zrozumieć przestrzeń. Prelegent przedstawił mniej znane poglądy Bertranda Russella, którego obecność w filozofii Zachodu związana jest z pracą nad podstawami logiki formalnej czy też jest on jednym z głównych przedstawicieli brytyjskiej filozofii analitycznej, a przecież pierwotnie zajmował się on problemami związanymi z podstawami geometrii. Dr Trybus podkreślał, że wczesny Russell zaproponował wspólną

podstawę rozumowania przestrzennego. Rzutowało to na rozwój tak zwanych „logik przestrzeni”, czyli prób formalno-logicznej analizy teorii geometrycznych. W ramach paradygmatu *qualitative spatial reasoning* rozwija się logika przestrzeni pewnego specjalnego typu. Według Adama Trybusa po pierwsze są to logiki oparte na regionach raczej niż na punktach; po drugie, pierwotne relacje geometryczne

takich logik mają charakter jakościowy raczej niż ilościowy. Logiki przestrzeni rozwijane są głównie z naciskiem na ich praktyczne zastosowania w informatyce, pomijając aspekty filozoficzne. Dr Trybus w wystąpieniu zarysował kontekst historyczny ważnych aspektów filozofii geometrii rozwijanej przez Russella oraz pokrótce przedstawił roz-

DR. HAB. TOMASZ MRÓZ, FOT Z WYDZIAŁU

wój geometrii nieeuklidesowych, w szczególności geometrii afinicznej i rzutowej. Przedstawił obronę koncepcji Kanta zaproponowaną przez Russella oraz omówił rozwój logik przestrzeni aż do czasów współczesnych.

Koniec listopada (29 XI), to wystąpienie przedstawiciela Zakładu Historii Filozofii, dr. hab. Tomasza Mroza za tytułowane *Stanisław Lisiecki (1872-1960) i jego Platońska spuścizna*. Tomasz Mróz dokonuje pracy niemal pionierskiej,

ponieważ postać Lisieckiego jest nieznaną nawet najbardziej wnikliwym badaczom filozofii polskiej, czyniąc go, zdaniem dr. hab. Mroza, niesłusznie zapomnianym. Tymczasem prace Lisieckiego powinny go uczynić *primus inter pares* polskich znawców myśli starożytnej. Prelegent przedstawił zawiłości biografii Lisieckiego oraz rdzeń swojej własnej pracy badawczej, którą jest analiza spuścizny platońskiej w Polsce. Stanisław Lisiecki nie został przez Mroza wybrany przypadkowo, gdyż to znakomity tłumacz dzieł Platona, szczególnie platońskiej *Politei*. Wielu z nas wie, że za najlepszego tłumacza dzieł wielkiego Ateńczyka uchodzi Władysław Witwicki, niestety już niewielu wie o tym, że Witwicki nie był jedynym tłumaczem dialogów Platona. Stanisław Lisiecki przetłumaczył dzieło Platona i nadał mu tytuł *Rzeczpospolita*, co chyba lepiej oddaje intencję ucznia Sokratesa, niż *Państwo*, jak ma to miejsce w przypadku tłumaczenia Witwickiego. Dr hab. Mróz wykazał się dużą wrażliwością hermeneutyczną, zwracając uwagę słuchaczy na fakt, że od tłumaczenia zależy wszystko, np. Sokrates Witwickiego jest zupełnie inny od Sokratesa Lisieckiego. Czytelnik zaznajomiony z translacją Witwickiego *widzi* Sokratesa jako zabawnego, rubasznego lekko ironicznego interlokutora, tymczasem w interpretacji Lisieckiego Sokrates nabiera powagi, której mu u Witwickiego nieco brakuje. Tomasz Mróz w swej pracy dąży do odzyskania nieznanych tłumaczeń, co na pewno pogłębi naszą znajomość Platona i jego mistrza.

Przełom roku 2018/2019 należał do kobiet, i tak 13 grudnia odczyt pod tytułem *Bóg - człowiek - historia. Rzecz o myśli filozoficznej dawnej Rusi* wygłosiła dr Justyna Krocak. Prelegentka zwróciła uwagę na fakt, że Ruś Kijowska przyjmując chrzest w obrządku bizantyjskim w X w. odkryła skarby duchowej i materialnej kultury Bizancjum, przechowując zarówno tradycję antyczną jak i oryginalną teologię chrześcijańską. Zdaniem Justyny Krocak wiąże się z tym następujące pytania: Czy Ruś była w stanie wykorzystać ten kulturowy potencjał? Czy kulturę ruską

można traktować w ramach kontynuacji tradycji bizantyjskiej? Brak znajomości greki na Rusi, a także pośrednictwo bułgarskie wiele mówią o możliwej asymilacji dziedzictwa bizantyjskiego. Z drugiej strony, już w Izborniku z 1073 r. wspomina się o Janie Klimaku czy Maksymie Wyznawcy. Co więcej hezychazm i modlitwa Jezusowa, będące charakterystycznymi praktykami w bizantyjskiej teologii mistycznej, stały się popularne również na Rusi począwszy od XIV w. za sprawą św. Sergiusza z Radoneża i św. Niła Sorskiego. Konceptualizacja i opinie na temat jakości i możliwości „bizantynizacji” Rusi są bardzo zróżnicowane - od skrajnie negatywnych (Gustaw Szpet, Georgij Fiedotow, Iwan Kiriejewski) do skrajnie pozytywnych (Georgij Ftorowski, Paweł Florenski). W swym wykładzie Pani Doktor przedstawiła wybrane opinie i argumenty rosyjskich myślicieli na ten temat.

Początek stycznia należał do prof. dr hab. Lilianny Kiejzik, która zastanawiała się nad obecnością kobiet w myśli Zachodu, wygłaszając referat pod tytułem *Dlaczego nie było wielkich filozofek? Przyczynek do problemu*. Pani Profesor w niezwykle wnikliwy sposób zwróciła uwagę

PROF. DR. HAB. LILIANNA KIEJZIK, FOT Z WYDZIAŁU

słuchaczy na fakt istnienia w historii filozofii wielkich nazwisk *męskich*, ale niekoniecznie już *wielkich filozofek*. Jak to się dzieje, że poza paroma wyjątkami kobiety, których potencjał intelektualny był nie byle jaki, nie przebiły się przez szereg wielkich filozofów? Co więcej niewiele jest prac badawczych na ten temat, czemu stara się zaradzić prof. Kiejzik. Oprócz analizy zjawiska prelegentka zaproponowała odniesienie praktyczne, którego stosowalność może pomóc w rozwiązaniu problemu zawartego w tytule wystąpienia.

Zielonogórskie Konwersatorium Filozoficzne serdecznie zaprasza wszystkich zainteresowanych do czynnego udziału w spotkaniach w tym semestrze. Szczegóły na http://www.ifil.uz.zgora.pl/images/ZKF/PTF_2019_zbiorowy.pdf. Aby zapisać się do newslettera i otrzymywać wszystkie zawiadomienia, należy wysłać pusty email pod adres: ptfzielonagora@gmail.com

Tomasz Turowski

(Oj)czysty język na Uniwersytecie Zielonogórskim

Jest wszędzie, na całym świecie, używany przez miliardy istot, a jednak zagrożony. Język. Co dwa tygodnie znika bezpowrotnie jeden dialekt, a razem z nim związane z nim bogactwo kulturowe - alarmują lingwiści. Na szczęście jest wciąż duża liczba ludzi, którym los języka nie jest obojętny. Wśród nich są pracownicy Instytutu Filologii Polskiej UZ, którzy corocznie organizują uroczyste obchody Dnia Języka Ojczystego.

Dlaczego język ma swój dzień?

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego to święto ustanowione przez UNESCO. Jest upamiętnieniem śmierci pięciu studentów, którzy w 1952 r. w Bangladeszu manifestowali, domagając się wprowadzenia języka bengalskiego do urzędów. Obchodzimy je od 1999 r. Według danych UNESCO, spośród 6000 funkcjonujących obecnie języków nawet połowa jest zagrożona zaniknięciem w ciągu życia trzech pokoleń. Jest to zatem idealna okazja na zwrócenie uwagi świata na ten problem i docenienia ojczystych języków. Ponadto, rok 2019 został ogłoszony Międzynarodowym Rokiem Języków Rdzennych.

Potyczki z polszczyzną na Uniwersytecie Zielonogórskim

Zdaniem językoznawców polszczyzna należy do 25 największych języków świata i nie grozi jej zanik. Mimo to powinniśmy się o nią bezustannie troszczyć. Instytut Filologii Polskiej UZ już po raz piąty włączył się do świętowania, organizując Potyczki z polszczyzną. Przedsięwzięciu patronowali: prorektor ds. studenckich - prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski i dziekan Wydziału Humanistycznego - dr hab. Jarosław Dudek, prof. UZ.

Obchody rozpoczęły się 21 lutego o godzinie 10.00 w Bibliotece Uniwersyteckiej. Uczestnicy w pierwszej kolejności zmierzli się z ortografią, biorąc udział w dyktandzie ułożonym przez prof. dr hab. Mariana Bugajskiego. Dyktando miało charakter otwarty - swoją wiedzę mogli sprawdzić nie tylko uczniowie szkół ponadgimnazjalnych, ale również każdy zainteresowany mieszkaniec Zielonej

Lista językowych starć

Uczniowie wzięli udział w dwunastu konkurencjach. - *Od ortografii i interpunkcji, po zadania typu rozpoznawanie związków frazeologicznych, odgadywanie znaczeń wyrazów czy pochodzenia nazw własnych* - wyliczała dr hab. Anna Wojciechowska, prof. UZ, przewodnicząca zielonogórskiego oddziału Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego i szefowa organizacji Potyczek. - *Ukazujemy duży przekrój różnych zjawisk językowych, i dawnych, i współczesnych. Chcemy prezentować bogactwo polszczyzny i jej różne oblicza* - mówiła o misji przedsięwzięcia.

Na czym polegały konkurencje przygotowane dla uczniów? Sprawdzały wiedzę (m.in. *Interpunkcja, Antonimy, Dawna etykieta, Gwary, dialekty i język regionalny, Kadr z lektury*), ale przybierały także formę zabawy (*Kalambury, Zgadnij, czym jestem*).

Pokój na wojnie - te Potyczki mają tylko dobre intencje

W XXI w. istnieją więc skuteczne sposoby, aby przypomnieć o wartości języka ojczystego. Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego pękła w szwach od tłumy miłośników języka polskiego, którzy z jednej strony podjęli rywalizację, ale z drugiej strony wsparli przecież walkę o jakość ojczystego języka.

- *Wymyśliłiśmy taką formułę, która jest przeznaczona dla młodych ludzi. Chcemy popularyzować ten sposób zdobywania wiedzy o języku, pokazywać, że polszczyzna jest ciekawa i zróżnicowana, że jest warta tego, by się nią zajmować* - mówiła prof. Anna Wojciechowska.

Góry. - *Dyktando było interesujące. Z pewnością była to ciekawa forma sprawdzenia samego siebie* - mówiła Izabela, uczennica Liceum Ogólnokształcącego w Wolsztynie.

Po dyktandzie przyszedł czas na konkurs ułożony specjalnie dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. W rywalizacji wzięły udział drużyny uczniów z Nowej Soli, Sulechowa, Świebodzina, Wolsztyna, Żagania i Zielonej Góry.

Pomysł odniósł sukces. W przedsięwzięciu uczestniczyło aż sześć szkół z województwa lubuskiego, a uczestnicy potyczek wypowiadali się na ich temat z entuzjazmem. - *Myślę, że to świetna inicjatywa!* - powiedział Jan z Liceum Ogólnokształcącego w Świebodzynie. - *Pytania były dość trudne, wymagające szerokiej wiedzy, nie tylko z języka polskiego. Rywalizacja była wyrównana. Naprawdę bardzo*

dobra zabawa. Każdemu polecam! - dodał z uśmiechem. Wtórowała mu Wiktoria z III Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze: - *Wszystko było bardzo ciekawe i kształcące. Cieszymy się, że mogliśmy wziąć udział w obchodach Dnia Języka Ojczystego na Waszej uczelni.*

Co było najtrudniejsze?

Uczniowie zaapelowali, by nie pojawiały się w kolejnym roku języki obce (języki mniejszości narodowych). - *Na tym nam poszło najgorzej* - przyznała Wiktoria z III LO w Zielonej Górze. Odnośnie do stopnia trudności konkurencji zdania były podzielone. - *Według mnie najtrudniejszy był frazeologizm. Natomiast bardzo łatwe, dla mnie oczywiście, było rozpoznawanie języków innych niż język polski* - powiedział nam Jan z Liceum Ogólnokształcącego w Świebodzynie. - *A według mnie najtrudniejsze były języki regionalne!* - dodała Izabela z LO w Wolsztynie.

Oskar, Wojtek i Wiktoria z III LO w Zielonej Górze również jednogłośnie zwrócili uwagę na konkurencję związaną z polskimi gwarami i dialektami - *Żyjemy na takim terenie, gdzie nie mamy z nimi żadnej styczności, praktycznie nie jesteśmy w stanie ich poznawać. Najłatwiejsze*

były trzy pierwsze konkurencje, szło nam bardzo dobrze, a były to ściśle polonistyczne zagadnienia. Kadry z filmu też były dobrą konkurencją, aczkolwiek maturzyści mieli przewagę, bo my jeszcze nie mieliśmy jeszcze okazji oglądać „Przedwiośnia” i „Wesela”...

A nagroda idzie do...

Z obchodów Dnia Języka Ojczystego na Uniwersytecie Zielonogórskim ze złotymi medalami wyjechali uczniowie z IV Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Skłodowskiej-Curie w Wolsztynie. Na drugim stopniu podium stanęło I Liceum Ogólnokształcące im. Henryka Sienkiewicza w Świebodzynie, a brąz otrzymali uczniowie III Liceum Ogólnokształcącego im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze.

Brawa należą się jednak wszystkim uczestnikom, za chęć poświęcenia czasu językowi - tak niedocenianemu w dzisiejszych czasach świadectwu kultury narodowej. Pamiętajmy, że język polski sam się o siebie nie zatroszczy!

Anna Romanowska, Natalia Grzegorzczak
studentki dziennikarstwa i komunikacji społecznej na UZ

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

W ramach Dnia Otwartego Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, 27 lutego 2019 r. korytarze Wydziału wypełniły się uczniami chcącymi poznać nowoczesne technologie IT.

Podczas wizyty na Wydziale uczniowie uczestniczyli w pokazach i warsztatach laboratoryjnych oraz specjalnie przygotowanych krótkich wykładach popularnonaukowych związanych z kierunkami studiów realizowanymi na Wydziale. Mogli również zapoznać się z ofertą dydaktyczną Wydziału na kierunkach: **automatyka i robotyka, biznes elektroniczny, elektrotechnika, informatyka**. W ramach Dnia Otwartego prezentowały się firmy partnerskie naszych kierunków studiów, które wspierają merytorycznie prowadzone na Wydziale zajęcia, akademie i koła naukowe. W Dniu Otwartym uczestniczyły firmy: ADB, Perceptus, Metapack, Cinkciarz.pl, Aesculap Chifa, Streamsoft, Transition Technologies PSC oraz firma Global Logic. Nasi partnerzy biznesowi zaprezentowali obszary swojej działalności na specjalnych stoiskach oraz laboratoriach i wykładach.

Tegoroczna edycja Dnia Otwartego była rekordowa pod względem liczby uczestników oraz pokazów. Uczestniczyło w niej ponad 800 uczniów z 25 szkół. Ciekawa oferta zachęcała do przyjazdu uczniów nie tylko z Zielonej Góry ale też z kilkunastu miejscowości z regionu, m.in.: Kalisza, Grodziska Wielkopolskiego, Międzyrzecza, Szprotawy, Żar, Świebodzina, Głogowa, Gubina, Nowego Tomyśla, Bolesławca, Nowej Soli i Wolsztyna. Byli to uczniowie z trzech województw: wielkopolskiego, dolnośląskiego i oczywiście lubuskiego.

Jednym z elementów Dnia Otwartego było zwiedzanie najnowszych laboratoriów dydaktycznych powstałych na Wydziale w 2015 r. za kwotę przekraczającą 5 mln PLN. Ponadto laboratoriów współfinansowanych przez Marszałek Województwa Lubuskiego - Elżbietę Annę Polak, Prezydenta Miasta Zielona Góra - Janusza Kubickiego oraz współpracujących z Wydziałem partnerów biznesowych.

W trakcie Dnia Otwartego miało miejsce podpisanie porozumienia o współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim a Zespołem Szkół Ponadgimnazjalnych im. Bolesława Chrobrego w Szprotawie. Celem porozumienia jest zwiększenie współpracy z ZSP w Szprotawie poprzez uczestnictwo uczniów w wybranych zajęciach na Wydziale oraz realizacją dodatkowych zajęć dla uczniów szkoły w klasach o profilu informatycznym.

Ważnym elementem Dnia Otwartego było przekazanie sprzętu przez firmę Aesculap Chifa z nowego Tomyśla. Do laboratorium IoT (Internetu rzeczy) przekazano nowoczesny sprzęt o wartości blisko 10 000 zł, w tym elementy systemu IoT oraz wysokiej klasy odbiorniki systemu GPS.

Michał Doligalski,
Marcin Mrugalski

INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Seminaria Naukowe semestr zimowy i wiosenny 2018/2019

W semestrze zimowym 2018/2019, w miesiącach listopad, grudzień roku 2018 oraz styczeń, marzec roku 2019 zostały przewidziane i zrealizowane następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

___15 listopada 2018 r. - Ralf Stetter, Dr.-Ing., Professor, e-mail: ralf.stetter@hs-weingarten.de, Hochschule Ravensburg - Weingarten - University of Applied Sciences, *Fault-Tolerant Design and Control of Automated Vehicles*

___22 listopada 2018 r. - Robert Maniarski, mgr inż., e-mail: R.Maniarski@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Projektowanie schematów iteracyjnych z uczeniem do sterowania robotami kołowymi*

___29 listopada 2018 r. - Eric Rogers, professor, e-mail: etar@ecs.soton.ac.uk, Department of Electronics and Computer Science, University of Southampton, United Kingdom, *Iterative Learning Control in Food Production*

___6 grudnia 2018 r. - Anna Pławiak-Mowna, dr inż., e-mail: A.Mowna@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Wdrażanie dokumentowania przebiegu studiów w formie elektronicznej na WIEA UZ*

___13 grudnia 2018 r. - Eunika Baron-Polańczyk, dr hab., e-mail: e.baron@eti.uz.zgora.pl, Instytut Inżynierii Bezpieczeństwa i Nauk o Pracy, Zakład Profesjologii, Uniwersytet Zielonogórski, *Wytwory techniki a budowanie wiedzy w środowisku sieciowym*

___10 stycznia 2019 r. - Marek Kowal, dr inż., e-mail: M.Kowal@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Analiza obrazów z wykorzystaniem splotowych sieci neuronowych*

___17 stycznia 2019 r. - Marek Sawerwain, dr inż., e-mail: M.Sawerwain@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Język Python w zastosowaniach HPC*

___24 stycznia 2019 r. - Artur Gramacki, dr hab. inż., e-mail: A.Gramacki@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Analiza obrazów biomedycznych - ekstrakcja cech morfometrycznych oraz ich analiza statystyczna*

___07 lutego 2019 r. - Norbert Nowicki, mgr inż., e-mail: n.nowicki@ndata.pl, WIEA, UZ, *Ekstrakcja i analiza cech komórek nowotworowych guza pierwotnego oraz ognisk przerzutowych do węzłów chłonnych na bazie wirtualnych slajdów biopsji cienkoigłowej*

a także:

___Marcin Skobel, mgr inż., e-mail: M.Skobel@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Tworzenie cech obiektów oraz metody redukcji wymiarowości w nadzorowanej klasyfikacji obrazów cytologicznych*

a także:

___Marek Wróblewski, mgr inż. e-mail: M.Wroblewski@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Kwantowe metody obliczeniowe w hybrydowych klasycznie-kwantowych systemach rekomendacyjnych*

___21 lutego 2019 r. - Małgorzata Mazurkiewicz, dr inż., e-mail: M.Mazurkiewicz@issi.uz.zgora.pl, ISSI, WIEA, UZ, *Rozpoznawanie obiektów na obrazie w czasie rzeczywistym*

___28 lutego 2019 r. - Janusz Jabłoński, dr inż., e-mail: J.Jablonski@wmie.uz.zgora.pl, ZZI, WMIiE, UZ, *Kwantowe za i przeciw... a podatności dla cyberbezpieczeństwa*

___07 marca 2019 r. - Paweł Dąbkowski, dr inż., e-mail: p.dabkowski@fizyka.umk.pl, Katedra Automatyki i Systemów Pomiarowych, Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, *Sterowanie iteracyjne z uczeniem w oparciu o silną stabilność praktyczną*

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2) w czwartki o godzinie 10.45. Seminarium prowadzi prof. dr hab. Roman Gielerak.

Opracowanie: Marek Sawerwain

WYDZIAŁ LEKARSKI I NAUK O ZDROWIU

Lekarze - olimpijczycy

Na Wydziale Lekarskim i Nauk o Zdrowiu odbył się 2 marca br. I etap VI Ogólnopolskiej Olimpiady Język angielski w naukach medycznych. Olimpiada jest w tym roku organizowana przez Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Medycznego w Gdańsku - i tam w maju ma miejsce finał, na który przyjeżdżają studenci z najlepszymi wynikami I etapu.

Do olimpijskich zmagania zgłosiło się w tym roku troje studentów z naszego Wydziału: **Olga Adamska, Marek Jankowski i Katarzyna Kowalska**. Wszyscy studiuje na II roku kierunku lekarskiego. Przystąpili do kilkietapowego testu składającego się z dwóch zadań testujących poziom umiejętności słuchania, tekstu sprawdzającego sprawność czytania oraz czterech zadań, w których trzeba było wykazać się znajomością słownictwa medycznego i zastosowania go w różnych kontekstach.

Język angielski medyczny jest dla studentów kierunku lekarskiego przedmiotem obowiązkowym, prowadzonym przez wykładowców Pracowni Języków Obcych WLiNZ. Po 2. roku studiów przeprowadzany jest egzamin końcowy. Najważniejsze cele zajęć to: zapoznanie studentów z terminologią medyczną, przygotowanie ich do komunikowania się z pacjentem oraz do aktywnego posługiwania się językiem angielskim

UCZESTNICZY OLIMPIADY (OD LEWEJ): OLGA ADAMSKA, MAREK JANKOWSKI, KATARZYNA KOWALSKA. FOT. Z WYDZIAŁU

w sytuacjach zawodowych (analiza piśmiennictwa medycznego, wygłoszenie referatu na konferencji, napisanie tekstu naukowego).

Joanna Kapica-Curzytek

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Porozumienie między LO w Nowej Soli a UZ

Podpisanie porozumienia w sprawie współpracy edukacyjno-wychowawczej pomiędzy Liceum Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego w Nowej Soli a Uniwersytetem Zielonogórskim.

21 lutego 2019 r. w Liceum Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego w Nowej Soli odbył się „Logosday”. Gośćmi honorowymi tego wydarzenia byli: dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego - dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ; prodziekan ds. studenckich WMIiE - dr Robert Dylewski oraz wykładowcy - dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ; dr Aleksandra Arkit i dr Krystyna Biatek.

Uroczystość rozpoczęła się wykładem nt. *Czy matematyka ma przyszłość*, który wygłosił dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ. Po wykładzie nastąpiło oficjalne podpisanie porozumienia w sprawie współpracy edukacyjno-wychowawczej pomiędzy Liceum Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego w Nowej Soli a Uniwersytetem Zielonogórskim, które przypieczętowali swoimi podpisami prof. Longin Rybiński - dziekan WMIiE oraz mgr Aleksandra Grządko - dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Nowej Soli.

Według założeń porozumienia współpraca będzie realizowana m.in. poprzez organizowanie pokazów, warsztatów, wy-

kładów popularyzujących matematykę wśród młodzieży szkolnej, podejmowanie działań realizowanych przez studentów

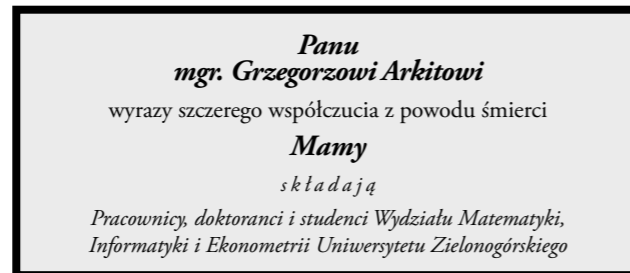
lub doktorantów reprezentujących koła naukowe działające na WMiE UZ - zarówno w nowosolskim LO jak i na UZ - oraz zapraszanie uczniów na wydarzenia organizowane przez Uniwersytet Zielonogórski. Natomiast nauczyciele matematyki z LO w Nowej Soli zostaną objęci wsparciem merytorycznym i metodycznym w zakresie nauczania matematyki i krzewienia kultury matematycznej. Koordynatorem współpracy z ramienia Uniwersytetu Zielonogórskiego jest dr Krystyna Białek, zaś z ramienia Liceum Ogólnokształcącego - mgr Ewa Zactona.

Po uroczystości odbył się mecz matematyczny o Puchar Dyrektora Szkoły, w którym zmierzyły się dwie drużyny gospodarzy oraz dwie drużyny gości - z III Liceum Ogólnokształcącego w Lesznie. Mecz składał się z dwóch etapów polegających na rozwiązywaniu zadań matematycznych. Po upływie określonego czasu każda z drużyn miała za zadanie przedstawić rozwiązania wybranych przez drużynę przeciwną zadań. Poprawność rozwiązań oceniali jury, w skład którego, oprócz nauczycieli matematyki ze szkół w Nowej Soli i Lesznie,

wyszła również dr Krystyna Białek, a także trójka studentów matematyki WMiE i jednocześnie członków Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs: Kornel Żuber, Klaudia Skomoroko oraz Barbara Michalik. Mecz wygrała drużyna z Liceum Ogólnokształcącego w Nowej Soli.

Zwycięskie drużyny zostały nagrodzone upominkami.

Krystyna Białek, Kornel Żuber

w Polsce, oferuje innowacyjne, unikalne w skali światowej, rozwiązania. Firma posiada swoje spółki w Chinach, Indiach, Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Francji i Rosji. SECO/WARWICK jest globalnym dostawcą wyposażenia przemysłowego i urządzeń - sprzedaje swoje rozwiązania na każdym kontynencie w ponad 70 krajach, a do głównych odbiorców należą firmy z branż: motoryzacyjnej, lotniczej, maszynowej, narzędziowej, medycznej, metalurgii aluminium, stali oraz tytanu. Działalność spółki obejmuje produkcję pięciu głównych grup

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Projekt DCME 4.0

Pracownicy Wydziału Mechanicznego wraz z przedsiębiorstwem produkcyjnym SECO/WARWICK S.A. są w trakcie realizacji projektu współfinansowanego przez NCBiR *Autono-*

miczny system monitorowania i przetwarzania parametrów pracy pieca węgelnego dla potrzeb Industry 4.0 w procesach nawęglania niskociśnieniowego o akronimie DCME 4.0, w ramach programu operacyjnego *Inteligentny Rozwój 2014-2020* (nr projektu: POIR.04.01.02-00-0064/17-00). Projekt realizowany jest pod kierownictwem dr. hab. inż. Sławomira Kłosa, prof. UZ. Ponadto, w zespole znajdują się następujący pracownicy Wydziału Mechanicznego UZ: dr hab. inż. W. Papacz, prof. UZ (z-ca kierownika projektu, analityk systemowy), dr inż. M. Chciuk (konstruktor automatyk), dr inż. M. Żygadło i dr inż. W. Babirecki (konstruktorzy oprzyrządowania elektrycznego i mechanicznego) oraz dr inż. M. Michalski, dr inż. T. Belica i dr inż. P. Schlafka (eksperci ds. realizacji badań). Wszyscy członkowie zespołu posiadają bogate doświadczenia we współpracy z przemysłem, m.in. z firmą SECO/WARWICK.

Przedsiębiorstwo SECO/WARWICK S.A. należy do ścisłej światowej czołówki producentów pieców przeznaczonych do obróbki cieplnej metali. Dzięki nowoczesnemu działowi badawczemu oraz współpracy z czołowymi ośrodkami akademickimi

produktów: pieców próżniowych, linii do lutowania aluminium, wymienników ciepła, linii do obróbki cieplnej aluminium, pieców atmosferycznych, pieców topialnych. Pod względem wielkości sprzedaży i oferowanego asortymentu, należy do światowych liderów technologicznych w branży.

Tematyka projektu związana jest ze strategią Predictive Maintenance (PdM) będącą ważnym składnikiem koncepcji Industry 4.0. Założeniem strategii PdM jest wyeliminowanie możliwości wystąpienia awarii urządzenia poprzez jego odpowiednią diagnostykę w połączeniu z przewidywaniem zdarzeń niepożądanych. Dokonuje się tego poprzez ciągłe monitorowanie kluczowych parametrów urządzenia mających wpływ na jego stan techniczny, co w powiązaniu z uprzednio wykonanymi działaniami wyprzedzającymi, umożliwia wczesną reakcję mającą na celu uniknięcie awarii poprzez wymianę części eksploatacyjnych, regulację, czyszczenie itp. Mając na uwadze specyfikę oraz stopień zaawansowania urządzeń produkowanych przez przedsiębiorstwo SECO/WARWICK, jak również ich globalną sprzedaż, podejście PdM może przynieść

bardzo dużo korzyści. Można wymienić tutaj takie aspekty jak: redukcja czasu przestoju urządzeń, zmniejszenie kosztów serwisowania, zmniejszenie strat produkcji jak również redukcja zużycia energii oraz gazów procesowych.

Celem realizowanego projektu jest opracowanie systemu umożliwiającego autodiagnozowanie próżniowego pieca węgelnego na podstawie monitorowania i analizy kluczowych parametrów jego eksploatacji. Głównym rezultatem podjętych działań będzie udoskonalenie analizowanej konstrukcji poprzez wyposażenie jej w system autodiagnozowania i zapobiegania awariom. System umożliwi monitorowanie i analizę parametrów pracy pieca próżniowego w celu redukcji czasu przestoju, kosztów serwisowania, a w rezultacie całkowitych kosztów eksploatacji urządzenia (poprawa parametrów eksploatacyjnych i redukcja energochłonności procesu obróbki cieplnej). Ponadto system autodiagnozowania umożliwi wymianę danych uzyskanych z próżniowego pieca węgelnego z innymi urządzeniami linii technologicznej, zgodnie z założeniami koncepcji Industry 4.0. Analiza danych eksploatacyjnych pieców próżniowych, rejestrowanych w chmurze, pozwoli na zwiększenie efektywności obsługi gwarancyjnej i pogwarancyjnej klientów, poprawę parametrów eksploatacyjnych oraz konstruowanie lepszych i tańszych urządzeń.

Sławomir Kłosa, Tomasz Belica

Showroom Mitutoyo na Wydziale Mechanicznym UZ

Miło nam poinformować o rozpoczęciu współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim a japońską firmą Mitu-

toyo, będącą światowym liderem w dziedzinie metrologii. Specjalizująca się w produkcji precyzyjnych urządzeń pomiarowych przedsiębiorstwo, oferuje bogatą gamę produktów począwszy od mikrometrów, suwmiarek i czujników zegarowych, po twardościomierze, wizyjne systemy pomiarowe czy współrzędnościowe maszyny pomiarowe 3D. W ramach współpracy na Wydziale Mechanicznym powstał Showroom Mitutoyo, wyposażony w najwyższej jakości współrzędnościową maszynę pomiarową Mitutoyo Crystal-Plus M776, która niebawem zostanie włączona do oferty dydaktycznej.

Kamil Leksycki

Seminarium Zakładu Inżynierii Biomedycznej

6 marca 2019 r. odbyło się kolejne seminarium Zakładu Inżynierii Biomedycznej, na którym mieliśmy przyjemność gościć prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Kołakowskiego oraz dr.

inż. Jacka Świniarskiego z Politechniki Łódzkiej (Wydział Mechaniczny, Katedra Wytrzymałości Materiałów i Konstrukcji).

Podczas spotkania dr inż. Jacek Świniarski wygłosił referat pt. *Modelowanie zespołów złamań żuchwy w obrębie wyrostka kłykciowego*.

Treść prezentacji dotyczyła przede wszystkim zagadnienia metody elementów skończonych (MES) wykorzystywanej w medycynie. W trakcie wykładu zostały przedstawione wyniki przeprowadzonych badań i analiz, dotyczące zjawisk jakie występują podczas współpracy kość - implant

na przykładzie stabilizacji złamań kości zuchwy. Po wysłuchaniu referatu słuchacze seminarium chętnie podjęli dyskusję.

W spotkaniu wzięli udział lekarze ortopedzi, pracownicy Wydziału Mechanicznego oraz Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

Naukowa wizyta w Pradze

W ramach programu Erasmus+ w listopadzie 2018 r. dwóch naukowców z Wydziału Nauk Biologicznych UZ - dr hab. Piotr Kamiński i dr Olaf Ciebiera - odbyło wizytę na

Wydziale Nauk Środowiskowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Pradze (Česká zemědělská univerzita v Praze). Celem wyjazdu, obok wymiany doświadczeń dydaktycznych i przeprowadzenia zajęć, było zacieśnienie współpracy naukowej pomiędzy jednostkami badawczymi. Jednostka

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Międzynarodowe seminarium naukowe IURA PRIVATA IN COMPARATIONE

22 stycznia 2019 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego z inicjatywy Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego odbyło się 2. Międzynarodowe seminarium naukowe europejskiej komparatystyki prawa prywatnego IURA PRIVATA IN COMPARATIONE. Przedsięwzięcie to współorganizowali: Uniwersytet Zielonogórski, Europejski Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą oraz Uniwersytet w Konstancji, a jego celem była wymiana wiedzy i doświadczeń pomiędzy naukowcami pochodzącymi z różnych ośrodków badawczych.

W obradach wzięli udział przedstawiciele Niemiec, Austrii, Polski, Czech, Rosji i Ukrainy, a patronat nad seminarium objęła Societas Humboldtiana Polonorum. Organiza-

nej. Wszystkim uczestnikom spotkania serdecznie dziękujemy za przybycie.

Jagoda Kurowiak

przyjmująca naukowców specjalizuje się m.in. w badaniach zależności ekologiczno-krajobrazowych z wykorzystaniem najnowszych systemów geoinformatycznych. Podczas częstych spotkań przedyskutowano szereg bieżących zagadnień współpracy obydwu zespołów.

Zarówno tematy badawcze, jak i dydaktyczne, poruszane podczas pobytu w Pradze, dotyczyły m.in. przestrzennego rozmieszczenia gatunków, przestrzennych wskaźników bioróżnorodności w antropogenicznych środowiskach oraz uwarunkowań kondycji młodych bocianów białych w zależności od stopnia degradacji środowiska. Wyjazd

zaowocował również wymianą poglądów i wiedzy oraz pogłębieniem jakości oferty edukacyjnej pomiędzy naszymi Uniwersytetami.

Piotr Kamiński
Olaf Ciebiera

torzy tegorocznego wydarzenia tematem debaty naukowej uczynili trzy fundamentalne dla prawa cywilnego pojęcia: szkodę, odpowiedzialność oraz odszkodowanie. Zagadnienia te stanowią niewątpliwie niezwykle ważny obszar analizy prawnoporównawczej nie tylko ze względu na ich oczywistą wagę w poszczególnych systemach prawa, ale także ich praktyczny wymiar. Wraz z nieustannym rozwojem przepływu osób, dóbr i usług odpowiedzialność cywilnoprawna w jej transgranicznym kontekście nastrocza coraz więcej problemów, które wymagają refleksji. Stąd też w ramach seminarium przewidziano dwa panele tematyczne. Pierwszy z nich pt. *Culpa in contrahendo - Analiza transgraniczna i komparatystyczna* dotyczył odpowiedzialności za niewypełnienie zobowiązań, które zostało spowodowane przyczynami poprzedzającymi zawarcie umowy. W ramach tej części swoje referaty wygłosili: Michael Stürner (Konstancja), który omówił uregulowania prawne dotyczące tej instytucji w europejskim prawie prywatnym, Romana Cierpiat-Magnor (Wiedeń), która wskazała różnice dotyczące przyporządkowania tej konstrukcji w prawie austriackim i polskim oraz Magdalena Wasylkowska-Michór z naszego Uniwersytetu, która przedstawiła kwestię winy

w kontraktowaniu w prawie kolizyjnym. Drugi panel poświęcony był natomiast zagadnieniu odpowiedzialności odszkodowawczej za wypadki za granicą w odniesieniu do wyzwań, jakie te zdarzenia wywołują w praktyce sądowej. Swoimi doświadczeniami w powyższym zakresie w kontekście swojego prawa ojczystego podzielili się: Filip Melzer (Otomuniec), Iana Berger (Irkuck/Zielona Góra), Helena i Yevgen Harutonov (Odessa), Paweł Sikora (Frankfurt nad Odrą/Zielona Góra) i Dorota Ambrożuk (Szczecin). Obrady prowadzone były w trzech językach: polskim, niemieckim i angielskim, i zaowocowały ciekawą dyskusją, zwłaszcza w zakresie przedkontraktowych obowiązków informacyjnych przedsiębiorcy wobec konsumentów oraz sposobów ustalania wysokości odszkodowania za wypadki w różnych europejskich porządkach prawnych.

Joanna Markiewicz-Stanny
Magdalena Skibińska

Pracownicy Katedry Prawa Konstytucyjnego uczestnikami naukowej dyskusji na temat demokratycznych wyborów

W dniach 26-27 lutego 2019 r. kierownik Katedry Prawa Konstytucyjnego - prof. Andrzej Bisztyga i dr Anna Feja-Paszkiewicz uczestniczyli w ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. *Demokratyczne wybory. Prawo, standardy, gwarancje, praktyka*, zorganizowanej przez Wydział Nauk

NA ZDJĘCIU PROF. ANDRZEJ BISZTYGA, DR ANNA FEJA-PASZKIEWICZ Z UCZESTNIKAMI KONFERENCJI - PROF. HANNA SUCHOCKĄ I PROF. ARKADIUSZEM ŻUKOWSKIM, FOT. Z WYDZIAŁU

Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, we współpracy z Państwową Komisją Wyborczą, Krajowym Biurem Wyborczym, Polskim Towarzystwem Prawa Konstytucyjnego i Polskim Towarzystwem Nauk Politycznych. Asumptem do zorganizowania konferencji stało się 100-lecie pierwszych wyborów parlamentarnych w Polsce, a interdyscyplinarny charakter konferencji pozwolił na dyskusję wokół problematyki wyborczej w gronie przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych (prawników, administratywistów, politologów, historyków, socjologów) oraz wybitnych praktyków, a w tym przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej - Wojciecha Hermelińskiego. Tematyka obrad obejmowała m.in. instytucjonalne elementy systemu wyborczego, standardy prawa wyborczego, wybrane aspekty wyborów w Europie, praktyczne aspekty przeprowadzania wyborów. W ramach konferencji prof. Andrzej Bisztyga przewodniczył I sesji plenarnej zatytułowanej *Wybory par-*

lamentarne do Sejmu Ustawodawczego w 1919 roku, a dr Anna Feja-Paszkiewicz wygłosiła referat pt. *Wybrane zagadnienia prawa wyborczego w ujęciu Trybunału Konstytucyjnego w świetle ponad 20 lat obowiązywania Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku*.

Anna Feja-Paszkiewicz

Pożegnanie dr. Sławomira Maciejewskiego

8 marca 2019 r. na zielonogórskim cmentarzu z żalem pożegnaliśmy naszego serdecznego kolegę i współpracownika - dr. Sławomira Maciejewskiego. Pan Doktor był pracownikiem Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego WPiA. Wiele osiągnął w swoim przedwcześnie zakończonym życiu zawodowym, ale pierwszeństwo należy się kilku słowom na temat jego człowieczeństwa. Odszedł człowiek wielkiej pogody ducha, serdeczności i ciepła; nie będzie przesadą stwierdzenie, że ci, którzy mieli okazję go poznać tak właśnie będą go pamiętać. Nieczęsto można spotkać ludzi równie koleżeńskich, życzliwych i oddanych swojej pracy.

Doktor Maciejewski pracę na Uniwersytecie Zielonogórskim rozpoczął w 2014 r. po przeniesieniu z Lublina, znajdując się w gronie pierwszych pracowników powstającego wtedy Wydziału Prawa i Administracji. Wkrótce potem przygotował i poprowadził jako kierownik cieszące się niesłabnącym powodzeniem studia podyplomowe „Kadry i płace w prawie i w praktyce”, których kolejna edycja właśnie się odbywa. Na szczególny zaś podziw zasługuje fakt, że pomimo zmagania z chorobą, dzięki pomocy bliskich do końca swoich dni pisał i pracował naukowo.

Jego zainteresowania naukowe skupiały się przede wszystkim na rozwoju prawa pracy i zabezpieczenia społecznego zwłaszcza w takich obszarach jak współczesny rynek pracy, międzynarodowa ochrona praw człowieka i pracownika, prawo europejskie w dziedzinie zabezpieczenia społecznego oraz prawo socjalne. Był autorem kilkunastu publikacji z tego zakresu w języku polskim i angielskim, w tym 5 monografii. Pan Doktor był także redaktorem *Enklawy miast polskich*, Lublin 2014 oraz współredaktorem monografii naukowych pt. *Odpowiedzialność prawna za błąd w sztuce lekarskiej*, Zielona Góra 2016 i *Political and Legal Doctrines in Theoretical and Practical Terms Regarding Contemporary Challenges*, Zielona Góra 2017. Jedną z ostatnich publikacji Sławomira Maciejewskiego jest artykuł *Pojęcie zabezpieczenia społecznego w Konstytucji RP na przykładzie systemu emerytalnego* złożony do 1 numeru rocznika *Dyskurs Prawniczy i Administracyjny* w 2018 r. Doktor Maciejewski brał czynny udział w kilkunastu konferencjach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym z zakresu przedmiotu swoich zainteresowań. Był bardzo cenionym i lubianym wykładowcą - laureatem nagrody Belfra Roku 2012/2013 przyznanej mu przez Samorząd Studentów Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania w Lublinie w 2013 r. W 2018 r. został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Cześć Jego Pamięci

Joanna Markiewicz-Stanny

O KONSTYTUCJI DLA NAUKI PODCZAS KONFERENCJI PR I MARKETING UCZELNI 2.0

Anna Worosz

Politechnika Rzeszowska

Ponad 130 uczestników z 51 uczelni z całej Polski rozwijało swoje kompetencje podczas XXXII Konferencji Stowarzyszenia PR i Promocji Uczelni Polskich „PRom” PR i Marketing Uczelni 2.0, która odbyła się w Wojanowie w ostatnich dniach stycznia. Współorganizatorem było Centrum Marketingu Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, a patronat honorowy objęli Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Cyklicznie odbywające się konferencje przedstawiciele środowiska akademickiego są okazją do wymiany doświadczeń zawodowych oraz integracji pracowników zajmujących się szeroko pojętą promocją i wizerunkiem polskich uczelni. Podczas tej edycji przeprowadzono warsztaty w dwóch ścieżkach tematycznych - PR-owej oraz marketingowo-promocyjnej, a ich wspólnym mianownikiem był temat zmian, które wprowadza w dotychczasowym funkcjonowaniu uczelni nowa ustawa, zwana Konstytucją dla Nauki. Celem, który przyświecał organizatorom konferencji, było stworzenie okazji do dyskusji i zaplanowania działań, które będą się w znacznej mierze koncentrowały wokół nowej ustawy, jej implementacji i prezentowania zmian, które wprowadza.

Witając uczestników prezes Stowarzyszenia PR i Promocji Uczelni Polskich „PRom”, Anna Kiryjow-Radzka, powiedziała: „Spotykamy się dziś na kolejnej konferencji »PRomu«, wyjątkowej pod wieloma względami. Ponad 100 osób związanych zawodowo z PR i marketingiem uczelni wyższych w Polsce spotyka się w Wojanowie, aby w ciągu dwóch intensywnych dni warsztatowych zdobyć i rozszerzyć wiedzę merytoryczną, wymienić się doświadczeniami i zbudować relacje zawodowe. Cel, który przyświecał nam przy tworzeniu tego programu, był jasny - postanowiliśmy zbudować dwie równoległe ścieżki tematyczne, które spełniałyby oczekiwania wszystkich uczestników. Możecie Państwo wybierać warsztaty z szerokiego wachlarza tematycznego i rozwijać u siebie te obszary, które uważacie za kluczowe w swojej pracy zawodowej”.

Konferencję uroczystie otworzył prorektor ds. nauki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. dr hab. Jerzy Niemczyk, wspominając o wyzwaniach i szansach, jakie niesie nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. „Ważnym obecnie zadaniem dla nas wszystkich jest skierowanie uwagi na promocję polskich uczelni nie tylko jako miejsc kształcenia, ale przede wszystkim jako miejsc bu-

Komunikowanie nauki i działalności uczelni w mediach społecznościowych nie jest łatwe nawet dla najbardziej doświadczonych pracowników. Szkoleniowiec „sociali” Łukasz Dębski omówił najważniejsze kamienie milowe przy tworzeniu strategii obecności w social mediach.

dowania nauki” - mówił prof. J. Niemczyk. - „Chciałbym, aby marketing jako rdzenna kompetencja był rozumiany nie tylko w kategoriach pozyskiwania przychodów, ale budowania uczelni jako platformy solidnego postępu, rozwoju, współpracy i takim obrazem powinniśmy komunikować naszą społeczność akademicką na zewnątrz.”

Następnie Katarzyna Wołowicz, kierownik Sekcji PR Centrum Marketingu uczelni będącej współorganizatorem konferencji, zaprezentowała inicjatywy i projekty rozwojowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Głos zabrala również dyrektor Biura Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Magdalena Bem-Andrzejewska, która opowiedziała, jak przebiegały prace nad nową ustawą i podkreśliła potrzebę komunikowania zmian, jakie ona wprowadza. „Wdrażanie reformy rozpisane jest na kilka lat. Chcemy, żeby to była ewolucja, a nie rewolucja” - mówiła. „Zadaniem ministerstwa jest ułatwianie uczelniom jej wdrażania. Osoby z zespołu ds. komunikacji mają za zadanie odpowiadać na wszystkie pytania kierowane z uczelni, związane z wdrażaniem ustawy i interpretacją przepisów”. Podkreśliła również, że do tej pory MNiSW zorganizowało około 40 szkoleń na ten temat, wydało również broszurę oraz newsletter tematyczny dotyczące Konstytucji dla Nauki.

Organizatorzy zaoferowali uczestnikom warsztaty na najwyższym poziomie merytorycznym, który odpowiada zapotrzebowaniu środowiska akademickiego, wypełnione aktualnymi treściami związanymi z promocją, reklamą i social mediami. Odbyły się również zajęcia z zakresu komunikacji, programów mentoringowych, kryzysu wizerunkowego oraz warsztaty na temat wystąpień publicznych.

Jednym z prelegentów był Maciej Ortoś, dziennikarz i prezenter, który w trakcie prowadzonego przez siebie warsztatu uczył, jak skutecznie i z pasją przekazywać tre-

ści. Nie mogło również zabraknąć zajęć związanych z emisją głosu. Poprowadził je Tomasz Boruszczak, dziennikarz, lektor filmowy i telewizyjny, a także prezenter i wydawca programów informacyjnych.

Popularyzator metody „trzech pach”, dr Tomasz Piekot, zwrócił uwagę na konieczność dostosowania przekazu do potrzeb jego odbiorców, a przede wszystkim na znaczenie prostoty przekazu. Natalia Osica z Science PR opowiedziała natomiast o PR-owym interfejsie uczelni. Zaprezentowała, jak w sposób zrozumiały dla przeciętnego człowieka promować naukę.

O tym, jak skutecznie mierzyć działania uczelni w Internecie opowiedziała dr Anna Miotk, specjalizująca się w mierzeniu skuteczności działań komunikacji biznesowej,

autorka metodologii Diagnozy Medialności Produktu. Z kolei dr Bianka Siwińska z fundacji „Perspektywy” wytłumaczyła, jak sformatować program mentoringowy na uczelni i czym jest sztuka mądrego wzrastania.

Komunikowanie nauki i działalności uczelni w mediach społecznościowych nie jest łatwe nawet dla najbardziej doświadczonych pracowników. Szkoleniowiec „sociali” Łukasz Dębski omówił najważniejsze kamienie milowe przy tworzeniu strategii obecności w social mediach. Na zakończenie były rzecznik prasowy Akademii Górniczo-Hutniczej, Bartosz Dembiński, przedstawił wiele możliwych scenariuszy związanych z kryzysem wizerunkowym uczelni.

HISTORIA ROZPOCZYNA SIĘ PRZED TWOIMI DRZWIAMI, OPOWIEDZ O TYM!

Jolanta Kostecka

Barbara Krzeszewska-Zmyślony

Piękny budynek Parlamentu Miasta Berlin (Abgeordnetenhaus) stał się 30 stycznia 2019 r. miejscem spotkania, prezentacji artystycznych i wernisażu prac młodych ludzi prezentowanych z okazji proklamowanego przez ONZ Dnia Pamięci o Ofiarach Holocaustu. Berlińska Izba Reprezentantów zorganizowała po raz 17. Forum Młodzieży z okazji upamiętnienia rocznicy wyzwolenia 27 stycznia 1945 r. obozu koncentracyjnego w Auschwitzu.

Tegoroczna uroczystość przebiegła pod hasłem *Geschichte beginnt vor deiner Tür, erzähl davon!* (Historia rozpoczyna

się przed twoimi drzwiami, opowiedz o tym!). Studenci oraz uczniowie mieli okazję przedstawić własne postrzeganie historii, powiązać ją z dniem dzisiejszym i wyeksplikować swe odczucia. Tego wieczoru sala posiedzeń plenarnych Izby Deputowanych zmieniła się scenę, z której podały ważne słowa, rozbrzmiewał śpiew, na której gościł taniec. Gospodarzem wieczoru była dziennikarka Anne Chebu z TV ALEX Berlin, a jej stacja transmitowała to zdarzenie na żywo.

Na spotkanie zaproszono m.in. przedstawicieli Uniwersytetu Zielonogórskiego i Brandenburgische Technische Universität Cottbus Senftenberg w Cottbus (BTU CS), autorów projektu-wystawy zdjęć z terenu niemieckiej fabryki amunicji z czasów II wojny światowej DAG Christianstadt / Krzystkowitz koło Nowogrodu Bobrzańskiego.

skich i niemieckich studentów miały ogromną wartość społeczną, ponieważ zbliżała ich praca nad trudnym, niewygodnym dla obu stron tematem.

Projekt przebiegał wieloetapowo - studenci z obu uczelni poznawali pozostałości po fabryce amunicji, dyskutowali nad zagospodarowaniem w przyszłości tego miejsca, zgłębiali wiedzę historyczną o fabryce, ludziach tam pracujących, o regionie. Ostatnim etapem była dokumentacja fotograficzna.

Wystawa składa się z dwóch części. Pierwsza, to biograficzne portrety byłych robotników przymusowych, ich doświadczenia i przeżycia, druga część ukazuje stan obecny tego terenu uchwycony obiektywem studentów z UZ i BTU CS. Z założenia ekspozycja miała być ruchoma.

Prapremiera wystawy miała miejsce w Domu Kultury w Nowogrodzie Bobrzańskim, w Zielonej Górze wernisaż wystawy odbył się podczas VI Dni Polsko-Niemieckich. Ostatnim etapem prezentacji było BTU CS w Cottbus. Tam też została zauważona przez przedstawiciela Bundestagu, który był organizatorem Dnia Pamięci o Ofiarach Holocaustu w Berlinie. Dla nas to ogromny zaszczyt i wyróżnienie znaleźć się pośród 40 wybranych projektów.

Ten polsko-niemiecki projekt rozpoczęliśmy w 2013 r. Inicjatorami byli: prezes Euroregionu S-N-B Czesław Fiedorowicz i Barbara Krzeszewska-Zmysłony z Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego (CKiJN UZ). Polscy studenci pracowali pod kierunkiem dr Jolanty Kosteckiej i mgr. Jarosława Dulęby z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki. Natomiast pracami grupy studentów niemieckich kierowała prof. Kirstin Bromberg z BTU CS.

Gospodarze terenu - Nadleśnictwo Krzystkowice oraz Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego - od początku wspierali ten polsko-niemiecki projekt. Wspólne działania pol-

FOT. OD AUTOREK

ZE SPORTU AKADEMICKIEGO

RUSZAJĄ LUBUSKIE IGRZYSKA STUDENTÓW AZS

Druga edycja zmagania żaków z lubuskich uczelni wyższych już wystartowała. 23 marca na obiektach Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim zostały zainaugurowane igrzyska w roku 2019.

Do północnej stolicy województwa zjechały reprezentacje: koszykówki i piłki siatkowej 3x3, tenisa stołowego, scrabble oraz brydża sportowego. W pracowni kompute-

rowej spotkali się również e-sportowcy, którzy w drużynach trzysobowych zegrali w League of Legends. Uroczyste otwarcie wydarzenia uświetnił występ cheerleaderek z miejskiego Liceum Ogólnokształcącego nr 2, następnie uczestnicy przeszli proces rejestracji i weryfikacji. Całość zakończyło wyłonienie zwycięzców i wręczenie pucharów około godziny 17:00.

Turnieje w Gorzowie nie będą jedynymi. Dwa miesiące później rywalizacja przeniesie się na Wydział Zamiejscowy Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie. Tam odbędą się zmagania akademików w plażowej piłce siatkowej, tenisie ziemnym, boccia oraz mini-golfie.

Z końcem maja stolicą sportu akademickiego w województwie lubuskim stanie się Zielona Góra. W trakcie

Dni Kultury Studenckiej na płycie głównej stadionu UZ królować będzie piłka nożna. Trzy tygodnie później, na rozpoczęcie wakacji szkolnych, odbędzie się Akademicki Puchar Polski w piłce ręcznej plażowej. Zawody na plaży kąpieliska w Ochli wyłonią jednocześnie mistrza województwa lubuskiego. W październiku, studencki kalendarz otworzy siatkówka w męskim wydaniu. Pierwsze mecze żacy rozegrają na obiektach Akademii Wychowania Fizycznego w Gorzowie Wielkopolskim, a rewanże odbędą się w grudniu na Uniwersytecie Zielonogórskim. W tym samym czasie w Grodzie Bachusa odbędzie się mecz pływaków oraz turniej futsalu.

KU AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego, który z ramienia Lubuskiej Organizacji Środowiskowej koordynuje przebieg i organizację poszczególnych zawodów, opracował nowy system punktacji. Do rankingu brani będą pod uwagę studenci, pracownicy dydaktyczni uczelni oraz

OD LEWEJ: ZAWODY PŁYWAECIE W OSTATNICH LATACH LICZA OKOŁO 50 UCZESTNIKÓW Z GORZOWIA WIKRPI ZIELONEJ GÓRY, FOT. AZS

członkowie AZS danej jednostki. Za pierwsze miejsce w danej dyscyplinie przysługują 3 punkty, drugie miejsce gwarantuje 2 oczka, a najniższy stopień podium daje uczelni 1 punkt.

- Piętnaście dyscyplin w ciągu całego roku, to rekordowa liczba dla Nas. Pula punktów do zdobycia we wszystkich konkurencjach przekracza setkę, więc jest o co walczyć. Cieszę się, że z roku na rok możemy poszerzać ofertę dla lubuskich studentów. - mówi Sekretarz LOŚ AZS Marek Lemański.

David Piechowiak

CO ICH NIE ZABIJE, TO ICH WZMOCNI

Drugi sezon na wyższym szczeblu rozgrywek to według wielu najtrudniejszy sprawdzian dla zespołu. Egzamin, do którego przystąpili zielonogórcy piłkarze ręczni sprawia sporo problemów jednak jego końcowy wynik pozostaje sprawą otwartą.

Wiele dobrego mówito się w ubiegłym sezonie o beniaminku z Grodu Bachusa. Ekipa złożona w 80 proc. z uczniów i studentów zielonogórskich szkół „wyszturzyła” już w inauguracyjnych meczach. Osiem zwycięstw w pierwszej części sezonu pozwalało ze spokojem spoglądać na dalsze poczynania. Podopieczni Ireneusza Łuczaka i Łukasza Jacykowskiego dopelnili planu, ostatecznie lokując się na bezpiecznym, dziewiątym miejscu.

Bieżący rok rozgrywkowy miał być kontynuacją tego, co zostało wypracowane w sezonie 17/18. Plany szkoleniowców zostały szybko skorygowane bowiem sporej części zawodników nie udało się zatrzymać. Zainteresowaniem Superligowej Gwardii Opole cieszył się Jędrzej Zieniewicz. 21-letni wychowanek miejscowego UKS „Szczypiorniak” już w wieku 17 lat stawiał kroki na pierwszoligowych parkietach. Kolejne lata spędzone i sumiennie przepracowane w zielonogórskim AZS przynosiły sukcesy. W ostatnim sezonie w biało-zielonych barwach, rozgrywający był szóstą „strzelbą” rozgrywek zaplecza Superligi, zdobywając 153 bramki. Dziś możemy być z niego dumni. Już po kilku miesiącach jest ważną postacią opolskiej ekipy, trzy razy z rzędu zdobywając tytuł zawodnika meczu, raz łapiąc się do najlepszej siódemki serii i raz zdobywając MVP całej serii PGNiG Superligi.

#DUNIAZS PO PRAWIEI JĘDRZEJ ZIENIEWICZ (17) / FOT. KALINA GEORGICZUK, FOT.AZS

Od kolejnego transferu nie udało się odwieść Marcina Jaśkowskiego. Po dobrym sezonie, doświadczony rozgrywający znalazł miejsce u obecnego wicelidera rankingu 1. ligi. Skrzydłowy Maciej Orliński, po siedmiu latach reprezentowania KU AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego, powrócił do macierzystego klubu. Na grę w innym lubuskim zespole zdecydowali się bramkarz Marek Kwiatkowski i rozgrywający Marcin Nowicki. Kolejny zielonogórczanin, Jakub Pawlicki został zakontraktowany w niemieckim SV Chemie Guben, a karierę zakończył obrotowy Kewin Polito.

Odejście zawodników, którzy w ostatnich latach stanowili w dużej mierze o sile zespołu oznaczało tylko jedno. Duet trenerski musiał ułożyć wszystko od nowa. Priorytetem pozostało to, aby stworzyć ekipę młodą, pełną pasji

do piłki ręcznej. Warunki te spełnili nowi żacy. Rozgrywający Adrian Franaszek, Maciej Należyty, skrzydłowy Kacper Kiersnowski oraz bramkarz Maciej Hady podjęli studia oraz grę na Uniwersytecie Zielonogórskim. Po roku spędzonym w innym klubie do Winnego Grodu powrócił prawoskrzydłowy Michał Wysocki. Pomiędzy słupkami pojawił się 19-letni Maciej Jarszak, a pozycję drugiego skrzydła obstarwił miejscowy junior Szymon Gołębiowski. Sierpniowy obóz przygotowawczy oraz szereg sparingów rozegranych we wrześniu miały być podstawą solidnego zgrania zespołu. Upiływający czas działał na ich korzyść. Zwycięstwo w eliminacjach wojewódzkich Pucharu Polski nad znacznie bardziej doświadczoną drużyną z Gorzowa było dobrym prognostykiem przed startem ligi.

- *Fizycznie jesteśmy z pewnością przygotowani. Każdy z nas dał z siebie wszystko, co zaowocuje w lidze. Sparingi pokazywały, że wraz w biegiem czasu jesteśmy coraz silniejszą drużyną. Setki godzin na hali, siłowni czy stadionie muszą przynieść oczekiwany rezultat.* - komentował przed pierwszym meczem obrotowy Robert Góral

Skupienie całej ekipy pozostawało jednak na pierwszym meczu o punkty. W trzeci weekend września wystartowały rozgrywki zaplecza Superligi. Na taką inaugurację czekali zielonogórczanie. Po zaciętym spotkaniu AZS UZ pokonał stolicę Dolnego Śląska 31:28, właściwie odrabiając pracę domową. Wydawało się, że o przyszłość zespołu można być spokojnym. Ambicja, walka i determinacja cechowały każdy występ Zielonej Góry. Mimo niezwykle zaciętych pojedynków, akademicy gubili punkty. Na kolejny komplet oczek przyszło czekać ponad dwa miesiące. Po arcyciekawym pojedynku w Łodzi, akademicy wracali z tarczą. Szalę zwycięstwa na 31:30 przechylił Jędrzej Jasiński w ostatniej sekundzie meczu... Do końca pierwszej rundy podopieczni Ireneusza Łuczaka i Łukasza Jacykowskiego zdolali odnotować jeszcze dwa triumfy: z ASPR Zawadzkie 31:29 oraz z MKS Wieluń 24:22.

RADOŚĆ PO ZDOBYTEJ BRAMCE NAWAŻE ZWYCIĘSTWA Z ASPR ZAWADZKIE, FOT. KALINA GEORGICZUK

W drugiej rundzie akademicy rozegrali już trzy spotkania, jednak zakończyły się one bez zdobycy punktowej. Walka o piąte zwycięstwo w lidze nie przychodziło łatwo, szczególnie wtedy gdy kontuzje odbierają ostatnich zawodników z bagażem doświadczeń. Pechowa dla Marka Wieczorka okazała się już inauguracja ligi. Poważna kontuzja kolana, zmusiła bramkarza do podjęcia decyzji o zakończeniu kariery. Nieszczęśliwego zerwania więzadeł doznał

Piotr Gadaj, którego występ w tym roku kalendarzowym stoi pod znakiem zapytania. Bolesny w skutkach okazał się również upadek Jędrzeja Jasińskiego. Rozgrywający będzie niezdolny do gry przez minimum kilka tygodni.

- *Przy dobrej rehabilitacji i pracy Jędrka rysuje się świąteczko w tunelu, że jeszcze na końcówkę rundy zagra. W razie czego chodzi mi po głowie jakiś plan, ale jest to na razie palcem po wodzie pisane. Na chwilę obecną jesteśmy w takim składzie jakim jesteśmy.* - mówi szkoleniowiec Ireneusz Łuczak

Mimo zguby kilkunastu punktów cel pozostaje niezmienny. Ekipie zależy na tym, żeby zadowolić się na drugim od góry poziomie rozgrywek w Polsce. W nadchodzących kolejkach szansę otrzymają młodszy zawodnicy. Średnia zdolnych do gry w barwach KU AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego, to niecałe 21 lat. Pole do popisu będą mieli tym bardziej duże, bowiem najbliższymi rywalami zielonogórczan będzie piąta i czwarta siła ligi.

Z końcem sezonu satysfakcjonujące okazałyby się 6.-7. miejsce. By dopełnić celu, akademicy muszą awansować o minimum 3 pozycje. W chwili obecnej plasują się na dziesiątej lokacie, ze stratą wynoszącą osiem punktów. Do końca sezonu pozostało jeszcze osiem pojedynków.

OBYWIECI TAKICH ZDIEĆ PO MECZACH WYJAZDOWYCH: TRIUMF W ŁODZI 31:30, FOT. DAWID PIECHOWIAK

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Paweł Zimniak, *Historia(e) z oddali. Polskie subiektywizacje I wojny światowej*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2018, oprawa twarda, B5, s. 124, ISSN 2543-8689, ISBN 978-83-7842-362-1

W przestrzeni medialnej dokonuje się nieustannie daleko idąca metaforyzacja pojęcia wojny. Mówi się o wojnie handlowej, wojnie przeciwko kartelom narkotykowym, wojnie gabinetowej, wojnie hybrydowej etc. Wojna nie jest oderwana nigdy od celu jej prowadzenia - może ona mieć zarówno charakter polityczno-militarny, związany z dążeniem

do dominacji, jak i ekonomiczno-gospodarczy lub być efektem wpływu obu tych czynników - a jej okres przygotowawczy nie traci z pola widzenia naznaczonego przeciwnika lub - mówiąc dobitniej - wroga. Wojna - niekoniecznie jednoznacznie wypowiedziana - nie staje się więc katastrofą przypadkową, militarną nawałnicą przelewającą się przez przypadkowe terytorium, lecz jest działaniem zaplanowanym i konsekwentnie realizowanym, choć wydarzenia nieprzewidywalne i nieprzewidywane mogą zdecydowanie pokrzyżować kierunek działań wojennych i ich intensywność.

[Fragm. Uwag wstępnych]

Daria Zielińska-Pękał, *Poradnictwo telewizyjne w perspektywie poradoznawczej*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2019, oprawa miękka, B5, s. 304, ISBN 978-83-7842-361-4

Gdy kilkanaście lat temu po raz pierwszy zwróciłam uwagę na poradnictwo uprawiane za pomocą środków masowej komunikacji, działałam dość intuicyjnie. Przypatrując się różnym poradniczym ofertom medialnym, przyjmowałam

bardziej rolę naturalnego telewidza (użytkownika, internauty) niż analityka sposobu ich konstruowania. Wówczas jeszcze nie starałam się formułować odrębnej nazwy dla tego typu poradnictwa i nie stawałam sobie pytań o to, skąd się ono wzięło oraz jakie konsekwencje może mieć jego pojawienie się. Zresztą wtedy swoją wizję poradnictwa mocno łączyłam z działaniem uprawianym w interakcyjnym, bezpośrednim i międzyosobowym układzie. Przez długie lata punktem odniesienia była dla mnie definicja poradnictwa sformułowana przez Alicję Kargulową, w której mowa o „formie pomocy lub działaniu społecznym polegającym na przekazywaniu rad, porad, informacji itd. jednej jednostce będącej w sytuacji problemowej (radzącemu się) przez drugą (doradcę), ale także interakcja międzyosobowa o charakterze pomocowym, jak również działalność zorganizowana, prowadzona w instytucjach (poradniach)” [...]. Takie właśnie ujęcie było dla mnie podstawą, na której budowałam swoje rozumienie poradnictwa. Przywykłam więc do myśli, że jest ono swoistą relacją łączącą dwie bezpośrednio komunikujące się osoby.

[Fragm. Wprowadzenia]

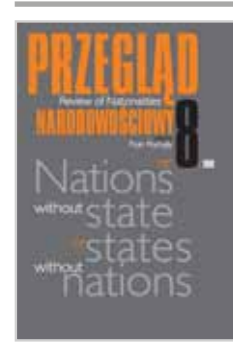
„Studia Zachodnie”, t. 20, red. Robert Skobelski, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2018, oprawa miękka, B5, s. 302, ISBN 978-83-7842-355-3, ISSN 1428-0663

Wojciech Strzyżewski, *Korona królewska w herbie Skwierzyny* | Jarosław Kuczer, *Prawne i administracyjne podstawy tworzenia systemu militarnego na Śląsku na przykładzie księstwa głogowskiego w czasach habsburskich (1526-1740)* | Bartłomiej Łyczak, *Złotnicy we Wschowie w XVII i pierwszej połowie XVIII wieku w świetle dokumentów źródłowych* | Krzysztof Benyskiewicz, *Malachiasz Kramski, komendant kościoła w Nowym Kramsku (przeł. XVII i XVIII w.)* | Dariusz Łukasiewicz, *Czy chłopotom w Prusach żyło się dobrze? (XVIII w.)* | Agnieszka Gontaszewska-Piekarz, *„Caroline & Herrmann” - pierwsza kopalnia węgla brunatnego na tle górnictwa Ziemi Lubuskiej* | Grzegorz

Wanatko, *Kulisy erygowania parafii greckokatolickiej w Międzyrzeczu* | Daniel Koteluk, *Biblioteka w osadzie wiejskiej Czerwieńsk w województwie zielonogórskim od 1949 do 1956 roku* | Bohdan Halczak, „Akacja Lubelska” na Ziemi Lubuskiej w 1951 roku | Sylwester Woźniak, *Konflikty pomiędzy duchowieństwem rzymskokatolickim a greckokatolickim na terenie Administratury Apostolskiej Kamieńskiej, Lubuskiej i Pralatury Pińskiej w latach sześćdziesiątych XX wieku* | Małgorzata Świder, *Wokół problemu wznowienia obrad IV Forum polsko-niemieckiego w listopadzie 1985 roku*

[Fragm. spisu treści]

_____, „Przegląd Narodowości. Review of Nationalities”, Nr 8/2018: *Nations without state or states without nations*, ed. Piotr Pochyły, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2018, oprawa miękka, B5, s. 320, ISBN 978-83-7842-359-1, ISSN 2353-1681

Brian G. Smith, *Myths and the American Nation: Jefferson's Declaration and the Development of American Nationalism* | Jesenko Tesan, Joan Davison, *Byzantine spirit of the 'Undead' and its legacy in the Sick Man of Europe* | Zhan Toshchenko, *A New Social Class: from Proletariat to Precariat* | Zohar Maor, *Stateless Zionism: Old Traditions, New ideologies* | Mirosław Matyja, *Determinant factors of multiculturalism in Switzerland* | Bartłomiej Secler, *Separatist and autonomous tendencies in modern Italy* | Khoushnaw Tillo, *Perspectives of the Kurdish knot in the Middle East* | Salome Dundua, *Nationalism and the issue of nation-building in the XIX century's Georgian political thought* | Marvan Al-Absi, Eva Al-Absiova, *Kurds in the Middle East in the context of plurality of identities* | Agnieszka Graczyk, *Trapped within the law. Will the Kurdish Jews return to their homeland?* | Rafał Kopeć, *Geostationary Belt - State's Territory or Province of Mankind?*

STUDIES AND BACKGROUND MATERIALS
Rafał Dudala, *Italian migration policy: change and effects* | Ryszard Michalak, *The Methodist Church in Poland in reality of liquidation policy. Operation "Moda" (1949-1955)* | Małgorzata Myśliwiec, *Krzysztof Stachowicz, Corruption in Spain and Catalonia after 2008* | Łukasz Wojcieszak, *Economic expansion of China in Ukraine. Can the New Silk Road project support Ukrainian statehood?* | Piotr J. Krzyżanowski, *Krzysztof Wasilewski, The Polish People's Republic State Apparatus and the Roma people in the Lubuskie Region* | Farhang Muzzafar Muhammad, *The Role of Female Poets in Modern Kurdish Literature* | Aleksandra Kruk, *Refugee crisis - casus of Cottbus* | Paul J. Best, *A Report on the Lemko Association and the Carpathian Institute of USA in 2017*

REVIEW ARTICLE

Stefan Dudra, *Lemkos - the rediscovered nation*
REVIEWS
Benjamin J. Cohen, *Advanced introduction to international policy economy*, Elgar 2014, pp. 151 (Aleksandra Kruk)

_____, *(Nie)nowe problemy rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną*, red. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, Anna Mróz, Urszula Gembara, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2018, oprawa miękka, B5, s. 298, ISBN 978-83-7842-341-6

Praktyczne perspektywy analiz (nie) nowych problemów rozwoju, edukacji, rehabilitacji i wspomaganie osób z niepełnosprawnością intelektualną, jak też ich rodzin przedstawione w drugiej czę-

ści książki znajdują uzasadnienie w teoretycznych wnioskach płynących z refleksji i badań opisanych w części pierwszej. Przy tym analizowana w proponowanej Czytelnikowi książce problematyka nawiązuje do tej przedstawionej w monografii *Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną* autorstwa Zdzisławy Janiszewskiej-Nieścioruk i Aleksandry Maciarz (Kraków 2006); może stanowić swoistą aktualizację wybranych kwestii związanych z edukacją i rehabilitacją tych osób, ale równocześnie aspiruje do bardziej wszechstronnego ukazania zjawiska niepełnosprawności intelektualnej i potencjału osób z tą niepełnosprawnością. Dlatego może być interesującą propozycją dla szerokiego grona odbiorców - profesjonalistów w różnym stopniu angażujących się w szeroko realizowany proces rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną, ich rodziców i opiekunów, jak też studentów wszystkich specjalności pedagogiki, nauczycieli i innych osób pragnących wzbogacić swoją wiedzę w zakresie proponowanej problematyki.

[Fragm. Wstępu]

_____, „Relacje. Studia z nauk społecznych”, nr 5/2018, red. Zdzisław Wołk, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2018, oprawa miękka, B5, s. 298, ISBN 978-83-7842-341-6

Naukowa eksploracja niepełnosprawności intelektualnej, zainicjowana jej zidentyfikowaniem i wyodrębnieniem spośród innych zaburzeń psychicznych, jak też sposób rozwiązywania kwestii początkowo związanych tylko z opieką, a później także z szeroko rozumianą edukacją i rehabilitacją dzieci, młodzieży i dorosłych osób z tym zaburzeniem, w znacznym stopniu zależała i nadal zależy od stosunku danego społeczeństwa do tej niepełnosprawności, jak też do osób nią dotkniętych. W miarę humanizacji życia społecznego, jak i w toku inicjowanych badań i organizacyjnych działań zmierzających do wyodrębnienia, zdiagnozowania i poddania profilaktyce wielu nadal niekorzystnych w życiu osób z tą niepełnosprawnością zjawisk, coraz skuteczniej jest eliminowana ich izolacja i dyskryminacja na rzecz dążenia do społecznej integracji, inkluzji i normalizacji warunków życia. Bez wątpienia urealnieniu uczestnictwa i upodmiotowieniu osób z niepełnosprawnością intelektualną we wszystkich formach czy płaszczyznach życia społecznego sprzyjać będzie, ratyfikowana przez Polskę w 2012 roku, skuteczna realizacja założeń Konwencji Praw Osób z Niepełnosprawnościami. Podkreśla się w niej, że niepełnosprawność, a więc też niepełnosprawność intelektualna jest koncepcją ewoluującą i stanowi wynik interakcji pomiędzy osobami z tą niepełnosprawnością a barierami środowiskowymi i wynikającymi z postaw ludzkich, będących przeszkodą dla ich pełnego uczestnictwa w życiu społecznym, na równych zasadach z innymi obywatelami. Docenia się zatem potencjalny i poczyniony wkład tych osób w pomyślność i różnorodność społeczności, w których żyją, jak też uznaje, że promowanie korzystania z pełni praw i fundamentalnych swobód wzmocni ich poczucie przynależności i przyczyni się do rozwoju społeczeństwa na szczeblu ogólnoludzkim, społecznym i gospodarczym (KPON, 2006). Dlatego wskazanie (nie)nowych problemów ciągle doświadczanych przez osoby z niepełnosprawnością intelektualną w procesie rozwoju, edukacji i rehabilitacji, ale także możliwości ich rugowania czy choćby osabiania w celu ich społecznej inkluzji stanowi główny cel proponowanej Czytelnikowi książki.

[Fragm. Wstępu]

zebrała Ewa Popilka
Oficyna Wydawnicza

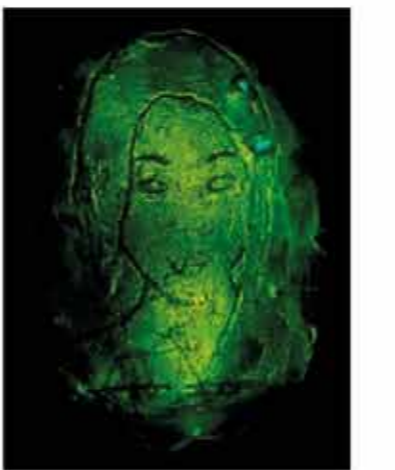
Weronika Dobrowolska *Mebel wielofunkcyjny*

Klaudia Grabas *Mebel multisensoryczny*

Nina Korczowska *Przechowuj - eksponując*

Jagoda Krasny *Kamień spadł mi z selfie*

Marta Olejnik *Zbójceki narzeczony*

Kacper Będkowski *Inernet*

Katarzyna Grabias-Banaszewska *Ślady*

Adam Łucki *Amobile C8-H11-N*

Paulina Zdanowicz *Szkicownik*

Marlena Sawicz *Neon*

Sylwia Januszewska *Patronki*

Ewelina Pytlak *Jaskinia pamięci*

Żyvia Leszkowicz-Baczyńska *Procesualność i forma*

Żyvia Leszkowicz-Baczyńska *Procesualność i forma*

STUDENCI UZ GOTOWI NA PRZYSZŁOŚĆ

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

WWW.REKRUTACJA.UZ.ZGORA.PL